P.C. JAMES

മലബാർ സ്വതന്ത്രസുറിയാനി സഭാചരിത്രം.

P.C. JAMES
PARAMEL-

മലബാർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനി

സഭാചരിത്രം

കെ. സി. വർഗീസ് കശീശ്ശ

വില. 3 - 00

Second Edition

Malayalam.

A short history of :

The Malabar Independent Syrian Church

By: Father. K· C· Verghese

Copies 1000

Printed at :

St. Thomas Press,

Kunnamkulam.

Published dy. :

The Malabar Independent

Syrian Church

Price Rs 3.00

മുഖവുര

കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ മാർ കൂറിലോസ് ബാവായും സഹോദരൻ ഗീവർഗ്ഗീസ് റമ്പാനും കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറുംവിട്ട് ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിലായിരുന്നു. മലബാറിൽ ആദ്യം അഞ്ഞൂരും പീന്നീട് തൊഴിയൂരും വന്ന് ഇന്നത്തെ ഭദ്രാസനദേവാലയത്തിന് തറക്കല്ലിട്ട് 200 വർഷങ്ങൾ തികയുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ പുണ്യാത്മാക്കളായ ആ പിതാക്കന്മാരുടെ പാവന സ്മരണയ്ക്ക് അവരുടേയും അവരുടെ പിൻഗാമികളുടേയും എളിയ സേവനത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതപ്പെട്ട ഒരു ചെറു കുറിപ്പു മാത്രമാണ് ഈ പുസ്തകം.

ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും ലഭിച്ച വിവരങ്ങളും ചില പഴമക്കാരിൽനിന്നും കേട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളും നേരിൽ അനുഭവമുള്ള സംഗതികളും ചേർത്താണ് ഈ പുസ്തകം എഴുതിയിട്ടുള്ളത്.

ഇതിൽ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളിലായിട്ടാണ് ഈ സഭയുടെ നാളിതു വരെയുള്ള ചരിത്രം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാം ഭാഗത്തിൽ മാർത്തോമ ശ്ലീഹായുടെ പ്രേഷിതവൃത്തി മുതൽ മാർ തോമ്മാമാരുടെ കാലംവരേയുള്ള സംഭവങ്ങളും രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ മലബാർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനി സഭയ്ക്ക് യാക്കോബായ സഭയുമായുണ്ടായിരുന്ന വേഴ്ചയും മൂന്നാം ഭാഗത്തിൽ മാർത്തോമ സഭയുമായുള്ള ബന്ധവുമാണ് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. യാക്കോബായ സഭയുമായും മാർത്തോമ സഭയുമായും അഭ്യന്തര കാര്യങ്ങളിൽ കൈകടത്താതെ അന്യോന്യം സൌഹാർദ്ദമായി വർത്തിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിന്ന് തെളിവാണ് ഈ സഭയുടെ ഇത:പര്യന്തമുള്ള ചരിത്രം.

സഭകളിൽവെച്ച് ചെറിയതും ഏററവും ചെറിയതുമായ ഈ സഭ കഴിഞ്ഞ രണ്ടു നൂററാണ്ടുകളായി എന്തു് സാധ്യ

ച്ച എന്ന ചോദ്യത്തിന് യാക്കോബായ സഭയുടേയും മാർത്തോമ സഭയുടേയും ചരിത്രങ്ങൾ ഉത്തരം തരുന്നതാണ്. രണ്ടു സഭകൾക്കും വൈധവ്യം നേരിട്ട അവസരങ്ങളിൽ ശ്ലൈഹികമായ കൈവെപ്പ് അഭംഗം തുടരുവാൻ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം തൃക്കൈകളിലെടുത്ത് ഉപയോഗിച്ചത് ഈ എളിയ സഭയെയായിരുന്നു. എപ്പിസ്കോപ്പൽ ക്ഷാമത്തിൽ മലങ്കരയിലുള്ള സഭകളെ സഹായിപ്പാനുള്ളവൻ തൊഴിയൂരിൽ നിന്നുവരും എന്ന് ആരും അന്ന് നിനച്ചിരുന്നില്ല. ദൈവത്തിൻെറ അതിശയമാന്യ നടത്തിപ്പ്!

ഈ പുസ്തക രചനയിൽ എന്നെ സഹായിച്ച ദിവ്യശ്രീ മാന്മാരായ ഫാദർ ഇട്ടൂപ്പ് മണ്ണുമ്പാൽ, ഡീക്കൺ വി. വി. ചാക്കോ ശ്രീമാന്മാരായ എം. എസ്. മേത്യു, കെ. പി. തങ്കച്ചൻ എന്നീ ബഹുമാന്യ വ്യക്തികളോട് എനിക്കുള്ള ഹൃദയാഗമമായ കൃതജ്ഞത ഇവിടെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കെ. സി. വർഗീസ് കശീശ്ശ.

വിഷയവിവരം

ഒന്നാം ഭാഗം.

അദ്ധ്യായം.

1 ഭാരതത്തിൻെറ അപ്പോസ്തോലൻ
2 കുടിയേറിപ്പാപ്പ്
3 സുന്നഹദോസുകൾ
4 പൌരസ്ത്യസഭ
5 മലങ്കരയും കത്തോലിക്കരും
6 സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻെറ ഉദയം

രണ്ടാം ഭാഗം

മലബാർ സ്വതന്ത്രസുറിയാനി സഭയും മലങ്കരയും

1 മാർ കൂറിലോസ് ഒന്നാമൻ
2 സ്ഥാനാഭിഷേകം 1772-ലൊ അതിന് മുൻപോ?
3 മാർ കൂറിലോസും വലിയ മാർ ദീവന്നാസിയോസും.
4 തേവനിലെ ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയും
5 തേവനിൽനിന്ന് തൊഴിയൂക്ക്
6 മാർ കൂറിലോസും ചാട്ടകളും പള്ളി ഇടവകക്കാരും
7 മാർ കൂറിലോസ് രാണ്ടാമൻ
8 അഞ്ഞൂരെ പള്ളിയും ആത്തുര ശുശ്രൂഷയും
9 മാർ പീലക്സിനോസ് രണ്ടാമൻ
10 മിഷനറിമാർ
11 മാർ കൂറിലോസ് മൂന്നാമൻ

മൂന്നാം ഭാഗം

മലബാർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനിസഭയും മാർത്തോമസഭയും

1 യൌസേഫ് മാർ കൂറിലോസ്
2 യൌസേഫ് മാർ അത്താനാസിയോസ്
3 ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ്
4 കുരിയാക്കോസ് മാർ കൂറിലോസ്
5 ഭരണക്രമം
6 ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ്
7 പൌലൂസ് മാർ പീലക്സിനോസ്
8 മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ്
9 അനുബന്ധം.

അദ്ധ്യായം ഒന്നു്

ഭാരതത്തിൻെറ അപ്പോസ്തോലൻ

തോമാശ്ലീഹാ

ഇംഗ്ലണ്ടിലും പശ്ചിമയൂറോപ്പിലും ക്രിസ്തുമതം പ്രചരിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ ഭാരതത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുതന്നെയല്ല, യൂറോപ്പിൽ മതപീഡയാൽ ക്രിസ്തുസഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്കു ഹാനിതട്ടിയ കാലത്തും ഭാരതത്തിൽ സഭയുടെ പുരോഗമനത്തിന്നു് അനുകൂലമായ സാഹചര്യമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. ഭാരതത്തിലെ ഹൈന്ദവ രാജാക്കന്മാർ ക്രിസ്ത്യാനികളുമായ് സ്നേഹത്തിൽ വർത്തിച്ചതായും അവർക്കു, ദേവാലയങ്ങൾപോലും പണിയിച്ചുകൊടുത്തതായും പറയപ്പെടുന്നു. ആദ്യനൂററാണ്ടുകളിൽ ക്രൈസ്തവ സഭയെ അലട്ടിയിരുന്ന വിശ്വാസ സംബന്ധമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങളും ഭാരതത്തിലെ ക്രൈസ്തവരെ ബാധിച്ചിരുന്നില്ല.

ആരാണു് ഭാരതത്തിൽ ആദ്യമായി ക്രിസ്തുമതം പ്രസംഗിച്ചതു്? ക്രിസ്തുവിൻെറ ശിഷ്യന്മാരിലൊരാളായ തോമാശ്ലീഹാ തന്നെ എന്നു് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന തെളിവുകളിൽ നിന്നു് നമുക്കു് അനുമാനിക്കാം.

ജോസഫ് അസ്സേമാൻ തയ്യാറാക്കിയ പൌരസ്ത്യ സഭയിലെ പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ പട്ടികയിൽ തോമാശ്ലീഹായെ കിഴക്കിൻെറ ഒന്നാമത്തെ പാത്രിയർക്കീസായി ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

പട്ടിക.

1. തോമാശ്ലീഹാ.
2. അദ്ദായി
3. ആഹായി
4. മാറി
5. അവറേശു

2) വി: കുർബ്ബാനക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്ന അപ്പത്തിനു മാവ് കുഴച്ച് റൂശ്മാ ചെയ്യുന്ന സമയം ഉപയോഗിക്കുന്ന ("മെസ്റശ്മൊ.....തർജ്ജമ:— നമ്മുടെ ആത്മീയ ഗുരുക്കന്മാരായ മാർ തോമ, മാർ ആദായ്, മാർ മാറി എന്നീ പിതാക്കന്മാരാൽ നല്കപ്പെട്ട ഈ പുളിപ്പിനാൽ ഈ മാവ് ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും മുദ്രകുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ.) പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നും തോമാശ്ലീഹാ ഭാരതത്തിലെ ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ പ്രഥമ ശില്പിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

3) ജറോം എന്ന ചരിത്രകാരൻ 'തോമസിനോടുകൂടെ ഇന്ത്യയിലും പത്രോസിനോടുകൂടെ റോമിലും പൗലോസിനോടുകൂടെ ഇല്ലിറിയായിലും ഉണ്ടായിരുന്ന കർത്താവ് എല്ലായിടത്തുമുണ്ട്'' എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നും ഭാരതത്തിലെ ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ തോമാശ്ലീഹാതന്നെയാണെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്.

തോമാശ്ലീഹാ ഭാരതത്തിലെത്തിയതെങ്ങിനെ?

പെന്തിക്കുസ്തിക്കുശേഷം അപ്പോസ്തോലന്മാർ ഏതേതു രാജ്യങ്ങളിലാണ് സുവിശേഷമറിയിക്കേണ്ടതു് എന്നറിയുവാൻ ഒരുമിച്ചുകൂടി തീരുമാനമെടുത്തതു് താഴെ പറയും പ്രകാരമാണ്. ഭാരതത്തിൽ തോമാശ്ലീഹായും, റോമിൽ പത്രോസ് ശ്ലീഹായും, എഫേസോസിൽ യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായും സുവിശേഷമറിയിക്കുന്നതിനു് പോകണമെന്നായിരുന്നു (പെ

ന്തിക്കുസ്തിയുടെ ശുശ്രൂഷാസമയം പാടുന്ന ഒരുഗീതത്തിലും ഇതു് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്) എന്നാൽ തോമാശ്ലീഹാ ഭാരതത്തിലേക്കു് യാത്രചെയ്യുവാൻ ഉടൻ തയ്യാറായില്ല.

ഈ അവസരത്തിലാണു് അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ ഭരിച്ചിരുന്ന ഇൻഡോ പാർത്യൻ വംശജനായ ഗോണ്ടോഫേരസ് മനോഹരമായ ഒരു കൊട്ടാരം പണിയുവാൻ പ്ലാനിട്ടതു്. ഈ ആവശ്യത്തിനായു് വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ശില്പിയെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഹബ്ബാൻ എന്നു പേരായ ഒരു കച്ചവടക്കാരനെ ഏല്പിച്ചു. ഹബ്ബാൻ ഒരു നല്ല ശില്പികൂടിയായ തോമാശ്ലീഹായെ കണ്ടെത്തുകയും ഗോണ്ടോഫേരസ് രാജാവിന്റെ പക്കലേക്കു് കൂട്ടികൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. ദിവ്യനടത്തിപ്പു് ഇക്കാര്യത്തിലുണ്ടായിരുന്നതിനാലാണു് ഹബ്ബാനു് തോമാശ്ലീഹായെ കണ്ടെത്തുന്നതിനും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോരുന്നതിനും സാധിച്ചതു്. ഇങ്ങനെ ഭാരതത്തിന്റെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ അതിർത്തിയിലെത്തിച്ചേർന്ന തോമശ്ലീഹാ പിന്നീടു് ഭാരതത്തിന്റെ പശ്ചിമപൂർവ്വതീരത്തും ചൈനയിലും സുവിശേഷം അറിയിച്ചതായി Acts of Thomas എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തോമാശ്ലീഹായെ സംബന്ധിച്ചു് പറയപ്പെടുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ ഐതിഹ്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയവയാണെങ്കിലും ഇൻഡോ പാർത്യൻ രാജാവായ ഗോണ്ടോഫാരസിനെ കുറിച്ചുള്ളവ കേവലം ഐതിഹ്യം മാത്രമല്ലെന്നു് പത്തൊൻപതാം നൂററാണ്ടിന്റെ ഒടുവിൽ പഞ്ചാബിൽ നടത്തിയ ഗവേഷണം തെളിയച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നാം നൂററാണ്ടിൽ ഗോണ്ടോഫേരസ് എന്നപേരായ ഒരു ഭരണകർത്താവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം തോമാശ്ലീഹായുടെ സമകാലീനനാണെന്നും വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

തോമാശ്ലീഹായുടെ പ്രേഷിതവൃത്തി

തോമാശ്ലീഹ ദക്ഷിണ ഭാരതത്തിലെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ, പറവൂർ, കൊല്ലം, പാലയൂർ, തെക്കൻ പള്ളിപ്പുറം, നിരണം നിലയ്ക്കൽ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം അറിയിച്ചതായും പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചതായും പറയുന്നുണ്ടു്. മറെറാരു ഐതി

ഹ്യമനുസരിച്ച് തോമാശ്ലീഹാ ഏഴരപള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചെന്നും, അതിൽ അരപ്പള്ളി ആത്താററ് പള്ളിയാണെന്ന് (അക്കാലത്ത് ഒരു കുരിശുപള്ളി) ഒരു കൂട്ടരും തിരുവാങ്കോട്ടെ പള്ളിയാണെന്ന് മറെറാരു കൂട്ടരും പറയുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ സ്ഥലങ്ങളിൽമാമൂദീസ ഏററവരിൽ കള്ളി, കാളിയങ്കാൽ, ശങ്കരപുരി, പകലോമററം എന്നീ നാല്കുടുംബക്കാർ ആഢ്യബ്രാഹ്മണരായിരുന്നു. ശങ്കരപുരി, പകലോമററം എന്നീ കുലീന കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നും പട്ടക്കാരെ വാഴിച്ചുവെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. മലങ്കരയിലെ ആദ്യത്തെ സ്വദേശിയരായ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരിൽ മാർത്തോമ ഒന്നാമൻ തുടങ്ങി മാർത്തോമ ഒമ്പതാമൻ വരെയും പകലോമററം തറവാട്ടിൽ നിന്നുള്ളവരായിരുന്നു എന്ന് കാണാകുന്നതാണ്

ഭാരതത്തിൻെറ ഒന്നാമത്തെ രക്തസാക്ഷി

തോമാശ്ലീഹാ ദക്ഷിണേന്ത്യയുടെ പൂർവ്വതീരത്തും സുവിശേഷമറിയിച്ചു. ശ്ലീഹായുടെ വേല നിമിത്തം ഹൈന്ദവരാജകുടുംബത്തിലെ ഒരു സ്ത്രീയും മകളും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. ഇതിൽ കുപിതനായ മസ്ദായ് എന്ന് പേരുള്ള രാജാവ് തോമാശ്ലീഹായെ തടവിൽ പാർപ്പിച്ചതായും പിന്നീട് ഒരു ശൂലത്താൽ കുത്തിക്കൊന്നതായും പറയപ്പെടുന്നു. A D. 72 ഡിസംമ്പർ 18-ാംനു കുത്തേല്ക്കുകയും 21-ാംനു രക്തസാക്ഷിയായ് ഇഹലോകവാസം വെടിയുകയുംചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മൃതദേഹം മൈലാപ്പൂരിൽ കബറടക്കി. രണ്ടാം നൂററാണ്ടിൽ തിരുശേഷിപ്പുകൾ ഉറഹാ (എഡേസ) യിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോവുകയുംചെയ്തു.

സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആണ്ടിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം തോമാശ്ലീഹായുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ കൊണ്ടാടുന്നുണ്ട്. ഡിസമ്പർ 21-ാംനു രക്തസാക്ഷി മരണം പ്രാപിച്ചതിൻെറയും ജൂലൈ 3-ാംനു തിരുശേഷിപ്പുകൾ ഉറഹായിലേയ്ക്കു കൊണ്ടു

പോയതിൻേറയു. പുതുഞായറാഴ്ച ശ്ലീഹാസ്സ്ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനത്തിൻെറയും ഓമ്മകളാണ്.

തോമാശ്ലീഹായുടെ കാലശേഷം ഇന്ത്യയിലെ ക്രിസ്ത്രീയ സഭയെ ആര് ഭരിച്ചുവെന്നതിന്ന് മതിയായ ചരിത്ര ലക്ഷ്യങ്ങളൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ ക്രി. വ. 190ൽ ഇന്ത്യയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അപേക്ഷയനുസരിച്ച്, അലക്സന്ത്രിയായിലെ ബിഷപ്പായ ഡമീട്രച്ചസ്, പൻേറനസ് എന്ന മിഷ്യനറിയെ അയച്ചതായും അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത ക്രിസ്ത്യനികളുടെ കൈവശം എബ്രായ ഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ട വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൻെറ ഒരു പ്രതി കണ്ടതായും യുസിബിയസ്, ജറോം ആദിയായ പുരാതന ചരിത്രകാരന്മാർ പ്രസ്താവിയ്ക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

കൂടിയേറിപ്പാർപ്പ്

മലങ്കരയിലെ ക്രിസ്തീയ സഭാചരിത്രത്തിൽ പിന്നീട് തിരശ്ശീല പൊങ്ങുന്നത് ക്നായ് തോമായുടെ വരവോടുകൂടിയാണ് നാലാം ശതകത്തിൽ ഏഡേസ്സയിലെ (ഉറഹ) മെത്രാപ്പോലീത്താസ്സ് തോമാശ്ലീഹാ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് "നിങ്ങൾ ഇന്ത്യയെ സഹായിയ്ക്കുകയില്ലേ" എന്നു ചോദിച്ചു. ആ ഇടയ്ക്ക് തന്നെ അവിടത്തെ സുറിയാനിക്കാരുടെ രാജാവായ അബ്ഗറിനും തോമാശ്ലീഹാപ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതിനാൽ രാജാവിൻെറയും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടേയും പരിശ്രമഫലമായി സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും കുട്ടികളുമടക്കം 72 കുടുംബങ്ങൾ ക്നായ് തോമയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെത്തിച്ചേന്നു. നാടുവാണിരുന്ന ചേരമാൻ പെരുമാളുടെ അനുമതിയോടുകൂടി കൊടുങ്ങല്ലൂർ പട്ടണത്തിൻെറ തെക്ക്

ഭാഗത്തായി കുടിയേറിപ്പാത്തു. ഇത് ക്രി. വ: 345ലായിരുന്നു. ക്നായ് തോമയും കൂട്ടുകാരും കേരളത്തിൽ കുടിയേറിപ്പാത്തത് 9-ാം നൂററാണ്ടിലാണെന്നു് ചില ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നുണ്ട്. പേഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ നാലാം നൂററാണ്ടോടുകൂടി ക്രിസ്ത്യനികൾ അനുഭവിച്ചുണ്ടിവന്ന പീഡയേക്കുറിച്ചറിയുമ്പോൾ ക്നായ് തോമായുടെ പുറപ്പാട് നാലാം നൂററാണ്ടിൽ തന്നെയായിരുന്നു എന്നു് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ് കൂടുതൽ വിശ്വാസയോഗ്യമായിരിയ്ക്കുന്നതു്.

ഇവരോടൊന്നിച്ച് ഉറഹായിലെ എപ്പിസ്കോപ്പയായ മാർ ഔസേഫും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ വിദേശിയക്ക് ചേരമാൻ പെരുമാൾ 'മഹാദേവർ' എന്നു് പേരായ ഒരു ചെറിയ പട്ടണവും ചില പ്രത്യേക സാമുദായിക പദവികളും കല്പിച്ച് കൊടുക്കുകയുണ്ടായി ഈ പദവികളാണത്രെ പ്രസിദ്ധമായ ചെപ്പേടിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. മഹാദേവർ പട്ടണം ഇവരുടെ മുഖ്യമായ കുടിയിരിപ്പും ആസ്ഥാനവുമായ്തീന്നു. ഇവരുടെ രാജാവായി വില്യാർവട്ട, തറവാട്ടിൽ നിന്നും ഒരാളെ വാഴിച്ചു. രാജാവിൻെറ ആസ്ഥാനം ഉദയംപേരൂരായിരുന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ ആ രാജകുടുംബം സന്തതിയില്ലാതെ നാമാവശേഷമായി. ക്നായ് തോമയുടെ പിൻഗാമികളെ ഇന്നും തെക്കും ഭാഗക്കാർ എന്നു് വിളിച്ചുവരുന്നു. റോമൻ കത്തോലിയ്ക്കരിലും യാക്കോബായക്കാരിലും ഇങ്ങനെ ഒരു വിഭാഗമുള്ളതായ് കാണാം ഇവർ ഇവരുടെ വംശശുദ്ധി പാലിയ്ക്കാനായിരിയ്ക്കാം ഇതരവിഭാഗങ്ങളുമായ് ഇന്നും വിവാഹബന്ധത്തിലേപ്പെടാത്തതു് കൊടുങ്ങല്ലൂരുള്ള പുഴയുടെ തെക്ക

ഭാഗത്തായ് ആദ്യം കുടിയേറിപ്പാത്തതിനാലാണത്രെ തെക്കും ഭാഗക്കാർ എന്നു പേരുണ്ടായത്.

ക്നായ് തോമായും കൂട്ടുകാരും സിറിയായിൽനിന്നുള്ള വരാകയാൽ ഇവക്കു 'സുറിയാനിക്കാർ' എന്നു പേർ ലഭിച്ചുവെന്ന് ചിലരും, അതല്ല സുറിയാനിഭാഷ ആരാധനയ്ക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാൽ 'സുറിയാനിക്കാർ' എന്ന പേരുണ്ടായി എന്ന് മററു ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. റോമൻ കത്തോലിക്കരിൽ ആരാധനയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചിലരെ, 'ലത്തീൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ' എന്നും മററുചിലരെ 'സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നും വിളിക്കാറുണ്ടല്ലോ.

9-ാം നൂററാണ്ടിലും പേർഷ്യയിൽനിന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾ മലങ്കരയിൽ കുടിയേറിപ്പാത്തിട്ടുണ്ട്. മാർവാൻ സബ്രീസൊ എന്നു പേരായ കച്ചവടക്കാരന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മാർ സപ്രോ, മാർ പ്രോദ്, എന്നീ മെത്രാന്മാരോടുകൂടി ഒരു വലിയ സംഘം കൊല്ലത്തു് എത്തിച്ചേർന്നു. ഇവക്കും അവിടത്തെ രാജാവു, ചില പ്രത്യേക പദവികളടങ്ങിയ ചെപ്പേടുകൾ' (Copper plates) നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇവരുടെ പള്ളിക്കും പള്ളിവസ്തുക്കൾക്കും രാജകീയ (വേണാടിന്റെ) സൈന്യത്തിന്റെ (അറന്നൂററിക്കൾ) സംരക്ഷണം ലഭിച്ചിരുന്നു

അദ്ധ്യായം മൂന്നു്

സുന്നഹദോസുകൾ

നാലാം നൂററാണ്ടു് മുതൽ ഏഴാം നൂററാണ്ടുവരെ ക്രൈസ്തവ സഭയിൽ വിശ്വാസസംബന്ധമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ത്രിത്വോപദേശം, ക്രിസ്തുവിൻെറ ദൈവത്വം മനുഷ്യത്വം മുതലായവയായിരുന്നു വാദമുഖങ്ങളിൽ ചിലതു്. ഈ തക്കങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണുന്നതിനു്, ക്രൈസ്തവ സഭയിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പല പ്രാവശ്യം യോഗം ചേരുകയും തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്രകാരം ചേന്ന യോഗങ്ങൾക്ക് സുന്നഹദോസുകൾ എന്നു പറയുന്നു. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്നു് സുന്നഹദോസുകൾ, നിഖ്യ, കുസ്തന്തീനോസ് പോലീസ്, എഫേസൂസ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചേന്നവയാണു്. വി: കുർബ്ബാനക്രമത്തിൽ 5-ാമത്തെ തുബ്ദേനിൻ "നിഖ്യായിലും കുസ്തന്തീനോസ് പോലീസിലും, എഫേസൂസിലും വെച്ചുണ്ടായ പുണ്യപ്പെട്ടവയും പരിശുദ്ധങ്ങളുമായ മൂന്നു് പൊതുസുന്നഹദോസുകളേയും.....ഓക്കുന്നു" എന്നു് ചൊല്ലാറുണ്ടല്ലോ. ക്രിസ്തീയ സഭ പൊതുസുന്നഹദോസുകളായ് ഇവയെ ഗണിച്ചുവരുന്നു. എന്നാൽ പൌരസ്ത്യ സഭ (Chaldean Church) ആദ്യത്തെ രണ്ടു് സുന്നഹദോസുകൾ മാത്രമേ സ്വീകരിയ്ക്കുന്നുള്ളു. ഈ സുന്നഹദോസുകൾ ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണം നിർമ്മിച്ചതു കൂടാതെ സഭാഭരണത്തിനുപയുക്തമായ അനവധി കാനോനകളും (ചട്ടങ്ങൾ) ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

നിഖ്യായിലെ സുന്നഹദോസ്.

ക്രി. വ. 325-ൽ

അലക്സാന്ത്രിയായിലെ പട്ടക്കാരനായിരുന്ന അരിയുസ് ക്രിസ്തുവിൻെറ ദൈവത്വത്തെ നിഷേധിച്ചു. പുത്രൻ ഒരു സൃഷ്ടി മാത്രമാണെന്നും സൃഷ്ടാവല്ലെന്നും തന്മൂലം പിതാവിനോട് സമനല്ലെന്നും, പിതാവിനെപ്പോലെ അനാദ്യന്തനല്ലെന്നും പിതാവ് മുമ്പനും പുത്രൻ പിമ്പനുമാണെന്നും മററുമായിരുന്ന അരിയുസിൻെറ ഉപദേശം- അലക്സന്ത്രിയായിലെ ബിഷപ്പായിരുന്ന അലക്സാണ്ടർ അതിനെ എതിർക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസം വർദ്ധിച്ചുവന്നതിൻെറ ഫലമായി നിഖ്യായിൽ ഒന്നാമത്തെ പൊതു സുന്നഹദോസ് കൂടി സഭയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടാകുന്നത് സാമ്രാജ്യത്തിന് ക്ഷേമമല്ലെന്ന്, മനസ്സിലാക്കിയ റോമാ ചക്രവർത്തി കോൺസ്റ്റൻെറൻ (Constantine) ആണ് ഇതിന് മുൻകയ്യെടുത്തത്. നിഖ്യാ, ഏഷ്യ മൈനറിൽ ബിഥിന്യായിലെ ഒരു പ്രധാന നഗരമായിരുന്നു. ഇതിൽ സംബന്ധിച്ച 318 പിതാക്കന്മാരിൽ പലരും ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതി പീഡയേററവരും തന്മൂലം അംഗവൈകല്യം സംഭവിച്ചവരുമായിരുന്നു. അരിയുസിൻെറ അബദ്ധോപദേശത്തിനെതിരായി പോരാടിയതു് പ: അത്താനാസിയോസ് ആയിരുന്നു. യേശുമശിഹാ സാക്ഷാൽ ദൈവമാണെന്നും സാരാംശത്തിൽ പിതാവിനോട് സമനാണെന്നും താൻ പ്രകാശത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശവും, സത്യദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള സത്യദൈവവും, ജനിച്ചവനും സൃഷ്ടിയല്ലാത്തവനും [illegible]ത്തിൽ പിതാവിനോടു് ഭേദം കൂടാതെ സമത്വമുള്ള [illegible]നാൽ സകലവും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവനുമാണെന്ന് സുന്നഹദോസ് തീരുമാനിച്ചു. അരിയോസിനെയും കൂട്ടരേയും വി: സഭയിൽ നിന്നും ബഹിഷ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ന് നാം ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണം 'നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം' എന്നപേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നതു്

കുസ്തന്തീനോസ് പോലീസിലെ സുന്നഹദോസ്

ക്രി. വ. 381ൽ

കുസ്തന്തീനോസ് പോലീസിലെ മെത്രാനായിരുന്ന മക്കദോനിയോസ് 'വി: റൂഹാ പിതാവിനോട് സമനല്ല' എന്നൊരു വേദ വിപരീതം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ചചെയ്തു തീരുമാനിക്കുവാനാണ് കുസ്തന്തീനോസ് പോലീസിൽ സുന്നഹദോസ് കൂടിയതു്. ഈ സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടിയതു് തിയോഡോസിയസ് ചക്രവർത്തിയായിരുന്നു. ഈ സുന്നഹദോസ് മക്കദോനിയോസിൻെറ ഉപദേശത്തെ തള്ളിക്കളയുകയും വി: റൂഹാ ദൈവമാണെന്നും പിതാവിനോടും പുത്രനോടും ഏകസാരാംശമുള്ളവനാകുന്നു എന്നും നിശ്ചയിച്ചു. "സകലത്തേയും ജീവിപ്പിക്കുന്ന കർത്താവും, പിതാവിൽനിന്നു' പുറപ്പെട്ട്, പിതാവിനോടും പുത്രനോടുംകൂടെ വന്ദിക്കപ്പെട്ട് സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവനും, നിബിയന്മാരും ശ്ലീഹന്മാരും മുഖാന്തിരം സംസാരിച്ചവനുമായി ജീവനും വിശുദ്ധിയുമുള്ള ഏക റൂഹായില്ല," എന്നു് നിഖ്യ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കയും ചെയ്തു.

എഫേസൂസ് സുന്നഹദോസ്

ക്രി. വ. 431 ൽ

കുസ്തന്തീനോസ് പോലീസിലെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന നെസ്തോറിയസ് വി: മറിയാമിനെ ദൈവമാതാവെന്നു് സംബോധനചെയ്‌വാൻ പാടില്ലെന്നും അവൾ കേവലം ഒരു മനുഷ്യ സ്ത്രീയാണെന്നും പ്രസംഗിച്ചു എന്നുതന്നെയല്ല മറിയാം പ്രസവിച്ചതു് സാധാരണ മനുഷ്യനായ യേശുവിനെയാണ്, ദൈവത്തെയല്ല. യേശുവിൽ പിന്നീടു് ദൈവത്വം വന്നു ഇങ്ങനെ മശിഹായിൽ ദൈവസ്വഭാവവും മനുഷ്യസ്വഭാവ

വും എന്നീ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും ദൈവം മനുഷ്യൻ എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് ആളത്വങ്ങളും (ക്ന്യമൊ or Person) ഉണ്ടെന്നും പഠിപ്പിച്ചു. ഈ വാദം സ്ഥാപിയ്ക്കുന്നതിനു് വി: മറിയാമിനെക്കുറിച്ച് അക്കാലം വരെയും ഉപയോഗിച്ചുവന്ന ദൈവമാതാവ് എന്നർത്ഥം വരുന്ന 'Theotokos' എന്നപദം ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നതിനു് വിസമ്മതിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. നെസ്തോറിയസിൻെറ ഈ വാദത്തെയാണു് ഇരുസ്വഭാവവാദം എന്ന് പറയുന്നതു്. എന്നാൽ അലക്സന്ത്രിയായിലെ കൂറിലോസ് ഈ വാദഗതിയെ ശക്തിയുക്തം എതിർത്തു. ക്രി.വ 431ൽ എഫേസൂസിൽ സുന്നഹദോസ് കൂടുകയും നെസ്തോറൻെറഉപദേശങ്ങളെ തള്ളിക്കളകയും ചെയ്തു. ഈ സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടിയതു് റോമാചക്രവർത്തിയായ തിയോഡോഷിയസ് രണ്ടാമനായിരുന്നു. മശിഹായിൽ ഒരു ക്ന്യമായും (ആളത്വം) പൂർണ്ണ ദൈവത്വവും പൂർണ്ണമനുഷത്വവും യോജിച്ചുള്ള ഒരു സ്വഭാവവും മാത്രമെയുള്ളവെന്നും വി: മറിയാം ദൈവമാതാവ് തന്നെയെന്നും ഉറപ്പിച്ച് പ്രഖ്യാപിച്ചു. കൂറിലോസിൻെറ ഈ വാദത്തെ ഏകസ്വഭാവവാദം എന്നു് പറയുന്നു. 'വചനമായ ദൈവം ശരീരിയായിതീർന്നു.....പ്രസിദ്ധനായ മാർ കൂറിലോസും' എന്നു് 5-ാമത്തെ തുബ്ദേനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതു് മേൽപറഞ്ഞ കൂറിലോസിനെക്കുറിച്ചാണു്

മേൽപറഞ്ഞ സുന്നഹദോസുകൾക്കും പുറമെ രണ്ടാം എഫേസൂസ്,കൽക്കദോന്യ തുടങ്ങി വേറെയും സുന്നഹദോസുകളുണ്ടെങ്കിലും അവ പൊതുവിന്നടുത്തവയല്ല.

അദ്ധ്യായം നാല്

പൌരസ്ത്യ സഭ

സ്ഥാപനം

യഹൂദജനം അശ്ശൂരിലും. ബാബേലിലും താമസിപ്പിക്കുവാനിടയായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇസ്രയേലിൽനിന്നും നഷ്ടപ്പെട്ട ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്ക് നിങ്ങൾപോകുവിൻ എന്ന കർത്താവിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് പത്രോസ് ശ്ലീഹാ ബാബിലോണിലേക്കു പോയി സുവിശേഷമറിയിച്ചതായി കരുതപ്പെടുന്നു. "നിങ്ങളുടെ സഹവൃതയായ ബാബിലോണിലെ സഭയും എനിക്ക് മകനായ മർക്കോസും നിങ്ങൾക്ക് വന്ദനം ചൊല്ലുന്നു." 1 പത്രോസ് 5: 13 (യഹൂദന്മാർ റോമാനഗരത്തെ അലങ്കാരരൂപത്തിൽ 'ബാബിലോൺ' എന്നു് വിളിക്കാറുണ്ടെന്നും, അക്കാലത്തു് ബാബിലോണിൽ യഹൂദന്മാരില്ലായിരുന്നുവെന്നും മറെറാരു പക്ഷമുണ്ട്) തുടന്നു് മാർ തോമ, മാർ ആദായ്, മാർ ബർതലോമ്യ എന്ന ശ്ലീഹന്മാരും അറിയിപ്പുകാരിൽ ഒരുവനായ മാർ മാറിയും ബാബിലോൺ സഭയെ സന്ദർശിക്കയും പരിപുഷ്ടമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവരിൽ തദ്ദായി (Thaddeus) എന്നു് പേരുള്ള മാർ അദ്ദായിയായിരുന്നു ഉറഹായിലെ ഒന്നാമത്തെ മെത്രാപോലിത്താ,

പേര്

പൌരസ്ത്യസഭയെ കൽദായ സുറിയാനിസഭ എന്നും നെസ്തോറിയൻ സഭ എന്നും പറയാറുണ്ട്. റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിൽതന്നെ കിഴക്കുഭാഗത്തായി കിടക്കുന്ന അലക്സന്ത്രിയാ, അന്ത്യോഖ്യ എന്നീ കേന്ദ്രങ്ങളിലെ സഭകളിൽ (Eastern Churches) നിന്നും വേർതിരിച്ചറിയുന്നതിനാണ് ഈ സഭയെ പൌരസ്ത്യസഭ (Church Of the East) എന്നു് വിളിക്കുവാ

നിടയായതു്. എന്നാൽ പല സഭാചരിത്രങ്ങളിലും ഇതിനെ നെസ്റ്റോറിയൻ സഭ എന്നു പേർ വിളിച്ചു കാണുന്നു. "But the Easternism would not divert from true faith but as they have received it from the Apostles they guarded and maintained with out change and they were therefore unjustly nick named Nestorius". (1) ഈ സഭയുടെ വിശ്വാസം നെസ്തോറിയസിൽ നിന്നല്ല വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു ലഭിച്ചതാണെന്നാണു് മേലുദ്ധരിച്ചതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. വീണ്ടും 'It was he, Nestorius, that followed them and not they him and especially in that he used the term 'Mother' of Christ'. (2) പൌരസ്ത്യ സഭ നെസ്തോറിയസിനെ അനുകരിച്ചല്ല നേരെമറിച്ചു്, നെസ്തോറിയസ് പൌരസ്ത്യസഭയെ അനുകരിച്ചാണു് ചെയ്തതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതാവ് എന്ന വിവാദപരമായ പ്രമാണംപോലും നെസ്തോറിയസിനു് ഇവരിൽനിന്നും ലഭിച്ചതാണത്രെ. ഏതായാലും ഈ സഭ നെസ്തോറിയസിനെ വിശുദ്ധനായി കരുതിവരുന്നു.

ആസ്ഥാനം

ആദ്യകാലത്തു് പൌരസ്ത്യസഭയുടെ ആസ്ഥാനം മെസപ്പൊട്ടാമിയായിൽ വടക്കുപടിഞ്ഞാറായി കിടക്കുന്ന 'ഉറഹാ' എന്ന സ്ഥലമായിരുന്നു. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയക്കീസിന്റെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കായുടെ ആസ്ഥാനവും ഉറഹാ തന്നെയാണെന്നു് ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ സഭയും അവകാശപ്പെടുന്നു. പിന്നീടു് യവനന്മാർഇതിന്നു്എഡേസ്സാ എന്ന പേർ വിളിച്ചുവന്നു. മൂന്നാം നൂററാണ്ടിൽ ഇതു് ഒരു പ്രസിദ്ധ പാഠശാലയായി ഉയന്നു. പേരുകേട്ട പല ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ പഠിച്ചിറങ്ങിയവരാണു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സമകാലീനനായിരുന്ന 'അബ്ഗർ' ആ

1. The Church of the East page 16
2. " " " 17

യിരുന്നു ഉറഹായിലെ രാജാവ് ഇദ്ദേഹം ക്രിസ്തുമതം സ്വീക രിച്ചതോടുകൂടി ഈ സഭ ശക്തിപ്പെട്ടു എന്നാൽ പാത്രിയക്കീ സിന്റെ ആസ്ഥാനം സെലൂഷ്യയിലെ സ്റ്റെസിഫോൺ ആ യിരുന്നു ഇതു് പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ശീതകാല ത്തെ തലസ്ഥാനവുമായിരുന്നു. ഈ സഭയുടെ തലവനെ കാ ഥോലിക്കോസ് പാത്രീയക്കീസ് എന്നു് വിളിയ്ക്കുന്നു. മേൽ പറഞ്ഞ രണ്ടു് സ്ഥാനനാമങ്ങളുടേയും അർത്ഥം ഒന്നുതന്നെ എ ന്നതാണു് ഇതിനു് നിദാനം "The titles catholicos and Patriarch were Synonymous,, (1)

റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ക്രിസ്തീയ സഭ അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടിവന്ന പീഡകൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ലായി രുന്നു. കുസ്തന്തിനോസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ക്രിസ്തുമത സ്വീക രണത്തോടുകൂടിയാണു് ഇതിനു് ഒരു അറുതിവന്നതു്- എന്നാൽ ഈ കാലയളവിൽ റോമാ സാമ്രാജത്തിനു് വെളിയിലുള്ള പൌരസ്ത്യസഭ പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തികളുടെ സഹായ ത്തോടുകൂടി അനുദിനം വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ 4-ാം നൂ റ്റാണ്ടിന്റെ ഒടുവിലായി കാററ് പ്രതികൂലമായി വീശിയ തിനാൽ പലരും രക്തസാക്ഷികളായി മരിയ്ക്കേണ്ടിവന്നു.

മിഷനറിപ്രവർത്തനം

ഈ സഭയുടെ മിഷനറി പ്രവർത്തനങ്ങൾ മറേറതൊരു സഭയുടേതിനേയും കവച്ചുവെയ്ക്കുന്നവയായിരുന്നു. തന്മൂലം സഭ കിഴക്കോട്ടു് ഭാരതം, ചൈന, ജപ്പാൻ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു വ്യാപിച്ചു. മലങ്കരയിൽ കോട്ടയം വലിയ പള്ളിയിലും മദ്രാസ് സെൻറ് തോമസ് മൌണ്ടിലും കാണു ന്ന പേർഷ്യൻ മാതൃകയിലുള്ള കുരിശുകൾ പേർഷ്യയിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും ദക്ഷിണേന്ത്യയും തമ്മിൽ ഒരു കാലത്തു

1 The Holy Apostolic Church of the East.

ണ്ടായിരുന്ന ബന്ധത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. മലങ്കര സഭ 1599വരെയും പൌരസ്ത്യ സഭയുടെ (നെസ്തോറിയൻ) ഭരണത്തിലായിരുന്നു എന്ന് പല ചരിത്രകാരന്മാരും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ 1490 മുതൽ 1599വരെ മാത്രമെ നെസ്തോറിയൻ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളു എന്നും അതിന് മുൻപുള്ള കാലയളവിൽ മലങ്കരയിൽ വന്ന മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അന്ത്യോഖ്യ പാത്രിയക്കീസിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട ഉറഹായിലെ പൌരസ്ത്യ കാതോലിക്കയാൽ അയക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നും ഒരു പക്ഷമുണ്ട്.

ഇപ്പോൾ കേരളത്തിൽ തൃശ്ശിവപേരൂർ ആസ്ഥാനമാക്കി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന പൌരസ്ത്യ സഭ, അതിൻെറ ആദ്യനൂററാണ്ടുകളിലെ സുവിശേഷ വേലയുടെ പ്രത്യക്ഷ സ്മാരകമാണ്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ സഭ, കൽദായ സഭയുടെ കൂദാശകളും പൌരോഹിത്യവും സാധുത്വമുള്ളതായി പരിഗണിച്ചുവരുന്നു. എന്നാൽ കൂദാശകളിൽ അനോന്യം അനുഭോക്താക്കളല്ലെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ

ചില പ്രത്യേകതകൾ

1) നിഖ്യാ കുസ്തന്തീനോസ് എന്നീ രണ്ട് സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസുകളെ മാത്രമെ അംഗീകരിക്കുന്നുള്ളു.

2) മശിഹായിൽ രണ്ട് സ്വഭാവവും, രണ്ട് ക്നൂമായും ഉണ്ടെന്നു വിശ്വസിയ്ക്കുന്നു.

(3 'Theotokos' യൽദാസ് ആലോഹൊ, ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചവൾ, എന്നീ പദപ്രയോഗങ്ങളെ നിഷേധിയ്ക്കുന്നു.

4)കൂദാശകൾ (വി: രഹസ്യങ്ങൾ 7)

1) വി: പൌരോഹിത്യം (2) വി: മാമോദീസാ.
3)വി: അഭിഷേക തൈലം (4) വി: കുർബ്ബാന

5) പാപ വിമോചനം (6) വി: പ്പുളിപ്പ്.
7) ജീവനുള്ള സ്ലീവായുടെ അടയാളം

5) പട്ടത്വ പദവികൾ ഒമ്പതാണ്

(1) പാത്രീയർക്കീസ്. (2) മെത്രാപ്പോലീത്താ. (3) ബിഷപ്പ് (4) അർദിയാക്കോൻ. (5) കോറെപ്പിസ്കോപ്പ. (6) പട്ടക്കാരൻ (7) ദിയാക്കോൻ (deacon) (8) സബ്ദിയാക്കോൻ (subdeacon) (9) വായനക്കാരൻ (കോറൂയോ)

6) പട്ടക്കാരൊഴികെ, മററാർക്കും മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശനമില്ല.

7 മാമൂദീസാ

വെള്ളം നിറച്ച തൊട്ടിയിൽ ശിശുവിനെ മലർത്തിപ്പിടിച്ച് മുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ രീതി അപകടകരമാണെന്നും നമുക്ക് തോന്നുമെങ്കിലും ഇതേവരെയും യാതൊരപകടവുംസംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് അറിയുന്നത്.

8 കുരിശുവര

'ബാവാസ്സും' എന്നുപറയുമ്പോൾ വലതുകൈ നെററിയിൽ ഉയർത്തിവെയ്ക്കുക.

'പുത്രനും' എന്നു പറയുമ്പോൾ നെഞ്ചിൽ ഇറക്കി വെയ്ക്കുക.

'റൂഹാ' എന്നു പറയുമ്പോൾ വലത്തു് തോളിന്മേൽ വെയ്ക്കുക.

'ദ്കുദ്ശായ്ക്കു' എന്നു പറയുമ്പോൾ ഇടത്തു് തോളിന്മേൽവെയ്ക്കുക.

'നാമത്തിൽ' എന്നതോടുകൂടെ ആമീൻ സ്തുതി' എന്നു പറയുമ്പോൾ രണ്ടു് കൈകളും നെഞ്ചിച്ച് വായോടു് അടുപ്പിച്ച് തലകുനിയ്ക്കണം.

9 ത്രൈശുദ്ധ കീർത്തനം

പരിശുദ്ധനായ ദൈവമേ,
പരിശുദ്ധനായ ബലവാനേ
പരിശുദ്ധനായ അമർത്യനെ
ഞങ്ങളോടു് കരുണയുണ്ടാകേണമെ

അദ്ധ്യായം അഞ്ചു്

മലങ്കരയും റോമൻ കത്തോലിക്കരും

1498-ൽ വാസ്കോഡിഗാമ ഇന്ത്യയിൽ വന്നതോടുകൂടിയാണു് റോമൻ കത്തോലിയ്ക്കു സഭയ്ക്കു മലങ്കരയുമായി ബന്ധം ആരംഭിക്കുന്നതു്. ഗോവയിലെ മെത്രാൻ അയച്ച ഒരു ഫ്രാൻസിസ്കൻ സന്യാസി കേരളത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരും, വൈപ്പിൻ കോട്ടയിലും, വൈദീക സിമ്മനാരികൾ ആരംഭിച്ചു. സുറിയാനി ഭാഷ അഭ്യസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും ഫലമുണ്ടായില്ല. അപ്പോൾ പേർഷ്യയിൽനിന്നും മെത്രാന്മാരും മററും വന്നുചേരുന്നതിനു് തടസ്സങ്ങൾ

സൃഷ്ടിച്ചു. മാർ യൌസേഫ്, മാർ എബ്രഹാം, മാർ ശീമോൻ എന്നീ മെത്രാന്മാരെ പീഡിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ ബാബിലോണിലെ നെസ്തോറിയൻകാർ മലങ്കര സഭയെ പകലോമററം തറവാട്ടിവെ ഗീവർഗ്ഗീസ് അക്ദിയാക്കോനെ ഏല്പിച്ചു 1597-ൽ പിൻവാങ്ങി.

ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മെനസിസ്

ഈ കാലത്താണ് കത്തോലിക്കരുടെ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മെനസീസ് (അല്ലേശു മെത്രാൻ) മലങ്കരയിലെ സുറിയാനിക്കാരെ കത്തോലിക്കരാക്കുവാനുള്ള ദുഷ്ടനിശ്ചയത്തോടെ മലങ്കരയിലെത്തിയതു്. നെസ്തോറിയൻകാരെ മലങ്കരയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതെ സഭയെ അനാഥയാക്കുവാനുള്ള എല്ലാ മുൻകരുതലുകളും അദ്ദേഹം എടുത്തിരുന്നു. കൂടാതെ കൊച്ചി രാജാവിനെ മുഖം കാണിച്ച് തിരുമുല്ലാഴ്ചയും നല്കി പാട്ടിലാക്കി. പിന്നീട് മലങ്കരയിലെ പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ചു തുടങ്ങി. ബാബിലോൺ പാത്രിയക്കീസിനെ അപഹസിച്ചും മാർപാപ്പയെ പ്രശംസിച്ചും പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി ഇടവകകളിലെ പ്രമാണികൾക്ക് വിലപിടിച്ച സമ്മാനങ്ങൾ നല്കി. വീടുകൾ കയറി ഇറങ്ങി. അനുനയ വാക്കുകൾകൊണ്ട് പലരേയും സ്വാധീനിച്ചു. മെനസീസിന്റെ അടുത്ത ശ്രമം ഒരു സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചു കൂട്ടുവാനായിരുന്നു.

ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ്

1599 ജൂൺ 20-ാംനു ഉദയംപേരൂരിൽ (Diamper) ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ സുന്നഹദോസ് ചേർന്നു ഏഴുദിവസ

ത്തോളം ഇതു നീണ്ടുനിന്നു, 133 പട്ടക്കാരും 20 ശെമ്മാശന്മാരും 660 പ്രതിപുരുഷന്മാരും ഇതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. മുൻകൂട്ടി എഴുതി തയ്യാറാക്കിയ തീരുമാനങ്ങൾ സുന്നഹദോസിൽവെച്ച് ഒപ്പ് വെപ്പിച്ചു. അവയിൽ സുപ്രധാനമായതു് മലങ്കരയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാർപാപ്പയുടെ കീഴിൽ വർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുള്ള ഉടമ്പടിയാണ്. ഇതിൽ ചിലർ നെററി ചുളിക്കയും മററു ചിലർ പിറുപിറുക്കയും ചെയ്തുവെങ്കിലും അക്കാലത്തെ പറങ്കികളുടെ ശക്തിയെ ഭയന്നു് പരസ്യമായി എതിർക്കുന്നതിനു് ആരുംതന്നെ മുതിന്നില്ല. ഈ സുന്നഹദോസിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് അർക്കദിയക്കോൻ സംബന്ധിച്ചിരുന്നില്ല എന്നുള്ളതു് പ്രസ്താവ്യമത്രെ. അർക്കദിയാക്കോനെ പാട്ടിലാക്കുവാൻ ഇട്ടുകൊടുത്ത ഇരകളൊന്നും തന്നെ വിഴുങ്ങുവാൻ സമ്മതിക്കായ്കയാൽ മെനസീസ് ഇക്കാര്യത്തിൽ പരാജയപ്പെടുകയത്രെ ചെയ്തതു്. ഇപ്രകാരം തീരെ കെട്ടടങ്ങാത്ത ഈ റോമവിരോധമാകുന്ന തീപ്പൊരിയാണ് പിന്നീടു് ആളിക്കത്തിയതും ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ കൂനൻ കുരിശു് സത്യത്തിനു് കളമൊരുക്കിയതും.

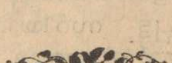

അദ്ധ്യായം ആറ്

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻെറ ഉദയം

കൂനൻ കുരിശ്ശ് സത്യം

മലങ്കരയിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളെ റോമാധിപത്യത്തിലാക്കുന്ന കൃത്യം ജസ്യൂട്ട് പാതിരിമാരെ ഏല്പിച്ചും വെച്ച് മെനസീസ് ഗോവയിലേക്ക് മടങ്ങി. എന്നാൽ ഈ പാതിരിമാരുടെ നയരഹിതമായ ഉപദ്രവാററം റോമാവിരോധം മൂർച്ഛിക്കുവാൻ മാത്രമേ ഉപകരിച്ചുള്ളു. 1653-ൽ 'അഹത്തള്ള' എന്നു പേരായ ഒരു മെത്രാനെ കൊച്ചിയിൽ ഇറങ്ങുവാൻ അനുവദിക്കാതെ പറങ്കികൾ തിരിച്ചയച്ചു എന്നുതന്നെയല്ല, അവർ അഹത്തള്ളയെ കടലിൽ മുക്കികൊന്നതായും ഒരു കിംവദന്തി നാട്ടിൽ പരന്നു. ഇതിൽക്ഷുഭിതരായ മലങ്കര ക്രിസ്ത്യാനികൾ തോമസ് അക്ദിയാക്കോൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ പറങ്കികളുടെ കൊച്ചി കോട്ടയിലേക്ക് നീങ്ങി "പറങ്കികൾ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി വെച്ചിരുന്ന അഹത്തള്ളയെ മോചിപ്പിക്കാനാണ് സുറിയനിക്കാർ പുറപ്പെട്ടതെന്നു മററാരഭിപ്രായമുണ്ട്". ഇവർ ഏകദേശം 25,000 പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. പറങ്കികൾ കോട്ടവാതിലടച്ച് പീരങ്കികൾ നിരത്തി വെച്ചു. ഇതിൽ ഭയപ്പെട്ട സുറിയാനിക്കാർ പിൻവാങ്ങി മട്ടാഞ്ചേരി പള്ളിയുടെമുൻവശത്തുള്ള വിശാലമായ മൈതാനത്തിൽ യോഗംചേർന്ന് ഇനിമേലാൽ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതല്ലെന്ന് പള്ളിമുററത്തുള്ള കുരിശുതൊട്ടു ഉടമ്പടി ചെയ്തു. ഇത്രയും വലിയ ജനാവലിക്ക് ഒരേ സമയത്ത് കുരിശുതൊട്ട് സത്യം ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതിനാൽ കുരിശിന്മേൽ ആലത്തു് കയറുകൾകെട്ടി അതിൽ പിടിച്ച് സത്യം ചെയ്തതായിട്ടാണ് പറയുന്നതു്. ആ കുരി

ശിന്ന് അല്പം വളവുണ്ടായിരുന്നതിനാലാണത്രെ 'കൂനൻ കുരിശ്'' എന്ന പേർ വന്നത്. കഷ്ടതയനുഭവിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന ചിഹ്നമാണ് 'കൂനൻകുരിശ്'' എന്നും അതിനാൽ ഈ പേരുണ്ടായെന്നും പറയുന്നുണ്ട് 'സത്യം ചെയ്തവരോടുള്ള വിരോധം മൂർച്ചിച്ച സത്യത്തിനു സാക്ഷിനിന്ന ആ കുരിശ് അധികം താമസിയാതെ അധികൃതർ നീക്കം ചെയ്തതായാണ് ഐതിഹ്യം'. ഇങ്ങനെ 1599 മുതൽ 50ഠതാളം വഷ്ടത്തക്ക് നിലവിലിരുന്ന കത്തോലിക്കാ ഭരണത്തിന് കൂനൻ കുരിശ് സത്യം പൂണ്ണവിരാമമിടുകയും ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിൽവെച്ച് കളഞ്ഞ് കൂളിച്ച അഭിമാനം വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

മാർത്തോമമാർ 1653—1816

കൂനൻ കുരിശ് സത്യത്തോടുകൂടി റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുമായുണ്ടായിരുന്ന സർവ്വവേഴ്ചകളും വിഛേദിച്ച് മലങ്കരയിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ അന്യരെ ആശ്രയിക്കാതെ സ്വന്തം കാലിന്മേൽതന്നെ നില്ക്കുന്നതിന്ന് തീർച്ചയാക്കി പക്ഷെ ഒരു മെത്രാനെ വാഴിക്കുവാൻ മറ്റൊരു മെത്രാനെ ലഭിക്കുന്നതെവിടെ നിന്ന്? സമുദ്രത്തിന്റെ ആധിപത്യം കത്തോലിക്കരായ പറങ്കികളുടെ കൈവശം ഇരിക്കും കാലത്തോളം അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്നോ എഡേസ്സയിൽ നിന്നോ ഒരു മെത്രാൻ മലങ്കരയിൽ ഇറങ്ങുവാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല, ഇങ്ങിനെ ധർമ്മസങ്കടത്തിലകപ്പെട്ട മലങ്കരയിലെ സുറിയാനിക്കാർ പകലോമററം തറവാട്ടിലെ തോമസ്സ് അർക്കദിയാക്കോനെ (Arch Deacon) 12 പട്ടക്കാർ ചേർന്ന് മെത്രാനായി വാഴിച്ച് രാജകീയാനുമതിയും നേടി. ഇപ്രകാരം 1653 മുതൽ മലങ്കര സഭയെ തുടച്ചയായി ഭരിച്ച നാട്ടുകാരായ ഒമ്പതു മെത്രാന്മാരാണ് 'മത്തോമ മാർ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇവരെല്ലാം മത്തോമ ശ്ലീഹ മാമൂദീസാ മുക്കിയ പകലോമററം തറവാട്ടിൽനിന്നുള്ളവരാണെന്നാണ് അവകാശപ്പെടുന്നത്.

1663-ൽ ലന്തക്കാർ പറങ്കികളെ തോല്പിച്ച് കൊച്ചി കോട്ട കൈവശപ്പെടുത്തിയതോടു കൂടി വിദേശിയരായ മേല്പ

ട്ടക്കാക്ക് മലങ്കര യിലിറങ്ങുവാനുള്ള തടസ്സങ്ങളെല്ലാം നീങ്ങി. തൽഫലമായി 1665-ൽ അന്തോഖ്യാ പാത്രിയക്കീസ് യരുശലേമിൻെറ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനെ മലങ്കരയിലേക്കയച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ പക്കൽനിന്ന് മാത്തോമ ഒന്നാമൻ അഭിഷേകം പ്രാപിക്കയും, കൈവെപ്പിലുള്ള ന്യൂനത പരിഹരിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നീട് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസും മാർ തോമ ഒന്നാമനും ചേന്നു. മാർ തോമ രണ്ടാമനെ വാഴിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭരണകാലത്ത് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് കാലം ചെയ്തപ്പോൾ 1685-ൽ സിറിയായിൽ നിന്ന് മാർ ബാസേലിയോസ് (യൽദോയും) മാർ ഈവാനിയോസും മലങ്കരയിലെത്തിച്ചേന്നു. കുറച്ചുനാളുകൾക്കുള്ളിൽ മാർ ബാസേലിയോസ് കാലം ചെയ്ത് കോതമംഗലത്തു് അടക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ ഓമ്മയാണ് പഴഞ്ഞി ഓത്തഡോക്സ് പള്ളിയിൽ കന്നിമാസം 20-ാംനു കൊണ്ടാടുന്നതു്. 1686-ൽ മാർ തോമ രണ്ടാമനും കാലം ചെയ്തു. അപ്പോൾ മാർ ഈവാനിയോസ് മാർ തോമ മൂന്നാമനെ വാഴിച്ചു. 1688-ൽ മാർ തോമ മൂന്നാമൻ കാലം ചെയ്തു. അതിനാൽ വീണ്ടും മാർ ഈവാനിയോസ് മാർ തോമ നാലമനെ വാഴിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലത്തു് മാർ ഈവാനിയോസ് ദിവംഗതനായി. അതിനാൽ മാർ തോമ നാലാമൻ മാർ തോമ അഞ്ചാമനെ തനിയെ വാഴിച്ചു.

1751-ൽ സിറിയായിൽനിന്നും മാർ ബാസേലിയോസ് മപ്രിയാനയും യരുശലേമിൻെറ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസും, മററുചിലരും മലങ്കരയിലെത്തിച്ചേന്നു. മാർ തോമ അഞ്ചാമൻെറ അപേക്ഷയനുസരിച്ചാണ് വിദേശിയർ എത്തിച്ചേന്നതെങ്കിലും, അവരുമായി രമ്യപ്പെട്ടു പ്രവത്തിപ്പാൻ മാർ തോമായ്ക്കു് കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹം തനിയെ മാർ തോമ ആറാമനെ വാഴിച്ചു. ഇദ്ദേഹമാണ് പിന്നീട് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് എന്ന നാമം സ്വീകരിച്ച് വിദേശിയരായി ഐകമത്യപ്പെട്ടതു്. എങ്കിലും ഈ സൌഹാർദ്ദബന്ധം അധിക കാലം നിലനിന്നില്ല. അതിനാൽ അന്ത്യോഖ്യാ പ്രതിനിധികളുടെ സഹകരണം കൂടാതെയാണ് മാർതോമ ഏഴാമനേയും, ഏഴാമൻ മാർതോമ എട്ടാമനേയും വാഴിച്ചതു്. മാർ തോ

മ എട്ടാമൻെറ സ്ഥാനാഭിഷേകം കാനോനികമല്ലെന്ന് ഒരഭിപ്രായമുള്ളതിനാൽ ഇതിൻെറ പേരിൽ സഭയിൽ വഴക്കുകളും ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. മാർ തോമ എട്ടാമൻതൻെറ പിൻഗാമിയായി മാർ തോമ ഒമ്പതാമനെ വാഴിച്ചുവെങ്കിലും 1816-ൽ തൊഴിയൂര് മാർ പീലക്സിനോസ് രണ്ടാമനാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട പുലിക്കോട്ടിൽ യൌസേഫ് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് (പഴയ സിമ്മനാരി സ്ഥാപകൻ) മാർ തോമ ഒമ്പതാമനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ഇങ്ങനെ ഒന്നര നൂററാണ്ടുകാലം മലങ്കരസഭാ നൌകയെ നയിച്ച മാർ തോമമാർ എന്നന്നേക്കുമായി തിരോധാനം ചെയ്തു.

1—ാം	മാർത്തോമാ	1663—1685
2—ാം	,,	1685—1686
3—ാം	,,	1686—1688
4—ാം	,,	1688—1728
5—ാം	,,	1723—1768
6—ാം	,,	1765—1808
7—ാം	,,	1808—1809
8—ാം	,,	1809—1816
9—ാം	,,	1816—1817

യാക്കോബായക്കാർ

ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ കൂനൻ കുരിശ്ശ് സത്യത്തിനുശേഷം 1665ൽ അന്ത്യോഖ്യ പാത്രിയക്കീസിൻെറ കീഴിലുള്ള യരുശലേമിൻെറ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മലങ്കരയിൽ വന്നുചേർന്നതു് നാം മുൻപ് വായിച്ചുവല്ലോ. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഉൾപ്പെട്ട സഭയിലെ അംഗങ്ങളെ യാക്കോബായക്കാർ എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നതു്. ഇവർ മശിഹായിൽ പൂർണ്ണ ദൈവത്വവും പൂർണ്ണ മനുഷ്യത്വവും വേർതിരിപ്പാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം യോജിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരാകയാൽ ഇവരെ ഏക സ്വഭാവവാദികൾ (Monophysites) എന്ന് വിളിച്ചുവരുന്നു. ആറാം നൂററാണ്ടിലാണ് ഈ ഏക സ്വഭാവവാദികൾ ഇതര സഭാ വിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വേർ

തിരിഞ്ഞു് ഒരു സഭയായി തീന്നതു്. അതുവരേയും ഇരു സ്വ ഭാവവാദികളുടെ ഭീഷണിയ്ക്കും അക്രമത്തിനും വിധേയരായി ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ സഭയുടെ സത്യവിശ്വാസത്തെ സംരക്ഷിയ്ക്കുവാൻ മുൻകയ്യെടുത്തു് പ്രവർത്തിച്ചതു് യാക്കോബ് ബുർദ്ദാന എന്ന പിതാവായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നാണു് 'യാക്കോബായക്കാർ' എന്ന പേർ ലഭിച്ചതു്. കുർബ്ബാന ക്രമത്തിൽ 5-ാമത്തെ തുബ്ദേനിൽ 'സത്യ വിശ്വാസത്തെ നിലനിർത്തിയ നീതിമാനും പരിശുദ്ധനുമായ ഞങ്ങളുടെ ബാവ' എന്നു പറഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നതു് ഇദ്ദേഹത്തെകുറിച്ചാണു്.'ഒരു തരത്തിലുള്ള പരുക്കൻചാക്കു് ഇദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്നതു് കൊണ്ടാണു് 'ബുർദ്ദാന' എന്ന പേർകിട്ടുന്നതിനിടയായതു്. 'Monophysites' എന്നു് വിളിയ്ക്കുന്നതിനേക്കാൾ Mia-physites എന്നു് വിളിയ്ക്കുന്നതായിരിക്കും ശരിയായിരിയ്ക്കുകയെന്നു പ്രസിദ്ധ വേദശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനും ഓർത്തഡോക്സ് വൈദീക സിമ്മനാരിയുടെ പ്രിൻസിപ്പിലുമായ. Rev: Fr. Paul Verghese എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 'Mono' means in Latin 'Only' Monophysites means believing in one nature only (presumably in divine nature). We believe in one united divine-human nature, not in one of the two natures only. We are neither diophysites nor monophysites but 'miaphysites' ('Mia' in Greek means one) 2·

ഏക സ്വഭാവ വിശ്വാസത്തിന്റെ നാലു് തൂണുകളായ് ഗണിയ്ക്കപ്പെടാവുന്ന സഭകളാണു്. 1. കോപ്ററിക് 2. അബിസിനിയൻ (എത്തിയോപ്യൻ) 3. അമ്മീനിയൻ 4. യാക്കോബായ,

---

1 The Indian Churches of St: Thomas page 38
2 The Faith of Our Fathers by Rev; Fr. T· Paul Varghese Page 40.

അദ്ധ്യായം ഒന്നു്

മലബാർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനി സഭയും മലങ്കരയും

മാർ കൂറിലോസ് ഒന്നാമൻ

ഭക്തന്മാരായ കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ ബാവാന്മാരുടെ പൂർവ്വികന്മാർ സിറിയായിൽനിന്നു് വന്നു് ആദ്യം പിറവത്തും പിന്നീടു് മുളന്തുരുത്തിയിലും കുടിയേറിപ്പാർത്തവരായിരുന്നു. മുളന്തുരുത്തിയിൽ താമസിച്ചവരവേ ഇവരിലൊരാൾ 'പാലസ്സാ' (പാലത്തിങ്കൽ) എന്ന കുടുംബത്തിൽ നിന്നു് വിവാഹം ചെയ്തു. അവക്കു് രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായതിൽ മൂത്തയാൾ തണങ്ങാട്ടിലേക്കും (തണങ്ങ്കാടു് വെട്ടിതെളിയിച്ചു) അനുജൻ അബ്രഹാം കാട്ടുമങ്ങാട്ടേയ്ക്കും (കാട്ടുമാങ്ങാകാടു്) മാറിത്താമസിച്ചു. ഇതിൽ അബ്രഹാമിൻെറ പൌത്രനായ അബ്രഹാമിനു് 8 പുത്രന്മാരും 2 പുത്രിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു അവർ.

1. പറപ്പാട്ടിൽ യൌസേഫ്
2. ചാലിൽ കോര
3. തിലാക്കളത്തിൽ യാക്കൂബ്
4. പുത്തൻ പുരയിൽ പുരവത്തു്
5. കുരിയൻ (അബ്രഹാം) (വലിയബാവാ)
6. പുനയിടത്തു് പൈലി
7. ഗീവർഗ്ഗീസ് (ഇളയബാവ)
8. കാട്ടുമങ്ങാട്ടു് യൂഹന്നാൻ

9. മാമല ഏലി

10. അയിനാട്ട് ആച്ച എന്നിവരായിരുന്നു.

ഇളയ മകൻ യൂഹന്നാൻ കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ പൂർവ്വീക കുടുംബപ്പുരയിൽതന്നെ താമസിച്ചതായി കാണുന്നു. ഈ യൂഹന്നാന്റെ പൌത്രൻ യോഹന്നാൻ എഴുതിവെച്ച ചരിത്രത്തിൽ (കയ്യെഴുത്ത്) നിന്നാണ് ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ അറിയുവാനിടയായതു്. മേൽപറഞ്ഞ അബ്രഹാമിന്റെ ആൺമക്കളിൽ 5-ാമനായ അബ്രഹാമും ഏഴാമനായ ഗീവർഗ്ഗീസുമാണ് പിന്നീട് ഭക്തന്മാരായി അറിയപ്പെടുന്ന പുണ്യപിതാക്കന്മാർ. ഇവരുടെ മാതാവിനെകുറിച്ച് നമുക്ക് യാതൊരറിവും ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

മാർ ഈവാനിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പ വിദേശത്തു് നിന്നും വന്ന് മുളന്തുരുത്തിയിൽ താമസിച്ച് ശെമ്മാശന്മാരേയും മററും സുറിയാനി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ അബ്രഹാമും ഗീവർഗ്ഗീസും ദിവസേന പള്ളിയിൽ വരികയും പ്രാർത്ഥനകളിൽ സംബന്ധിയ്ക്കയും ശെമ്മാശന്മാരും മററും സുറിയാനി ഗീതങ്ങൾ പാടുന്നതു് ശ്രദ്ധിച്ചുകേൾക്കയും പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം വിദ്യാർത്ഥികൾ തെററിചൊല്ലിയ ഒരു ഗീതം ശരിയായ രീതിയിൽ കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ ബാലന്മാർ ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു. ഇതു് അറിഞ്ഞ് ബാവായ്ക്ക് വളരെ സന്തോഷമായി അവരെകൂടി തന്റെ ശിഷ്യഗണത്തിൽ ചേർത്തു. പഠിത്തത്തിലുള്ള അവരുടെ ശ്രദ്ധാന്തിയും ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും കണ്ട് സന്തുഷ്ടനായ ഈവാനിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പ ഇവക്ക് മുളന്തുരുത്തി പള്ളിയിൽവെച്ച് ശമ്മാശപട്ടവും പിന്നീട് കശീശ്ശപട്ടവും നൽകി. എന്നു തന്നെയല്ല തന്റെ ശിഷ്യഗണങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ അബ്രഹാം കശീശ്ശയെ ഏല്പിക്കയും ചെയ്തു. അധികം താമസിയാതെ അദ്ദേഹം സ്വദേശത്തേയ്ക്കു മടങ്ങി.

കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ കുടുംബം പൌരോഹിത്യ പാരമ്പര്യമുള്ളതാണ്. ഇന്നോളം ഈ കുടുംബശാഖകളിലുണ്ടായിട്ടുള്ള പട്ട

ക്കാരുടെ സംഖ്യതന്നെ ഇതിന്ന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ന് തേവനൽ പള്ളി വികാരിയായ ദിവ്യ: ഒ. സി. കുരിയാക്കോസ് കശീശ്ശ ഈ കുടുംബത്തിലെ 43-ാമത്തെ പട്ടക്കാരനാണ്.

സ്ഥാനാഭിഷേകം

1751ൽ മലങ്കരയിൽ അഞ്ചാം മാർത്തോമ ഭരണം നടത്തുന്ന കാലത്ത് വിദേശത്ത് നിന്നും ശക്രള്ളമാർ ബാസ്സേലിയോസ് മപ്രിയാനയും— കാതോലിക്ക എന്നും പറയാറുണ്ട്:— യരുശലേമിൻെറ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസും, ഒരു റമ്പാനും രണ്ട് ശമ്മാശന്മാരുംകൂടി മലങ്കരയിലെത്തിച്ചേർന്നതായി മുൻ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞതു് വായനക്കാർ ഓർക്കുമല്ലൊ. മാർ ബസ്സേലിയോസ് കൊച്ചി മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ ഒരു ചെറിയ പള്ളി പണിയിച്ച്, അവിടെ താമസമാക്കി. ബാവ കാട്ടുമങ്ങാട്ട് അബ്രഹാം കശീശ്ശയെപററി കേട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ വിളിപ്പിച്ച് ശമ്മാശന്മാരെ സുറിയാനി പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി ചുമതലപ്പെടുത്തി. മല്പാനായ അബ്രഹാം കശീശ്ശ നിസ്വാർത്ഥനും പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തിൽ മാത്രം സംതൃപ്തിയടഞ്ഞ ഒരു ദേഹവുമായിരുന്നു. ഒരു ഉത്തമ ഇടയനിൽ ഉണ്ടാകേണ്ട സർവ്വസൽഗുണങ്ങളുടെയും വിളനിലവുമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തെ ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പയായി വാഴിക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം മാർ ബാസ്സേലിയോസിനുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം അബ്രഹാം കശീശ്ശയ്ക്കു മട്ടാഞ്ചേരി എലിശീമപള്ളിയിൽ വെച്ച് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി. ഇതോടൊന്നിച്ച് കാററാടി പൌലൂസ് കശീശ്ശയ്ക്കും (കുരുവിള എന്നും കാണുന്നുണ്ട്.) റമ്പാൻ സ്ഥാനം കൊടുത്തതായി പറയുന്നുണ്ട്. 1764 തുലാമാസം 9-ാംനു മപ്രിയാന കാലം ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം കുന്നംകുളത്തു് ചിറളയം പള്ളിയിൽ അല്പകാലം താമസിക്കുവാനിടയായിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ ഓർമ്മദിനമായ തുലാമാസം 9-ാംനു ഇന്നും ആ പള്ളിയിൽ ആഘോഷപൂർവ്വം കൊണ്ടാടിവരുന്നു.

മാർ ബാസ്സേലിയോസ് കാതോലിക്കയുടെ കാലശേഷം മലങ്കരയുടെ പൂർവ്വീക വിശ്വാസത്തിന് ഉലച്ചൽ തട്ടുമോ എന്ന ശങ്കഉളവാക്കുന്ന പരിതസ്ഥിതിയിലേക്കാണ് സംഗതികൾ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നത്.

മലങ്കരയിൽ അനിശ്ചിതാവസ്ഥ

കൂനൻ കുരിശ് സത്യം കഴിഞ്ഞ് അധികകാലം ചെല്ലുന്നതിനു മുൻപ് തന്നെ മലങ്കരയിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഓരോരുത്തരായി റോമൻ കത്തോലിയ്ക്കാ വിശ്വാസത്തിലേയ്ക്ക് മടങ്ങിതുടങ്ങി. കത്തോലിക്കരും കത്തോലിക്കേതരും ആരാധനക്കായി ഒരേദേവാലയം തന്നെ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു. ഇരുവിഭാഗക്കാരും തമ്മിലുള്ള വിവാഹവും ഒട്ടും കുറവല്ലയിരുന്നു. മലങ്കരയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായ മാർ തോമ 5-ാമൻ തന്നെയും കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള കൂടിയാലോചനകൾ മിക്കവാറും പൂർത്തിയായി. പക്ഷെ വിഃ കുർബ്ബാനയ്ക്ക് അമീറാ (പുളിപ്പുള്ള അപ്പം) ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നതിനു് മാർപാപ്പ അനുവദിക്കുകയില്ലെന്ന ഏകകാരണത്താലാണ് മുൻപറഞ്ഞ ആലോചന സഫലീകൃതമാകാഞ്ഞത് (1) എന്നാലും ഏതൊരു നിമിഷത്തിലും മലങ്കരസഭ കത്തോലിയ്ക്ക വിശ്വാസത്തിലേയ്ക്കു വഴുതി വീഴുവാനെളുപ്പമായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെയിരിയ്ക്കെ മലങ്കരയുടെ പൂർവ്വീക വിശ്വസത്തിൻെറ നിലനില്പിനു് വിശ്വാസസ്ഥിരതയുള്ള ഒരാളെ കണ്ടുപിടിച്ച് സഭയുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷനാക്കണമെന്ന് മാർ ഗ്രഗോറിയോസ് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ദീഘദൃക്കായ മാർ ഗ്രഗോറിയോസിൻെറ സംശയം അസ്ഥാനത്തല്ലായിരുന്നുവെന്ന് പിന്നീടുള്ള സഭാ ചരിത്രം തെളിയിയ്ക്കുന്നുമുണ്ട്. മലങ്കരയുടെ മാർ തോമ ആറാമൻ (വലിയ മാർ ദിവന്നാസിയോസ്) 1799 ൽ കത്തോലിയ്ക്ക സഭയിൽ ചേർന്നതായും തത്തമ്പള്ളിയിൽവെച്ച് പത്തീറ (പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം(

The Indian churches of St. Thomas page 40
by C. P Mathew& M. M. Thomas

വെച്ച് കുർബ്ബാന ചൊല്ലിയതായും പറയുന്നു. ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിപ്പാനിടയായതു് തരക പ്രഭൃതികളുടെ ഭീഷണിയാലാണെന്നും അധികം താമസിയാതെ തന്നെ തൻെറ മാതൃസഭയിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവന്നു എന്നും ചരിത്രക്കാരന്മാർ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. (1)

സഭയെ ആരെയാണ് ഏൽപ്പിക്കേണ്ടതെന്നു് കണ്ടുപിടിയ്ക്കുവാൻ മാർ ഗ്രീഗോറിയാസിനു് ക്ലേശിയ്ക്കേണ്ടിവന്നില്ല. ശക്രുള്ള മാർ ബാസ്സേലിയോസ് ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുമ്പോൾ തന്നെ മുളന്തുരുത്തി കരിങ്ങാശ്ശേരി മുതലായ വടക്കൻ ഇടവകക്കാർ കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ അബ്രഹാം മല്പാനെ മെത്രാനാക്കണമെന്നു് കണ്ടനാട്ട് കൂടിയ സഭായോഗത്തിൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് (2) സഭയുടെ സനാതനങ്ങളായ വിശ്വാസസത്യങ്ങളോടും വിശുദ്ധങ്ങളായ പാരമ്പര്യങ്ങളോടും സുദൃഢമായ വിശ്വാസം പുലർത്തിവന്ന കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ അച്ചനു് മേൽപട്ടസ്ഥാനം നൽകുന്നതു് മാർ ബാസ്സേലിയോസിനു് സമ്മതവുമായിരുന്നു.

മലങ്കര സഭയിൽ വടക്കരെന്നും തെക്കരെന്നുമുള്ള വിഭാഗിയ ചിന്ത ദിവന്നാസിയോസ് നാലാമൻെറ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും (ചേപ്പാട്ട്) വ്യക്തമായി കാണാകുന്നതാണ്. "തങ്ങളുടെ പദ്ധതികളോടു് കൂടുതൽ ആനുകൂല്യം ഉള്ളവനെന്നു് തോന്നിയ ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നു് മിഷനറിമാർനിർബ്ബന്ധിയ്ക്കുകയും തെക്കൻ ഇടവകക്കാർ മറെറാരാളേയും വടക്കൻ ഇടവകക്കാർ മൂന്നാമതൊരാളേയും തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തതു് മൂലം സ്ഥാനാർത്ഥികളായി 3 പേർ ഉണ്ടായി" (3) കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ അബ്രഹാം കശീശ്ശയായിരുന്ന അക്കാലത്തെ (ശക്രുള്ള മാർ ബാസ്സേലിയോസിൻെറ കാലത്തെ) മലങ്കര സഭയുടെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന വടക്കൻ ഇടവകകളുടെ സുസമ്മതനും, ജനപ്രീതിയാർജ്ജിച്ചവനുമായ സ്ഥാനാർത്ഥി.

---

1) മലങ്കര നസ്രാണികൾ Vol III പുറം 83
2) കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ ചരിത്രം by S. P. Kuruvila പുറം 2
3) ഇ. എ. പീലപ്പോസ് പുറം 219

അധികം താമസിയാതെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ അബ്രഹാം ദയറോയെ (റമ്പാനെ) മാർ കൂറിലോസ് എന്ന അഭിധാനത്തിൽ മട്ടാഞ്ചേരി എലിശീമ പള്ളിയിൽവെച്ച് മെത്രാനായി അഭിഷേകംചെയ്തു. ഇങ്ങനെ, തന്നെ റമ്പാനായ് ഉയർത്തിയ മാർ ബാസ്സേലിയോസിൻെറയും, മുളന്തുരുത്തി കരിങ്ങാശ്ര മുതലായ ഇടവകക്കാരുടേയും അഭിലാഷം നിറവേറപ്പെട്ടു. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അന്ത്യോഖ്യയിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്ന അംശവടിയും, സ്ലീബായും, മുടിയും പ: മൂറോനും മാർ കൂറിലോസിന് നൽകുകയും ചെയ്തു.

സ്ഥാനാരോഹണത്തിന് ശേഷം മുൻപറഞ്ഞപള്ളി ഇടവകക്കാർ രാജോചിതമായ ആഘോഷത്തോടുകൂടി അവരുടെ പള്ളികളിലേയ്ക്ക് എതിരേററ് കൊണ്ടു പോകുകയും ചെയ്തു. (1)

ഈ അവസരത്തിൽ മാർ ബസ്സേലിയോസ്, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്നീ രണ്ടു വിദേശീയ മേല്പട്ടക്കാർക്ക് യാക്കോബായ സഭയിലുള്ള സമുന്നത പദവിയെക്കുറിച്ച് നാം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ടതാണ്. മാർ ബാസ്സേലിയോസ് കിഴക്കിൻെറ കാതോലിക്കയാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വന്തം പേർ "ശക്രള്ള" എന്നായിരുന്നു. കാതോലിക്കയായി അവരോധിയ്ക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ 'ബാസ്സേലിയോസ്' എന്ന സ്ഥാനനാമം നല്കുന്നതു് ഇന്നും നാം കണ്ടുവരുന്ന ഒരു പതിവാണല്ലൊ. ഓത്തോഡോക്സ് സഭയിലെ കാതോലിയ്ക്കയായിരുന്നു് 1964ൽ ദിവംഗതനായദേഹത്തെ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ബാസ്സേലിയോസാ എന്നും ഇപ്പോൾ കാതോലിയ്ക്കസിംഹാസനത്തിൽ വാണരുളുന്ന ദേഹത്തെ ഔഗൻ മാർ ബാസ്സേലിയോസ് എന്നുമുള്ള സ്ഥാനനാമങ്ങളിലാണല്ലൊ നാം അറിയുന്നതു്. അതു് പോലെത്തന്നെ യരുശലേമിൻെറ

---

1 ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ പുറം 131

മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു നൽകുന്ന സ്ഥാനനാമം 'ഗ്രീഗോറിയോസ്' എന്നായിരിയ്ക്കും. ഇപ്രകാരം കിഴക്കിന്റെ കാതോലിയ്ക്കയായി അവരോധിയ്ക്കപ്പെടുന്ന ബാസ്സേലിയോസിന്നും യരുശലേമിന്റെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായി നിയമിക്കപ്പെടുന്ന ഗ്രീഗോറിയോസിന്നും സഭ പാത്രിയാർക്കീസിന്റെ പദവികളാണ് നല്കിയിരിക്കുന്നതു്. ഒന്നാമത്തെ തുബ്ദേൻ ഇതിന്നു് മതിയായ തെളിവാണ്. "ഇന്നും ഈ ആയുഷ്ക്കാലത്തിലും.....നമ്മുടെ പാത്രിയർക്കീസന്മാരായ ആബൂമാർ ഇഗ്നാത്തിയോസിന്നു് വേണ്ടിയും ആബൂൻ മാർ ബാസ്സേലിയോസിന്നു് വേണ്ടിയും ആബൂൻ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്നു് വേണ്ടിയും....." ഇതിൽ നിന്നും നാം മനസ്സിലാക്കുന്നതു്, കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ അബ്രഹാം കശീശ്ശയെ റമ്പാനായി ഉയർത്തിയ മാർ ബാസ്സേലിയോസും പിന്നിട്ടു് മെത്രാനായി വാഴിച്ച മാർ ഗ്രീഗോറിയോസും കേവലം മെത്രാന്മാരൊ, മെത്രാപ്പോലീത്തമാരൊ അല്ലെന്നും 'പാത്രിയർക്കീസ്' എന്ന അത്യുന്നത പദവിയിലിരുന്നവരാണെന്നുമാണ് അന്തോഖ്യയിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്നു് കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ മാർ കൂറിലോസ് ബാവായെ ഏല്പിച്ച ദീപശിഖയിൽനിന്നു്, മലങ്കരയിൽ കെട്ടുപോയ തിരി വീണ്ടും കൊളുത്തേണ്ടിവരുമെന്നു് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അന്നു് ചിന്തിച്ചിട്ടില്ലായിരിയ്ക്കാം

മാർ കൂറിലോസിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിന്നു് ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്നു് പെരുമ്പടപ്പിൽ (കൊച്ചിരാജവംശം) നിന്നു് തീട്ടൂരവും പാലിയത്തു് നിന്നു് നീട്ടും, ലന്തകമ്പിനിയാരിൽ നിന്നു് കടലാസും ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ അദ്ദേഹം വടക്കുകൊച്ചി രാജാവിന്റെ അധികാരപരിധിയിലുള്ള പള്ളികളുടെയെല്ലാം ആത്മീയ മേലദ്ധ്യക്ഷനായിത്തീർന്നു.

മുളന്തുരുത്തി, കരിങ്ങാച്ചിറ മുതലായ ഇടവകകളിലെ മലങ്കരയുടെ അരുമസന്താനങ്ങളുടെയും, കൊച്ചി മഹാരാജാവു്, പാലിയത്തച്ചൻ; ലന്തകമ്പനി ഉടമകളായ പാശ്ചാത്യർ എന്നീ അധികാരികളുടേയും, മാർ ബാസ്സേലിയോസ്, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മുതലായ പിതാക്കന്മാരുടേയും സ്നേഹാദരവുകൾക്കു് പാത്രീഭൂതനായ മാർ കൂറിലോസിനെ കരി

തേച്ച് കാണിയ്ക്കുവാൻ 'മാർത്തോമശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സഭ' കർത്താവായ ശ്രീ. ഇ. എം. പീലിപ്പോസ് ഒരു വൃഥാ ശ്രമം നടത്തിയതിൽ ഞങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു.

അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങളും രേഖകളും പരിശോധിച്ച് മലങ്കരയുടെ ചരിത്രമെഴുതിയ ശ്രീ. ഇസഡ്. എം. പാറാട്ട്, ഈയിടെ എഴുതിയ മലങ്കര നസ്രാണികൾ' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ മാർ കൂറിലോസിനെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിയ്ക്കുന്നതു് ഇപ്രകാരമാണ് "കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ മാർ കൂറിലോസ് അധികാരം കവർന്നെടുത്തു എന്ന് വലിയ മാർ ദിവന്നാസിയോസിനു് തോന്നുകയാൽ ....., (1) വീണ്ടും "വലിയ മാർ ദീവന്നാസിയോസിന്റെ കാലത്തു് മാർ കൂറിലോസിനു് ആ ശക്തനോട് എതിരിടുവാൻ കഴിവില്ലാതെ വന്നതിനാലാണല്ലൊ, തിരുവിതാംകൂറും കൊച്ചിയും കടന്ന് കോഴിക്കോട് ശീമയിൽ അഞ്ഞൂർചെന്ന് കൂടിയതു് " (2)എന്നും എഴുതിയതിൽ നിന്നു് മേലുദ്ധരിച്ച കുററാരോപണത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ 'മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവായ ശ്രീ. ഇസഡ്. എം പാറാട്ട് പരിപൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നു് അനുമാനിയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

കൂടാതെ പരിശുദ്ധനായ പരുമല കൊച്ചുതിരുമേനി കാട്ടുങ്ങാട്ടെ മാർ കൂറിലോസ് ബാവായെ ഏററവും ഭക്ത്യാദരവോടുകൂടി സ്മരിച്ചിരുന്നു എന്ന് ശ്രീ-പി. എൻ- ചാക്കോ ഈയിടെ എഴുതിയ ചരിത്ര പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പരുമല കൊച്ചുതിരുമേനി റമ്പാനായിരുന്ന അവസരത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നതു് വെട്ടിയ്ക്കൽ ദയറായിലായിരുന്നു. ആ കാലങ്ങളിലൊക്കെയും അദ്ദേഹം കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ മാർ കൂറിലോസിന്റെ അജ്ഞാതവാസ സങ്കേതമായിരുന്ന തേവനൽ തടത്തിലെ ദയറ സന്ദർശിയ്ക്കയും ദീർഘസമയം അവിടെ ധ്യാന നിരതനായി കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും പതിവായിരുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല ആ ദയറാ, പുതുക്കിപണിയുന്നതിനും

---

1 മലങ്കരനസ്രാണികൾ V III പുറം 107

2 മലങ്കരനസ്രാണികൾ V III പുറം 131

കൂടെ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതായി ശ്രീ ചാക്കോ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (1) കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ മാർ കൂറിലോസിന്റെ ജന്മദേശമായ മുളന്തുരുത്തിയിൽ തന്നെ ജനിച്ചവളന്ന കൊച്ചു തിരുമേനി മററാരേക്കാളുമധികം കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ തിരുമേനിമാരെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. വെട്ടിക്കലുള്ള തന്റെ ദയറാവാസക്കാലത്തു് കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ ബാവാന്മാരുടെ സമകാലീനന്മാരായ തദ്ദേശവാസികളിൽ. പലരേയും കാണുന്നതിനും അവരിൽനിന്നു് സംഗതികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ മാർ കൂറിലോസ് കാലം ചെയ്തതും പരുമല കൊച്ചുതിരുമേനി ജനിച്ചതും, പത്തൊൻപതാം നൂററാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിലാണല്ലൊ മാർ കൂറിലോസ് ശ്രീ. ഇ. എം. പീലിപ്പോസ് ആരോപണങ്ങൾകൊണ്ട് ആപാദചൂഡം ആവരണംചെയ്ത തരത്തിലുള്ള ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നെങ്കിൽ പരുമല കൊച്ചു തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കയില്ലായിരുന്നു.

പരിശുദ്ധനായ കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ മാർ കൂറിലോസിനു് ചില തല്പരകക്ഷികൾ ഒരു കാലത്തു് ചാർത്തിയ കളങ്കം ശ്രീ. പാറാട്ടിനെപ്പോലെയുള്ള നിഷ്പക്ഷമതികളായ ചരിത്രകാരന്മാർ തുടച്ചുനീക്കുമെന്നും, ക്രിസ്തീയ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ കാർമ്മേഘങ്ങൾ നീങ്ങി ആ നക്ഷത്രം തിളങ്ങി ശോഭിക്കുന്നതു് പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിക്ക് മാത്രമല്ല സത്യ വിശ്വാസികളായഏവക്കും കാണാറാകുമെന്നും പ്രത്യാശിക്കട്ടെ.

---

1. പരുമല കൊച്ചു തിരുമേനി by P.N.Chacko. പുറം 31

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

സ്ഥാനാഭിഷേകം 1772-ലോ അതിനു മുൻപോ?

കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ റമ്പാനെ കൂറിലോസ് എന്ന നാമത്തിൽ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്തതായി മിക്കസഭാ ചരിത്രങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്.

1. 1869 ൽ ഇട്ടൂപ്പ് റൈട്ടർ എഴുതിയ ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് "1772 ന് കൊല്ലം 945 വൃശ്ചികമാസം 17—ാംനു വെള്ളിയാഴ്ച മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ റമ്പാനെ മാർ കൂറിലോസ് എന്ന സ്ഥാനപ്പേരു കൊടുത്ത് വാഴിച്ചു."
പുറം. 131.

2. 1907 ൽ ശ്രീ. ഇ. എം. പീലിപ്പോസ് എഴുതിയ 'മത്തോമ ശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സഭ'യിൽ നിന്ന് "മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, അദ്ദേഹത്തെ മാർ കൂറീലോസ് എന്ന സ്ഥാന നാമവാനായി 1772 വൃശ്ചികം 17—ാംനു മെത്രനായി അഭിഷേകം ചെയ്തു" പുറം 184

3. 1107ൽ (1932) ശ്രീ. പി. എം. പത്രോസ് എഴുതിയ, കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ ബാവാന്മാരുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് "ഈ സംഭവം നടന്നതു് 1772ന് കൊല്ലവർഷം 945 വൃശ്ചികം 17-ാംനു വെള്ളിയാഴ്ചയാണ് : പുറം: 16.

4. 1936ൽ ശ്രീ. ററി. സി. ചാക്കോ എഴുതിയ മത്തോമ സഭാ ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് "മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അദ്ദേഹത്തെ മാർ കൂറിലോസ് എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ 1772 വൃശ്ചികം 17-ാംനു മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്തു" വാല്യം 1. പുറം 28

മേലെഴുതിയ 4 പുസ്തകങ്ങളിലും സ്ഥാനാഭിഷേകം 1772 വൃശ്ചികം 17-ാംനു നടന്നതായിട്ടാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഇവയിൽ ആദ്യം എഴുതപ്പെട്ട ഇട്ടുപ്പ് റൈററുടെ ചരിത്രത്തെ ആധാരമാക്കി എഴുതിയിട്ടുള്ളവയാണ്. മററുള്ളവയെല്ലാം, അതുകൊണ്ട് ഇട്ടുപ്പ് റൈററുടെ ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്ന തിയ്യതി ശരിയാണോ എന്നുമാത്രം പരിശോധിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാണല്ലോ.

ക്രി. വ. 1772 നു് കൊ. വ. 945 എന്നുള്ളതു് ശരിയാണോ? ക്രിസ്തുവർഷവും കൊല്ലവർഷവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം ചിങ്ങംമുതൽ ധനു കൂടി 824 ഉം ബാക്കി മാസങ്ങളിൽ 825 ഉം ആണ്

അങ്ങിനെയിരിക്കെ മാർ കൂറിലോസിൻെറ സ്ഥാനാഭിഷേക തിയ്യതിയിൽമാത്രം ഈ അന്തരം 827 ആകാൻ തരമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ 153-ാം പുറത്തു് മാർ കൂറിലോസിൻെറ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തെക്കുറിച്ച് വീണ്ടും എഴുതിയപ്പോൾ കൊ വ. 945 എന്നുമാത്രം എഴുതുകയും ക്രി. വ. വിട്ടു കളകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് അതുകൊണ്ടു് സ്ഥാനാഭിഷേകം നടന്നതു് 945+824=1769 ലൊ അതിനു് മുൻപൊ ആയിരിക്കാം.

മാർ കൂറിലോസിനെ സംബന്ധിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള മററു ചില തിയതികളും സംശയാതീതമല്ല. കൊല്ലം പഞ്ചായത്തിൽ വെച്ച്, മാർ കൂറിലോസിനു് നൽകിയ തീട്ടൂരം പിൻവലിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചതു് 949 മിഥുനം 22—ാംനു (അതായതു് 1774 മിഥുനം 22—ാംനു) പുറം 133. ഇതു് മൂലം കൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും വിട്ട് മലബാറിലെത്തി സ്ഥലം വാങ്ങി ഒരു ദേവാലയത്തിനു കല്ലിട്ടതു് 1774 ഇടവം 15—ാംനു. പുറം 134 (അതായതു് ഒരു മാസം മുൻപ്) ഇതു് ശരിയല്ലെന്നു് പ്രഥമ ദൃഷ്ട്യാ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം. ഇതിനും പുറമെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മാർ കൂറിലോസിനെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചതു് 1772 വൃശ്ചികം 17—ാംനു; മാർ ശ്രീ

ഗോറിയോസ് കുറിലോസിന് വിൽപത്രമെഴുതിയതു് 1772 മകരം 23-ാംനു; മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് കാലംചെയ്തതു് 1772 മിഥുനം 27-ാംനു

ആണ്ടു്പിറപ്പ് മകരത്തിലാകയാൽ മേൽ പറഞ്ഞ തിയ്യതികളും ആശയക്കുഴപ്പത്തിന്നിടകൊടുക്കുന്നുണ്ടു്.

ഇതിനും പുറമെ, കുറീലോസ് രണ്ടാമൻ (കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ ഇളയബാവ) തേവനിലെ താമസക്കാലത്തു് എഴുതിയ സുറിയാനി പുതിയ നിയമത്തിൻെറ ഒടുവിൽ ചേർത്ത പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നും പ്രസക്തമായ ഭാഗം മാത്രം ഉദ്ധരിക്കാം.

"ജീവസമ്പൂർണ്ണമായ ഈ പുസ്തകം എഴുതിതീർന്നതു് തേവനൽ മലയിലുള്ള മാർ ബഹനാൻ സഹദായുടെ ദയറായിൽ വെച്ച് ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 1771 നീസാൻ (ഏപ്രിൽ) മാസം 16-ാംനു ശനിയാഴ്ചയായിരുന്നു.....ഈ പരിശുദ്ധമായ അദ്ധ്വാനത്തിനായി ക്ലേശിച്ചതു്.....കർത്താവിൻെറ കൃപയാൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് എന്ന നാമമുള്ളവനുമായ ഒരാളാണ് സമർത്ഥനും വിജ്ഞാനിയുമായ മാർ ബാസ്സേലിയോസ് കാതോലിക്കായുടെ ശിഷ്യനും അദ്ദേഹത്താൽ പട്ടം കെട്ടപ്പെട്ടവനുമാണ് ഈ എഴുത്തുകാരൻ.....ആകയാൽ എൻെറ സഹോദരന്മാരെ ക്രിസ്തീയ സ്നേഹത്താൽ നിങ്ങളോട് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഞരിഷ്ടനായ എൻെറ ആത്മാവിന്നു വേണ്ടിയും, വൈദീകരായ എൻെറ സഹോദരൻ ബന്യാമിൻെറ ആത്മാവിനുവേണ്ടിയും, യാക്കോബിൻെറ ആത്മാവിന്നു് വേണ്ടിയും, കുറിലോസിൻെറ ആ ആത്മാവിന്നു് വേണ്ടിയു, പാപമോചന വചനം ആശംസിക്കേണമെ. അവർ ക്രിസ്ത്വാബ്ദം 1767 ഈയോർ (മേയ്മാസം) 10-ാംനു ബാഹ്യലോകം വിട്ട് മലയിലേക്ക് ഓടിപ്പോകയും മാർ ബഹനാൻെറ നാമത്തിൽ അവിടെ ഒരു ദയറാ പണിയുകയും ചെയ്തു. ഈ പുസ്തകം അവിടെ വെച്ച് എഴുതപ്പെടുകയും മാർ ബഹനാൻെറ സഹായത്താൽ അവിടെത്തന്നെ പാർക്ക

യും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രാർത്ഥന നമ്മോടുകൂടെയും അവരോടുകൂടെയും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

ഇതിൽനിന്നും മാർ കൂറിലോസ് 1767ലൊ അതിന്നു മുമ്പോ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം എന്നുമനസ്സിലാക്കാം,

അദ്ധ്യായം മൂന്നു്

മാർ കൂറിലോസും വലിയ മാർ ദീവന്നാസിയോസും

മുളന്തുരുത്തിയിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും മാർ കൂറിലോസിന്നു് ജനപ്രീതി അനുദിനം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതായി മനസ്സിലാക്കിയ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് കണ്ടനാട്ടു് അക്കാലത്തു് പ്രബലനായിരുന്ന കരവട്ടു് അയ്പോര തരകൻെറ സഹായത്തോടുകൂടി മാർ കൂറിലോസിൻെറ സ്ഥാന സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും മേൽപറഞ്ഞ സംഗതി ഡച്ചുകമ്പനിയാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട പഞ്ചായത്തിൻെറ (നാട്ടുകോടതി) മുമ്പിൽ തീർപ്പിനുവരികയും ചെയ്തു. "സ്ഥാനം കൊടുക്കപ്പെട്ടുപോയിട്ടുള്ളതിനാൽ ആ സ്ഥാനത്തിൽ, ശേഷം മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെ ആജ്ഞയിൽ കീഴിലിരുന്നു്, ചിലവുവാങ്ങിച്ചു്, താമസിച്ചുകൊള്ളണമെന്നായിരുന്നു" ഈ തീർപ്പ്. ഇതിനും പുറമെ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് തൃപ്പാപ്പിസ്വരൂപത്തിലെ (തിരുവിതാംകൂറിലെ) സർവ്വാധികാര്യക്കാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു് പെരുമ്പടപ്പു് സ്വരൂപത്തിലെ (കൊച്ചിയിലെ) തമ്പുരാനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു് മാർ കൂറിലോസിന്നു് നൽ

കിയിരുന്ന തീട്ടൂരം പിൻവലിപ്പിച്ചു. എന്നുതന്നെയല്ല അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭരണാധികാരത്തിലിരുന്ന പള്ളികളത്രയും പിടിച്ചെടുക്കയും ചെയ്തു. "അതു് പെരുമ്പടപ്പ് രാജ്യത്തുള്ള പള്ളിക്കാരു് അനുസരിക്കായ്കകൊണ്ടു് ഹേമം ചെയ്തു പൊതിമാടനെ (വലിയ മാർ ദിവന്നാസിയോസ്) അനുസരിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. (1) അക്കാലത്തെ രാജശക്തിയോടു് എതിരിടുവാൻ വടക്കൻ ഇടവകക്കാക്കു് കെല്പില്ലാതിരുന്നതിനാൽ രാജ കല്പനയുടെ മുമ്പിൽഅവർ തലകുനിക്കേണ്ടതായിവന്നു. മാർ കൂറിലോസ് ചിലവ് പററിക്കൊണ്ടു് കരിങ്ങാച്ചിറ പള്ളിയിൽ താമസവുമായി.

മാർ ദീവന്നാസിയോസ് ഇതുകൊണ്ടും തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല മാർ കൂറിലോസിനെ തൻെറ ആസ്ഥാനമായ കണ്ടനാട്ടു് വരുത്തി സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുവാനാണു് പിന്നീടു് ശ്രമിച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു് ഒരു മെത്രാനടുത്ത സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങൾ കൂടാതെ ഒരു കശീശ്ശയുടെ പദവിയിൽ വി. കുർബ്ബാന ചൊല്ലിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ശ്രമം കൂടി ഉണ്ടായി. ഇതിനെക്കുറിച്ചു് ഇട്ടൂപ്പ് റൈററർ എഴുതിയിട്ടുള്ളതു് ഇപ്രകാരമാണു്. "കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ മാർ കൂറിലോസ് ബാവായെ കണ്ടനാട്ടു് വരുത്തി. വടിയും മുടിയും വെപ്പിച്ചു്, ചുകന്ന കുപ്പായം ഊരിച്ചു് കത്തനാരുടെ പദവിയിൽ കുർബ്ബാന ചെല്ലിക്കണമെന്നു് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് മുതൽപേർ വളരെ ഉത്സാഹിച്ചു് നിർബ്ബന്ധവും തുടങ്ങി." (2) ദൈവകാരുണ്യത്താൽ കശീശ്ശയുടെ പദവിയിൽ വി. കുർബ്ബാന ചൊല്ലിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം പരാജയപ്പെടുകയും, ശത്രുക്കൾ പിൻവാങ്ങുകയും ചെയ്തു. ദൈവവിചാരണയിൽ നടത്തപ്പെട്ട മാർ കൂറിലോസിനോടു് ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിപ്പാൻ സഹോദരന്മാർ ഒരുങ്ങിയതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. "യോസേഫ് തൻെറ സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ (ദോഥാനിൽ ആടുമേച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ) അവൻ ധരിച്ചിരുന്ന നിലയങ്കി അവർ ഊരി" മാർ കൂറിലോസ് ഏതൊരു നാഥൻെറ പ്രതിപുരുഷനാണൊ ആ മശിഹായുടെ അങ്കിയും സ്വന്തജനം (യഹൂദന്മാർ) ഊരിയെടുത്തില്ലെ? ദാസൻ യജമാനനേക്കാൾ വലിയവനല്ലല്ലോ.

---

(1) ശക്തൻ തമ്പുരാൻ പുറം 390
(2) ഉട്ടൂപ്പ് റൈററർ പുറം 133

കാലങ്ങളും സമയങ്ങളും കഴിഞ്ഞു. 42 വർഷം പിന്നിട്ടു. ഈ മാർ കൂറിലോസ് ബാവായുടെ പിൻഗാമികളിലൊരാളായ കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സിനോസിൻെറ പക്കൽ നിന്ന് 1816-ൽ മെത്രാൻ പട്ടമേററ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് (പഴയ സിമ്മനാരി സ്ഥാപകൻ) കടമിററത്തു ചെന്ന് വലിയ മാർ ദീവന്നാസിയോസിൻെറ പിൻഗാമികളിലൊരാളായ 9-ാംമത്തോമയുടെ "വടിയും മുടിയും ശ്ലീവായും, ചുവന്ന കുപ്പായവും വെപ്പിച്ചു." (1) നാംഏതൊരു അളവിനാൽ അളക്കുന്നുവോ അതേ അളവിനാൽ നമുക്കും അളന്നുകിട്ടും എന്ന് നമ്മുടെ കത്താവ് അരുളിചെയ്ത വചനങ്ങൾ ഇവിടെ സ്മരണീയമത്രെ

കാരാഗൃഹത്തിൽ

ഭരണമൊഴിഞ്ഞ മാർ കൂറിലോസ് കരിങ്ങാശ്രയും കണ്ടനാട്ടും താമസിച്ചതു് ഒരു തടവുകാരൻെറ നിലയിലായിലായിരുന്നു. യാതൊരുവിധ സ്വാതന്ത്ര്യവും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല ഒരവസരത്തിൽ തൻെറ ജീവന് അപായം വരുമോ എന്നുതന്നെയും സംശയിക്കേണ്ടിവന്നു. എങ്കിലും തൻെറ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന വിലപിടിപ്പുള്ള വസ്ത്രങ്ങളും സ്വർണ്ണോപകരണങ്ങളും കൊടുത്ത് തടവിൽനിന്നും മോചനം പ്രാപിക്കയാണുണ്ടായതു്. ഈ കാരാഗൃഹവാസത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പിന്നീട് ശക"തൻ തമ്പുരാന അയച്ച കത്തിൽ ഇപ്രകാരമാണ് എഴുതിയിട്ടുള്ളതു് "വിച്ചോഴിച്ച് നമ്മോടാ വിയസ്സാലെ ഒരു പൊന്നു വടിയും ഒരു പൊന്നും സിറളായും ഒരു വെള്ളിചിലാക വലിയ കുപ്പായവും ഒരു വെള്ളിമുദ്രയും ഒരു മാസ്തക്ക് കുപ്പായവും ഇങ്ങനെ ആറ് കൂട്ടം അവൻ നമ്മെ അപായം വരുത്തും എന്ന് തോന്നിയപ്പോൾ നാം കൊടുത്തു് തടവൊഴിച്ചു." മാർ കൂറിലോസിന് എത്ര നാൾ ഈ കാരാഗൃഹവാസം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു എന്നറിവില്ല. ഈ സമയത്തെല്ലാം വിശ്വസ്തഭൃത്യനായ മുരിക്കൻ തൊമ്മൻെറ സഹായം തനിക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നു ഇസ്രായേലിനെ

(1) ഇട്ടുപ്പ് റൈട്ടർ പുറം 191

വരുവാനുള്ള ക്ഷാമത്തിൽനിന്നും രക്ഷിപ്പാനിരിക്കുന്ന യോസേഫ് മിസ്രയീമിൽ ഫറവോ രാജാവിന്റെ കാരാഗൃഹത്തിലടക്കപ്പെടേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു് കണ്ട ദൈവം തന്നെയാണു് മലങ്കര സഭക്കു് ശ്ലൈഹികമായ കൈവെപ്പു് അനുസൃതം കാത്തുസൂക്ഷിപ്പാനായി അഞ്ചൂക്കു് അയക്കേണ്ട മാർ കൂറിലോസിനെ മാർ ദീവന്നാസിയോസിന്റെ കണ്ടനാട്ടെ കാരാഗൃഹത്തിലടക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതു്, "സകലത്തിനും ലാക്കും സകലത്തിനും കാരണഭൂതനു മായവൻ അനേകം പുത്രന്മാരെ തേജസ്സിലേക്കു് നടത്തുമ്പോൾ അവരുടെ രക്ഷാനായകനെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളിൽ തികഞ്ഞവനാക്കുന്നതു് യുക്തം ആയിരുന്നു." എബ്രാ; 2-ൽ 10

കണ്ടനാട്ടുനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ട മാർ കൂറിലോസ് സ്വദേശമായ വെട്ടിയ്ക്കലെത്തി, നഷ്ടപ്പെട്ട ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കുവാനായി ചികിത്സയിലും സ്വജനങ്ങളുടെ സ്നേഹമസൃണമായ ശുശ്രൂഷയിലും അല്പനാളുകൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി

തേവനിൽ വെച്ചെഴുതിയ പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന്

(36-ാം പേജ് നോക്കുക)

അദ്ധ്യായം നാലു്

തേവനിലെ ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയും 1767-1771

"യഹോവയ്ക്കായ് കാത്തിരിയ്ക്കുന്നവർ ശക്തിയെ പുതുക്കും. അവർ കഴുകന്മാരെപ്പോലെ ചിറകടിച്ച് കയറും. അവർ തളന്നു പോകാതെ ഓടുകയും ക്ഷീണിച്ചുപോകാതെ നടക്കുകയും ചെയ്യും" ഏശായ. 40ൽ31.

വെട്ടിയ്ക്കൽ എത്തിച്ചേന്ന കുറിലോസ് ബാവായും അനുജൻ ഗീവറുഗീസ് റമ്പാനും കാററാടി റമ്പാനും സ്വഗൃഹത്തിൽ ബന്ധുക്കളുടെ ശുശ്രൂഷയിലും. സല്ക്കാരത്തിലും, സന്തോഷിച്ച് സുഖലോലുപന്മാരായി കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അതിനാൽ അവർ പൊതുജനങ്ങളുടെ ശല്യമില്ലാത്തതും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ധ്യാനത്തിനും ഉതകുന്നതുമായ ഒരുസ്ഥലം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വെട്ടിയ്ക്കൽ കുരിശുപള്ളിയിൽ നിന്നു് മൂന്നു്ഫർലോങ്ങ് വടക്കു് പടിഞ്ഞാറായി തേവനൽ എന്ന സ്ഥലം ഇതിനു് ഏററവും പററിയതാണെന്നു കണ്ടറിഞ്ഞ് കാട്ട്കല്ല്കൊണ്ട് ഒരു കൊച്ചു ദയറാ ചമച്ച് അവരവിടെ താമസമാക്കി. ഒരു ഭയങ്കരവനം. വർഷങ്ങൾ 200തന്നെ പിന്നീട്ട് കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോഴും കുററിക്കാടുകളും വലിയ വൃക്ഷങ്ങളും ആ പ്രദേശത്തു് വിരളമല്ല. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഇരുന്നൂറ് വർഷം മുൻപ് ആ പ്രദേശം എത്ര വലിയഘോരവനമായിരുന്നു എന്നു് ഊഹിയ്ക്കുവാൻപോലും സാദ്ധ്യമല്ല.

ബഹനാൻ സഹദായുടെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ ആ ദേവാലയത്തിൽ എന്നും ആരാധന നടന്നിരുന്നു. പ്രാ

തിയുടെ പ്രശാന്തതയിൽ തങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദൈവനടത്തിപ്പ് എന്താണെന്നറിയുവാൻ അവർ പ്രാർത്ഥനയിൽ ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി. മശിഹാതമ്പുരാന്റെയും, യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെയും, പൌലൂസ് ശ്ലീഹായുടേയും മരുഭൂമിവാസം അവരുടെ പിൻകാലത്തെ വേലയ്ക്കു ശക്തി നൽകിയതുപോലെ ഈ സിദ്ധന്മാരുടെ തേവനിലെവാസം അവരുടെ ശിഷ്ടകാലത്തേയ്ക്കാവശ്യമായ ശക്തിയും കൃപയും പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കണം.

തേവനൽ തടത്തിൽ താമസിച്ചവരവെ ആ വനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും അയൽ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവർക്ക് ഒരു ഭീഷണിയുമായിരുന്ന മഹാസർപ്പത്തെ (dragon) ഈ ഭക്തന്മാരുടെ നാല്പതു് ദിവസത്തെ തുടർച്ചയായ പ്രാർത്ഥനമൂലം നിർമ്മൂലമാക്കിയ സന്ദേഹവാർത്ത നാടെങ്ങും പരന്നു. അതോടുകൂടി അവരുടെ അജ്ഞാതവാസം വെളിപ്പെടുകയും തേവനൽ തടം വിട്ടുപോകുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാകയും ചെയ്തു. (1)

തേവനൽ തടത്തിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുമ്പോൾ ബാവായും അനുജൻ ഗീവർഗ്ഗീസ് റമ്പാനും സുറിയാനി ഭാഷയിൽ പല പുസ്തകങ്ങളും പകർത്തി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇവയിലധികവും വലിയബാവായുടെ കൈപ്പടയാണ്. ഗീവർഗ്ഗീസ് റമ്പാന് സുറിയാനിയും ഗർസോനും നല്ല വശമായിരുന്നു. മലയാളപദങ്ങൾ സുറിയാനി ഭാഷാലിപികൾ ഉപയോഗിച്ച് എഴുതുന്നതിനാണ് 'ഗർസോനി' എന്നു് പറയുന്നതു് — ഇംഗ്ലീഷ് അക്ഷരം ഉപയോഗിച്ച് മലയാളം എഴുതുന്നതുപോലെ. ഉദാഹരണത്തിനു് (E. pusthakam ഈ പുസ്തകം) — പട്ടംകൊടയുടെ ക്രമങ്ങൾ അടങ്ങിയ പുസ്തകം, വിശുദ്ധവേദപുസ്തകം, ആണ്ടടക്കമുള്ള പെരുന്നാളുകൾക്കും മററു വിശേഷദിവസങ്ങൾക്കും എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയ്ക്കുമുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ അടങ്ങിയ പുസ്തകം എന്നിവ ഈ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിൽ പെട്ടതാണ്. ചില പുസ്തകങ്ങളിൽ തേവനൽ തടത്തിൽ വെച്ച് എഴുതിയവ എന്നു് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മേൽപ

---

(1) കാട്ടുമങ്ങാട്ട് ബാവാന്മാരുടെ ചരിത്രം p. 30

റഞ്ഞ പുസ്തകങ്ങളിൽ ചിലതു് തൊഴിയൂർ ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയിലെ ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിപ്പുണ്ടു്.

പരുമല കാലംചെയ്ത മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനി വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ പിതാക്കന്മാർ ഭജനമിരുന്ന തേവനൽ തടം സന്ദർശിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു പള്ളിയും മുറിയും പണിയുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു് കഴിഞ്ഞില്ല. (1)

ദയറാ ശമ്മാശൻ എന്ന പേരിൽ മിക്കവർക്കും പരിചിതനും തൻെറ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ദയറാവാസിയുമായിരുന്ന കുനപ്പിള്ളിൽ കുരിയാക്കോസ് ശെമ്മാശൻെറ പേർക്കു് ആ സ്ഥലം നാമമാത്രമായ പ്രതിഫലം പററിക്കൊണ്ടു് കൈവശക്കാരനായ മുരിക്കൻ തീറുകൊടുത്തു.— മുരിക്കൻെറ കാരണവൻ മാർ കൂറിലോസിൻെറ വിശ്വസ്തഭൃത്യനും അനുചരന്മാരുയിരുന്നുവെന്നു് വായനക്കാർ ഓർക്കുമല്ലോ— ദയറാശെമ്മാശൻ തേവനൽ തടത്തിൽ പള്ളിയും മുറിയും പണിയുവാൻ അത്യുത്സാഹം ചെയ്തുവെങ്കിലും അതും സാധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം കെട്ടിടത്തിൻെറ തറ കെട്ടിച്ചു. കാലപ്പഴക്കത്തിൽ ആയതും നഷ്ടമായി. മുൻപറഞ്ഞ ദയറാ ശമ്മാശൻ വളരെ നാളുകൾ തൊഴിയൂർ ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയിൽ താമസിച്ചുയും രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

തേവനൽ തടത്തിൽ ഒരു പള്ളിയും മുറിയും പണിയുവാനുള്ള ശ്രമം സഫലമായതു് കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ ഓലിയിൽ അബ്രഹാം കശീശ്ശയുടെ കാലത്തായിരുന്നു. വലിയ ബാവ കുബറടങ്ങിയ തൊഴിയൂർ പള്ളിയിൽ ഒരു പട്ടക്കാരനായി ദീർഘകാലം സേവനമനുഷ്ഠിച്ച ശേഷം 1105ൽ ഇദ്ദേഹം സ്വദേശത്തേയ്ക്കു മടങ്ങി. കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ പിതാക്കന്മാർ ഭജനമിരുന്ന ആ കൊച്ചു ദയറായുടെ ഏതാനും വാരമാത്രം

(1) പരുമല കൊച്ചു തിരുമേനി. by P. N. Chacko

അകലെയായി ഒരു കുന്നിൽ മുകളിൽ കാട്ട് വെട്ടിത്തെളിയിച്ച് ഒരു ദേവാലയം പണിതീർത്തു. തൻെറ ശിഷ്ടായുസ്സ്, ആ പുണ്യസ്ഥലത്ത് ശുശ്രൂഷചെയ്തു 81-ാമത്തെ വയസ്സിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ചു. അവിടെത്തന്നെ അടക്കുകയും ചെയ്തു.

കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ പിതാക്കന്മാരോടുള്ള ഭക്തി ബഹുമാനങ്ങൾ ആ ഭക്തൻെറ മരണത്തോടുകൂടി കെട്ടടങ്ങിയില്ല. അബ്രഹാം കശീശ്ശയുടെ സഹോദരപുത്രനായ ദിവ്യ. ഒ. സി. കുരിയാക്കോസ് കശീശ്ശ. ബി. എ, ബി. ററി, പിതാക്കന്മാർ ഭജനമിരുന്ന സ്ഥലത്ത് തന്നെ ഡോക്ടർ വി. കെ. തോമസ് നൽകിയ ഉദാരസംഭാവനയാൽ ഒരു മനോഹരമായ കുരിശുപള്ളി 1967ൽ പണി കഴിപ്പിച്ചു. ഇതിനും പുറമെ ഇപ്പോൾ തൻെറ പിതൃസഹോദരൻ ദിവ്യ: അബ്രഹാം കശീശ്ശ സ്ഥാപിച്ച തേവനൽ പള്ളിതന്നെ നവീന രീതിയിൽ പുതുക്കി പണിയുന്നതിനുള്ള ഒരു സംരംഭത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുയാണ്. അധികം താമസിയാതെ തന്നെ കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ പിതാക്കന്മാരുടെ പുണ്യപാദസ്പർശമേററ ആ വനപ്രദേശത്തെ കുന്നിൻ മുകളിൽ ആ ദേവാലയം സത്യ ഇടയന്മാരായ കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവഭക്തി പ്രസരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, തലയുയർത്തി നില്ക്കുന്നതു് കാണുവാൻ ദൈവം ഇടയാക്കട്ടെ.

അദ്ധ്യായം അഞ്ച്

തേവനിൽനിന്നു് തൊഴിയൂർക്കു്

തേവനാൽ തടത്തിൽനിന്നും യാത്രപുറപ്പെടുവാൻ ആലോചിച്ചിരിക്കെ കോട്ടയം സിമ്മനാരി സ്ഥാപകനായി പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസിയോസിൻെറ കാരണവരും മാർ കൂറിലോസ് തിരുമേനിയുടെ പ്രിയ ശിഷ്യനുമായ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ, ബാവായുടെ സങ്കടാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കി തേവനൽ തടത്തിൽ ചെന്നു് ബാവായെ കുന്നംകുളത്തേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു. പോരുംവഴി കാട്ടമങ്ങാട്ടെ കുട്ടബത്തിലെത്തിയൻെറ സഹോദരനായ യാക്കോബ് വസിച്ചിരുന്ന തിലാക്കുളത്ത് താമസിച്ചു. ഇവിടെ നിന്നാണ് അനുജൻ ഗീവർഗ്ഗീസ് റമ്പാനൊന്നിച്ച്, വഞ്ചിവഴി കരിങ്ങാശ്രയിലെത്തി അവിടെ നിന്നും കുന്നംകുളത്തേയ്ക്കു പോയതു്.

കുന്നംകുളത്തു് എത്തിയശേഷം, അക്കാലത്തെ ഒരു കുലീന കുടുംബമായ പനയ്ക്കൽ വീട്ടുകാരാണ് ബാവായ്ക്ക് അഭയം നല്കിയതു്. കിഴക്കെ അങ്ങാടിയുടെ പുറകിലുള്ള ഒരു ഇരുനിലമാളിക കെട്ടിടത്തിൽ, അല്പകാലം താമസിച്ചു. എന്നാൽ കുന്നംകുളത്തും ആത്താററും ഉള്ളപള്ളികൾ വലിയ മാർ ദീവന്നാസിയോസിൻെറ സ്വാധീനത്തിലുള്ളവയാകയാൽ ഇവിടത്തെ വാസം സുരക്ഷിതമല്ലെന്നു് മനസ്സിലാക്കി, മലബാർ പ്രദേശത്തേയ്ക്കു പോയി. പോകും വഴി പെങ്ങാമുക്കു്, കാട്ടുകാമ്പാൽ മുതലായ അയൽപ്രദേശങ്ങൾ സന്ദർശിയ്ക്കുവാനിടയായി. കോൾകൃഷിക്കാരായ തദ്ദേശവാസികൾ തങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന കീടശല്യത്തെക്കുറിച്ച് ബാവായെ അറിയിയ്ക്കുകയും, അവരുടെ സങ്കടത്തിൽ മനസ്സലിഞ്ഞ ബാവ അവർക്കു് വേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും

ചെയ്തു. തന്മൂലം സിദ്ധിച്ച നന്മയെ ആ നാട്ടുകാർ ഇന്നും നന്ദിപൂരസ്സരം സ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ ഇളയ ബാവായുടെ ഓമ്മപ്പെരുന്നാളിൽ (മേയ് 29-ാംനു)അവർ തൊഴിയൂർ ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയിൽ അന്നദാനം നടത്തിവരുന്നു.

മലബാറിൽ 'അഞ്ഞൂര്' എന്നു പേരായ ഗ്രാമത്തിൽ താമസിച്ചുവരവെ നാട്ടുകാരനായ ഒരു പ്രമാണിയുടെ ഏക സന്താനം പേപ്പട്ടി വിഷമേററ് പേയിളകി, മരണത്തോട് സമീപിച്ചിരുന്നു. അയൽക്കാരിൽ നിന്നും അഞ്ഞൂര് എത്തിച്ചേന്ന മുനിമാരെക്കുറിച്ച് കേട്ടറിഞ്ഞിരുന്ന അയാൾ തൽക്ഷണം അവശനായ ബാലനേയും കൊണ്ട് തിരുമേനിയെ സമീപിച്ചു. ദീനദയാലുവായ തിരുമേനി പ്രാർത്ഥനയെ്ക്കാരുങ്ങി, ദീർഘനേരത്തെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം കണ്ണുനീരോടുകൂടി ബാലനെ എടുത്തു്, കണ്ണുനീർകൊണ്ട് കുതുത്തിയ ഗുളിക ബാലൻെറ വായിൽ കൊടുത്തു. ബാലൻ അത്യത്ഭുതകരമാം വണ്ണം സുഖം പ്രാപിയ്ക്കയും ചെയ്തു. തുൻെറ ഏക സന്താനത്തെ മരണത്തിൻെറ വക്ത്രത്തിൽ നിന്നു വീണ്ടു കിട്ടിയതിൽ സന്തുഷ്ടനായ ആ പ്രമാണി ദാനം ചെയ്തതാണ് ഇന്നു് തൊഴിയൂർ ഭദ്രാസനപ്പള്ളി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന തെങ്ങിൻ തോപ്പ്. ഹൈദ്രോസ് കുട്ടിഎന്നാണ് ഈ മാന്യൻെറ പേർ

ബാവായുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച്, കുന്നംകുളത്തു് എത്തിയസമയം തനിയ്ക്കഭയം നല്കിയ പനയ്ക്കൽ താരു എന്നയാളുടെ പേരിലാണ് ഈ സ്ഥലം എഴുതിവാങ്ങിയതു്. ഇന്നും പള്ളിവക തെങ്ങിൻ തോപ്പിൽ കിഴക്ക് വശത്തുള്ള ഒരു പറമ്പ് 'പനയ"ക്കൽ പറമ്പ്' എന്നപേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നതു്. പെസഹ ദിവസം അന്നദാനം നടത്തുവാൻ ഒന്നര ഏക്കറോളം വരുന്ന ഒരു നെൽവയൽ പള്ളിയ്ക്കു ദാനമായി നൽകിയിട്ടുള്ളതും ഈ വീട്ടുകാരാണ്. 1772 ഇടവം 15 -ാംനു തൊഴിയൂർ ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനമിട്ടു.

1794ൽ വലിയ ബാവായുടെ അനുജൻ ഗീവർഗ്ഗീസ് റമ്പാനു് കുറീലോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാൻപട്ടംനൽകി.

ഇത് കൂടാവെ തൻെറ സഹോദരനായ യോഹന്നാൻെറ മകൻ അബ്രഹാമിന് കശീശ്ശപട്ടം കൊടുത്തതായും കാണുന്നുണ്ട്. ഈ അബ്രഹാം കത്തനാരായിരുന്നുവത്രെ ബാവാന്മാരുടെ സെക്രട്ടറി. 1802 ജൂലായ് 10-ാം നു (മിഥുനം 27-ാംനു) വലിയ ബാവ കാലം ചെയ്കയും മദ്ബഹായിൽ വടക്ക് ഭാഗത്തു് കബറടങ്ങുകയും ചെയ്തു. തന്നെ മെത്രാനായി വാഴിച്ച യരുശലേമിൻെറ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയും മിഥുനം 27—ാംനു തന്നെയാണ് കാലം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. വലിയ ബാവായുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാളായ ജൂലൈ 10—ാംനു ആഘോഷപൂർവ്വം കൊണ്ടാടിവരുന്നു. അന്നേദിവസം നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനകളിലും വിശു കുർബാനയിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജന്മദേശമായ മുളന്തുരുത്തിയിൽ നിന്നും ധാരാളം പേർ സംബന്ധിക്കാറുണ്ട്.

കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ മാർ കൂറിലോസ് ശക്തൻ തമ്പുരാന് അയച്ച ഒന്നാമത്തെ കത്ത് (1)

"തിരുമനസ്സറിവാൻ" കൂറിലോസ് മെത്രാൻെറ സങ്കടപ്രകാരം ആകുന്നതു്.

മലയാളത്തിൽ മാർഗ്ഗം ഉണ്ടായിട്ടു് 1744 കാലം ആയി. അറിയിച്ച ആളുതന്നെ കൊല്ലം, പാലോരു്, കൊടുങ്ങല്ലൂരു്, പറോരു്, പള്ളിപ്രം, നിരണം, ചായൽ ഇങ്ങനെ ഏഴ കുരിശുപള്ളിയുംവച്ച് കത്തങ്ങളേയും ഉണ്ടാക്കി. അദ്ദേഹം പോയ ചേഴം (ശേഷം) മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കത്തങ്ങൾ മരിച്ചാറെ മാർഗ്ഗമരിയാദകളുടെ വഴി നടത്തുവാൻ കത്തങ്ങൾ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു് 243 കാലം മനസ്സുമുട്ടി പാർക്കുമ്പോൾ അപ്രകാരം നസ്രാണികളുടെ തലസ്ഥാനത്തെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവിടെ നിന്നു് മെത്രാനേയും കത്തങ്ങളേയും നസ്രാണികളേയും കല്പിച്ചയച്ചു. അവരു മലയാളത്തിൽവന്നു് ചെറകോൽ പെരുമാൾ (ചേരമാൻ പെരുമാൾ) തമ്പുരാൻ

(1) 'ശക്തൻ തമ്പുരാൻ' page 387

തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് പദവികളും കൊടുത്തു. അന്നു മുതൽ കൊല്ലം 828-ാമതു വരേയും പരദേശത്തുനിന്നു് മെത്രാന്മാരുവന്നു മലയാളത്തിലുള്ള പള്ളികൾ പതിച്ചുവന്നതല്ലാതെ മലയാളത്തിൽ മെത്രന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കൊല്ലം 828-ാമാണ്ടിൽ മലയാളത്തിലേക്കു് കല്പിച്ചയച്ച മെത്രാനെ കൊച്ചിയിൽവെച്ചു് പോർത്തുഗീസുകാരാ അപായം വരുത്തുകകൊണ്ടു് മലയാളത്തിലുള്ള നസ്രാണികൾ എല്ലാവരുംകൂടി, പോർത്തുഗീസുകാരെ നമ്മുടെ അനന്തരവകാലത്തും അനുസരിക്കില്ലാ എന്നുവച്ചു് സത്യവും ചെയ്തു. ഈ ആവലാതികൾ ഒക്കയും തിരുമനസ്സറിയിച്ചപ്പോൾ പണ്ടാരകാര്യം അന്വേഷിപ്പാൻ കല്പിച്ചു ആക്കിയിരുന്ന "അക്ദിയാക്കോൻ" എന്നുപേരുള്ള ചെമ്മായിനെ "മെത്രാൻ" എന്നു പേരുവിളിച്ചുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം 828-ാമതിൽ കല്പിച്ചു മോതിരവും ഇടുവിച്ചു നടത്തുകയും ചെയ്തു. പെരുമ്പടപ്പു വലിയ തമ്പുരാൻ കല്പിച്ചിട്ടത്രെ "തൊമ്മൻ ചെമ്മായിനേയും മെത്രാനാക്കി നടത്തിയതു്. ആയതിപ്പോൾ 143 കാലവും ആയി. (ഈഹർജ്ജിയുടെ കാലം കൊല്ലം 941 ആകുന്നു.) ഇതിനുമുമ്പും മലയാളത്തിൽമെത്രാന്മാരും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. 926ൽ പരദേശത്തുനിന്നുവന്ന മെത്രന്മാരെ .....ൽ കൂറിലോസ് മെത്രാറ് പട്ടവും സ്ഥാനവും തികച്ചു കൊടുത്തു പെരുമ്പടപ്പിൽ വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് കല്പിച്ചനുവദിച്ചു് "മോതിരവും" ഇടീച്ചു. മലങ്കര പുത്തൻകൂറിലുള്ള പള്ളി ഇടവകയ്ക്കു് ഒക്കയും മെത്രാൻെറ സ്ഥാനങ്ങൾ നടത്തികൊള്ളത്തക്കവണ്ണവും കല്പിച്ചു തീട്ടൂരവും കൊടുത്തു നടത്തിച്ചു പോരുകയും ചെയ്തു. മുമ്പിൽ കല്പിച്ചു നടത്തിയ തൊമ്മൻ മെത്രാൻെറ അനന്തരവൻ എന്നുംവച്ചു് ഇരിക്കുന്നവൻ തൃപ്പാപ്പി സ്വരൂപത്തിങ്കലെ (രാജ്യത്തിലെ) 'പൊതിമാടൻ' അവിടത്തെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരേയും കൂടി കൊണ്ടുവന്നു പെരുമ്പടപ്പിൽ വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സറിയിച്ചു. സിദ്ധാന്തിച്ചു പാക്കൊണ്ടും ബലം ഉള്ളവരാക കൊണ്ടും കൂറിലോസുമെത്രാൻെറ പള്ളികൾ ഒക്കയും 'പൊതിമാടനു' കൊടുക്കയുംചെയ്തു. അതു പെരുമ്പടപ്പുരാജ്യ

ছবিতে ছোট কাকড়ি পাহাড় মুল্লুকের বিশেষত্ব ছোটোবেলা

ത്തുള്ള പള്ളിക്കാരു അനുസരിക്കായ്കകൊണ്ടു ഹേമം ചെയ്തു പൊതിമാടനെ അനുസരിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

(ഈ കത്തിൻെറ അന്ത്യഭാഗം)

തൃപ്പാപ്പിസ്വരൂപം നടത്തിവരുന്ന കാര്യം, ആകുന്നു എന്നും പോർത്തുഗീസുകാർ മെത്രാനെ പുത്തൻകൂറുകാരുടെ പള്ളിയ്ക്കു വിചാരിക്കാവു എന്നും പെരുമ്പടപ്പ് വലിയ തമ്പുരാൻ കല്പിച്ചാക്കിയ പുത്തൻ കൂറുകാരനു്, പെരുമ്പടപ്പ് രാജ്യത്തിലുള്ള പുത്തൻകൂറ് കാര്യവും ഇല്ലെന്നും, തള്ളി വിചാരിച്ചുകൂടാ എന്നും തൃപ്പാപ്പിസ്വരൂപം കല്പിച്ചാൽ അതു് ഒരു സ്ഥാനത്തു് കേട്ടാലും, നേരായി വരുമെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. പെരുമ്പടപ്പ് സ്വരൂപം അറിയാതെ തൃപ്പാപ്പിയിൽനിന്നു് ആക്കിയ ആളാകകൊണ്ടു് 'പൊതിമാടനു്'' അനുസരിച്ചു് നടപ്പാൻ ഒരു രാജ്യത്തു് നസ്രാണികൾക്കു് സംഗതിയില്ലല്ലോ. വിശേഷിച്ചു് നാം മററു രാജ്യത്തുപോയി ബുദ്ധിമുട്ടി പാൎക്കൈകൊണ്ടും വേണ്ടുന്നതിനു് ആളും കോളും ഇല്ലായ്കകൊണ്ടും അന്ത്യകാലം അടുക്കക്കൊണ്ടും തിരുമനസ്സുണ്ടായിട്ടു് കീഴിൽ രക്ഷിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം തിരുമനസ്സുണ്ടായിരിയ്ക്കുക വല്ലേ മനോഗുണം ഇതു് പട്ടാങ്ങ.

കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ മാർ കൂറിലോസ് ശക്തൻ തമ്പുരാനു സമർപ്പിച്ച രണ്ടാമത്തെ ഹരജി (1)

".....വെട്ടിയ കോട്ടയ്ക്കുപുറത്തു ഇരുപതിൽ ചില്വാനം പള്ളികളുണ്ടല്ലൊ ആയതു ഒക്കെയും പഴയതു് അത്രെ ആകുന്നു. വടക്കെ അററത്തു് തലപ്പള്ളിയിൽ അരപള്ളിക്കാരെ പുത്തൻകൂറായിട്ടുള്ളു. അതിനു ''ചാട്ടുകുളങ്ങരെ'' പള്ളി എന്നു് പേരാകുന്നു. (കുന്നംകുളത്തുനിന്നു രണ്ടു നാഴിക തെക്കു്, ഗുരുവായൂർ നിന്നു് രണ്ടു നാഴിക വടക്കു്) അതിനു് വടക്കെ പള്ളികളും മാപ്പിളമാരും ഇല്ല. മൂന്നു കുരിശുപള്ളിയും ഉണ്ടു്. തിരുമനസ്സുണ്ടായിട്ടു് വടക്കെ അററത്തെ ചാട്ടുകുളങ്ങരെ പ

(1) ശക്തൻ തമ്പുരാൻ page 390

ള്ളിക്കാരെ നമുക്ക് ആക്കിവെച്ചുതരണം. വിശേഷിച്ച കൊച്ചുതമ്പുരാൻെറ രാജ്യത്തു് ഇരിക്കുന്ന മെത്രാൻ ആവലാതിക്ക് വരുമല്ലൊ. അയാൾ ഒരു ചെമ്മാച്ചനെ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ 500 ചക്രം വാങ്ങും. ആ കത്തനാരെ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ 500 ചക്രം വാങ്ങും. ജാതിമര്യാദക്ക് അടുക്കാത്തവണ്ണം ഒരുത്തൻ ചെയ്തുവെങ്കിൽ അവൻെറ വഹപോലെ വാങ്ങും. ഇങ്ങനെ ഇരുപത്തിററാണ്ടുകാലം വലിയ തമ്പുരാൻെറ രാജ്യത്തെ മുതൽ അയാൾ എടുത്തു വിച്ചൊഴിച്ച നമ്മൊടെ വിയസ്സാലെ (7) ഒരു പൊന്നും വടിയും. ഒരു പൊന്നും സിറളനായും, (7) ഒരു വെള്ളി ചിലാങ്ക വലിയ കുപ്പായവും, ഒരു വെള്ളി മുദ്രയും, ഒരു മാസ്തുക്ക കുപ്പായവും ഇങ്ങനെ ആറുകൂട്ടം. അവൻ നമ്മെ അപായം വരുത്തും എന്നു തോന്നിയപ്പോൾ നാം കൊടുത്തു തടവ് ഒഴിച്ചു. നാം വടക്കോട്ടു പോവുകയും ചെയ്തു. ആയതും പണ്ടാരത്തിലേയ്ക്കു വരേണ്ടതല്ലൊ ആകുന്നു. ആയതും അയാളുടെ മൊതലിന്നോടടുത്തതുപോലെ പണ്ടാരത്തിലേക്കു ചൊരിയുമ്പോൾ ഏതാനും പള്ളികൾ അയാൾക്കും കൊടുക്കണമല്ലൊ. ആയതുകൊണ്ട് മുളന്തുരുത്തിയിലും, കരിങ്ങാച്ചിറയും നടമേലും കൂടെ കുറിലോസ് മെത്രാൻ വിചാരിപ്പാൻ കല്പന ഉണ്ടായാൽ അയാൾ ആവലാതിക്കു വരുമ്പോൾ അയാൾക്കും ഏതാനും പള്ളികൾ തിരുമനസ്സുണ്ടായാൽ കൊടുക്കണമല്ലൊ. അക്കാര്യം തിരുമനസ്സിൽ ബോധിച്ചതുപോലെ നമുക്ക് വടക്കെ അററത്തുള്ള ചാട്ടുകളത്തെ പള്ളി ഇടവകക്കാരെ കല്പിച്ചു തന്നാൽമതി. മുമ്പെ പുത്തൻകൂററും പുറത്തുള്ള പള്ളികൾ ഒക്കയും കല്പിച്ചു നമ്മെക്കൊണ്ട് നടത്തിച്ചപ്പോൾ അയ്യായിരം പുത്തൻ പണ്ടാരത്തിലേക്ക് നാം ആവലാതി കൂടാതെകൊടുത്തു. ഇപ്പോഴും അവസ്ത കൂടാതെ നമ്മുടെ കൊച്ചു കത്തനാരുടെ കൂടെ ഒരു തുപ്പായിയെ കല്പിച്ചയച്ചാൽ മതി. എൻെറ തമ്പുരാനെ കാണാൻ വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ട്. ആയുസ്സും സ്വസ്തതയും വർദ്ധിച്ചിരിക്കട്ടെ.

അദ്ധ്യായം ആറ്

കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ മാർ കൂറിലോസും ചാട്ടുകുളം (ആർത്താററ്) പള്ളി ഇടവകക്കാരും

മാർ കൂറിലോസ്, മെത്രാനായി അവരോധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പെരുമ്പടപ്പ് സ്വരൂപത്തിൽനിന്നും (കൊച്ചി രാജാവിൽ) കൊച്ചി രാജ്യത്തുള്ള പുത്തൻ കൂറ് 'ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള തീട്ടൂരം ലഭിക്കുയുണ്ടായല്ലൊ. എന്നാൽ വലിയ മാർ ദീവന്നാസിയോസിന്റെ പ്രേരണയാൽ ഈ തീട്ടൂരം പിൻവലിക്കുയുണ്ടായി. ഇതിനെ തുടർന്നാണ് അദ്ദേഹം അഞ്ഞൂര് അഭയം പ്രാപിച്ചത്.

അഞ്ഞൂരും പിന്നീട് തൊഴിയൂരും താമസിച്ചവരവേ, ചാട്ടുകുളങ്ങരെ പള്ളിക്കാരെ തന്റെ ഭരണത്തിൽ കീഴിലാക്കി തരണമെന്ന്, അന്നത്തെ കൊച്ചി രാജാവായ ശക്തൻ തമ്പുരാന് ഒത അപേക്ഷയയച്ചതായി ശ്രീ പുത്തേഴത്ത് രാമമേനോൻ എഴുതിയ 'ശക്തൻ തമ്പുരാൻ' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നു. എന്നാൽ 'ഈ ഹരജികൊണ്ട് വിശേഷഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല' എന്ന് ആത്താററ് പള്ളിചരിത്ര കർത്താവായ ശ്രീ. പി. സി. കുഞ്ഞാത്തു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (1) മേൽപറഞ്ഞ അപേക്ഷ ശക്തൻ തമ്പുരാൻ അനുവദിച്ചതായി ചരിത്രരേഖകളൊന്നും തന്നെയില്ലാത്തതു കൊണ്ടായിരിക്കാം ശ്രീ കുഞ്ഞാത്തു അങ്ങനെ എഴുതിയതു്. അതേ സമയം മാർ കൂറിലോസിന്റെ അപേക്ഷ നിരസിച്ചതായുള്ള തെളിവുകളും കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും തുടർന്നുള്ള ചരിത്രരേഖ

(1) പുറം 41)

കൾ പരിശോധിച്ചാൽ കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ മാർ കൂറിലോസിൻെറ പിൻഗാമികൾ ചാട്ടകുളങ്ങരെപള്ളി എടവകക്കാരെ ഭരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് അനുമാനിയ്ക്കുവാൻ വകയുണ്ടു്. ശ്രീമാൻ കുഞ്ഞാത്തുവിൻെറ പുസ്തകത്തിൽനിന്നു് തന്നെ ഉദ്ധരിയ്ക്കാം.

ചാട്ടകുളംപള്ളി വികാരിയായിരുന്ന കുന്നംകുളത്തെ കിടങ്ങൻ സ്കറിയ (ഗീവർഗ്ഗീസ്) കത്തനാരെയാണു് പിന്നീടു് തൊഴിയൂരെ മെത്രാപോലീത്തയായി വാഴിച്ചതു്. ഇദ്ദേഹമാമാണു് മലങ്കരയുടെ ചരിത്രത്തിൽ സുപ്രധാനമായ പങ്കുവഹിച്ച കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സീനോസ്. (1)

മുൻപറഞ്ഞ മാർ പീലക്സീനോസിൻെറ സ്ഥാനാഭിഷേകം തന്നെ ചാട്ടകുളം. പഴഞ്ഞി, കുന്നംകുളം എന്നീ ഇടവകകളിലെ വൈദികരുടേയും, ജനങ്ങളുടേയും സാന്നിദ്ധ്യത്തിലാണു് നടന്നതെന്നു് G. B. Howard പുറം 64ൽ കാണുന്നു.

ഈ മാർ പീലക്സീനോസ്, കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഉട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ 991 മീനമാസം 9-ാംനു- ദീവാന്നാസിയോസ് എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ, ആത്താററു് പള്ളി ഇടവകയിൽപെട്ട പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ (2) വെച്ചാണു് വാഴിച്ചതു് (3). തൊഴിയൂരെ മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനത്തിയാതൊരു അധികാരവും ഇല്ലാത്ത ഒരു പള്ളിയിൽ വെച്ച് ഒരു സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷ നടത്തുക സാധാരണമല്ലല്ലൊ.

തൊഴിയൂർ സിംഹാസനത്തിൽ വാണ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് ഒരു പിൻഗാമിയെ വാഴിയ്ക്കാതെ കാലം ചെയ്തപ്പോൾ ആത്താററ് പള്ളി യോഗക്കാരാണു് ഉടൻ അവിടെ ചെന്നു് പള്ളിയിലെ വിലപിടിച്ച സാധനങ്ങളെല്ലാം മേൽപൂട്ടു് മാളികയിൽ വെച്ച് പൂട്ടി മുദ്രവെച്ച് താക്കോൽ അന്നു് ആത്താററ് പള്ളി വികാരിയായിരുന്ന ആലത്തുക്കാരൻ പനയ്ക്കൽ യോസേഫ് കശീശ്ശയെ ഏല്പിച്ചതു് (4). ആത്താററു് പള്ളി തൊഴിയൂരിൻെറ കീഴിലായിരുന്നു

ആത്താററ് പള്ളിചരിത്രം (1) 225 (2) 45 (3) 64 (4) 72

വെന്നാണ് ഇതിൽ നിന്നും അനുമാനിക്കേണ്ടതു്. അല്ലാത്ത പക്ഷം മേല്പറഞ്ഞ പ്രകാരം പ്രവൃത്തിയ്ക്കുന്നതിനു് യാതൊരു കാരണവും കാണുന്നില്ല.

പിന്നീടു് തൊഴിയൂരു് മാർ കൂറിലോസ് എന്ന സ്ഥാന നാമത്തിൽ മെത്രാപോലീത്തയായി വാഴിയ്ക്കപ്പെട്ടതു് മുൻ പറഞ്ഞ ആത്താററു് പള്ളി വികാരിയായിരുന്ന പനയ്ക്കൽ (ആലത്തുക്കാരൻ) യൗസേഫ് കശീശ്ശയാണ്.

അന്ത്യോഖ്യ പ്രതിനിധിയായ യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് തൊഴിയൂരു് സ്വത്തിനു് വേണ്ടി കൊടുത്ത കേസ്സിൽ തോററുപോയപ്പോൾ "ആയതിനാൽ അഞ്ഞൂർ പള്ളി ഒരു സ്വതന്ത്രപള്ളിയായി നമ്മുടെ ഇടവകയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞു രപാകുവാൻ ഇട വന്നു." (1) എന്നും, "ഈ പള്ളിയും (അഞ്ഞൂരു്) ആത്താററു് പള്ളിയും യോജിച്ചു. നമ്മുടെ ഇടവക വികാരിമാർ കർമ്മം നടത്തിയിരുന്നു." (2) എന്നും ശ്രീമാൻ കുഞ്ഞാത്തു പറയുന്നതിൽ നിന്നു് തൊഴിയൂരും ആത്താററും ഒരേ ഭരണത്ത ൻ കീഴിലായിരുന്നുവെന്നു് സംശയലേശമെന്യേ പറയാകുന്നതാണ്.

ഒരിടയനും തൻെറ ആട്ടിൻകൂട്ടവും എന്ന കണക്കെ സുദൃഢമായൊരു ബന്ധം കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ മാർ കൂറിലോസിൻെറ പിൻഗാമികളും ചാട്ടുകുളം, കുന്നംകുളം, പഴഞ്ഞി മുതലായ പള്ളി ഇടവകക്കാരും തമ്മിൽ ഒരു നൂററാണ്ടു് കാലം നിലനിന്നിട്ടുള്ളതു് മാർ കൂറിലോസ്, ശക്തൻ തമ്പുരാനു് സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷയുടെ ഫലമായിട്ടോ, മേല്പറഞ്ഞ ഇടവകക്കാർ അന്നും, ഇന്നും പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതുമായ സാഹോദര്യത്തിൻേറയും, ക്രിസ്തീയ സ്നേഹത്തിൻേറയും ഫലമായിട്ടോ എന്നു് വായനക്കാർ തന്നെ തീരുമാനിയ്ക്കട്ടെ.

കുറച്ച് കാലങ്ങൾക്കു് ശേഷം യാക്കോബായക്കാരും മാർത്തോമക്കാരും തമ്മിൽ ആത്താററ് പള്ളിക്കുവേണ്ടി വ്യവ

---

(1) പുറം 74 (1) പുറം 29

ഹാരം നടത്തികൊണ്ടിരിയ്ക്കെ, മാർത്തോമ സഭയുടെ ആവശ്യാർത്ഥം അവക്ക് ലഭിച്ചിരുന്ന ഊഴത്തിൽ തൊഴിയൂരു് നിന്നും പട്ടക്കാരെ ആത്താററ് പള്ളിയിൽ വി: കുർബ്ബാന ചൊല്ലുവാൻ അയച്ചിരുന്നതായും കേട്ടിട്ടുണ്ടു്.

അദ്ധ്യായം ഏഴ്

മാർ കൂറിലോസ് രണ്ടാമൻ അഥവാ തൊഴിയൂരെ യറമിയാ 1794-1807

"എൻെറ ജനത്തിൻെറ പുത്രിയുടെ നിഹതന്മാർ നിമിത്തം രാവും പകലും കരയേണ്ടതിനു് എൻെറ തല വെള്ളവും എൻെറ കണ്ണ് കണ്ണുനീരുറവും ആയിരുന്നെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു" യറമിയ 9ൽ 1.

മനുഷ്യനെ നിഴലെന്നപോലെ മാർ കൂറിലോസിനെ തൻെറ സഹോദരനായ ഗീവർഗ്ഗീസ് കശീശ്ശ വിട്ടുപിരിയാതെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. മാർ ബാസ്സേലിയോസ് കാതോലിയ്ക്ക കാലം ചെയ്യുന്നതിനു് മുൻപ്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു് റമ്പാൻ പട്ടം നൽകിയിരുന്നു. "അവൻ അവരെ വിളിച്ച് ഈരണ്ടു പേരായി അയച്ചു. ചെന്നായ്കളുടെ നടുവിൽ കുഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ അയയ്ക്കുന്നു" എന്ന

ത്തുളിച്ചെയ്ത മശിഹായെ അനുകരിച്ച് കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ സഹോദന്മാർ തരണം ചെയ്യേണ്ട പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളെ ദിവ്യാത്മാവിനാൽ മുൻ കൂട്ടികണ്ട്, ഈ കൂട്ടായ്മ അവരെ സഹായിക്കുമെന്ന് കരുതിയാണ് മാർ ബാസ്സേലിയോസ് ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചത്. 1794ൽ മാർ കൂറിലോസ് തൻെറ സഹോദരൻ ഗീവർഗ്ഗീസ് റമ്പാനു് കൂറിലോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനം നൽകി.

മാർ കൂറിലോസ് ഒന്നാമൻ കാലം ചെയ്തപ്പോൾ മാർ കൂറിലോസ് രണ്ടാമൻ ഭരണം ഏറെറടുത്തു എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു് ഭരണത്തിൽ ഒട്ടും തന്നെ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രാർത്ഥനയിലും ധ്യാനത്തിലും മുഴുകിയിരുന്ന അദ്ദേഹം നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെയാണ് പലപ്പോഴും കാണപ്പെട്ടിരുന്നത്. യിരമിയ പ്രവാചകൻ ഇസ്രായേൽ ജനതയ്ക്കുവേണ്ടി കണ്ണുനീരോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതുപോലെ ഇദ്ദേഹം തൻെറ ആടുകൾക്ക്വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പതിവായിരുന്നു. തേവനൽ തടത്തിലെ അജ്ഞാത വാസകാലത്ത് ആ നാട്ടുകാർക്ക് ഭയഹേതുവായി തീർന്ന സർപ്പത്തെ (Dragon) നിർമ്മൂലമാക്കുവാൻ 40 ദിവസത്തെ ഉപവാസത്തിനും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും മുന്നിട്ടിറങ്ങിയതു് ഇദ്ദേഹമായിരുന്നുവത്രെ. സഹദേന്മാരുടെ രക്തം ഏതുപ്രകാരം ആദിമ കാലത്തെ ക്രിസ്തീയ സഭയെ നനച്ചു വളർത്തിയോ അതുപോലെ ഈ ഭക്തന്മാരുടെ കണ്ണുനീർ ഈ എളിയ സഭയെ ഇന്നും വാടാതെ നിലനിർത്തുന്നു. തീരുമേനി സഹോദരനായ വലിയ ബാവായൊന്നിച്ച് തേവനൽ തടത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് സുറിയാനിയിലുള്ള ഒരു പ്ര ന യമം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ആ പുസ്തകം ഇന്നും തൊഴിയൂരെ ഭദ്രാസന അരമനയിലെ ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിപ്പുണ്ട്.

കൂറിലോസ് ദ്വിതിയൻ ക്ഷീണനായപ്പോൾ തൻെറ പിൻഗാമിയായി കോട്ടയത്തെ പനവേലിൽ (കണിയാംപുള്ളി) യൌസേഫ് കശീശ്ശയെ ഈവാനിയോസ് എന്ന പേ

രിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു എങ്കിലും, അധികം താമസിയാതെ (1802) അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തു. തൊഴിയൂർ പള്ളിയിൽ തന്നെ അടക്കുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീട് കുറിലോസ് ദ്വിതീയൻ പെങ്ങാമുക്കു സ്വദേശിയായ ചീരൻ സ്കറിയാ കുത്തനാരെ തന്റെ പിൻഗാമിയായി പീലക്സിനോസ് എന്ന നാമത്തിൽ 1807ൽ വാഴിച്ചു.

അപ്പോഴേയ്ക്കും സഭാന്തരീക്ഷം ശാന്തമായിരുന്നതിനാൽ മാർ കുറിലോസ് രണ്ടാമൻ സ്വദേശമായ മുളന്തുരുത്തിയിൽ താമസമാക്കി. ഇദ്ദേഹമൊന്നിച്ച് സഹോദര പുത്രനായ കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ അബ്രഹാം കശീശ്ശയും ഉണ്ടായിരുന്നു. പരിശുദ്ധനായ മാർ കുറിലോസ് ദ്വിതീയന്റെ ഭക്തി പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം മുളന്തുരുത്തിയിലും പരിസരങ്ങളിലുമുള്ളവരുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയായിതീർന്നു. ഇങ്ങനെ മുളന്തുരുത്തിയിൽ താമസിച്ചു വരവെ അദ്ദേഹത്തിന് ആലസ്യം വർദ്ധിച്ചു തുടങ്ങി. കന്തീല ശുശ്രൂഷ യഥാവിധി നടത്തി. 1809 മെയ് 29-ാംനു- അദ്ദേഹം ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു.

മുളന്തുരുത്തിയിൽനിന്നു് മൃതദേഹം ഒരു വലിയ ജനാവലിയുടേയും അനേകം വൈദീകരുടേയും അകമ്പടിതോടുകൂടി വെട്ടിയ്ക്കൽ ദയറായിലേയ്ക്കു് കൊണ്ടുപോയി. മദ്ബഹായിൽ പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയ കല്ലറയിൽ അടക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മ വെട്ടിയ്ക്കൽ ദയറായിലും, തെഴിയൂർ ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയിലും കൊണ്ടാടിവരുന്നു. ആ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാളിൽ കാട്ടുകാമ്പാൽ, പെങ്ങാമുക്കു് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ നിവാസികൾ തൊഴിയൂർ പള്ളിയിൽ വന്നു് അന്നദാനം നടത്തിവരുന്നു. ഈ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ പ്രാർത്ഥന നമുക്കു് കോട്ടയായിരിയ്ക്കട്ടെ.

അദ്ധ്യായം എട്ട്

അഞ്ഞൂരെപള്ളിയും ആതുര ശുശ്രൂഷയും

പള്ളിയോളം തന്നെ പഴക്കമുള്ളതാണ് ഇവിടത്തെ ആതുര ശുശ്രൂഷയും. ഇവയിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതു് പിശാച് ബാധിതരേയും പേപ്പട്ടി വിഷമേററവരേയും സൗഖ്യമാക്കുന്നതാണ്. പേപ്പട്ടി വിഷത്തിനുള്ള കുത്തിവെപ്പ് പ്രചാരത്തിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പ് ധാരാളം രോഗികൾ ഇവിടെ വരികയും സുഖം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ആദിമ കാലങ്ങളിൽ സർപ്പവിഷത്തിനുള്ള ഒററ മൂലികയും കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ പിതാക്കന്മാരുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു് വെട്ടിക്കലുള്ള തേവനൽ വനത്തിൽവെച്ച് അജ്ഞാതവാസകാലത്തു് ലഭിച്ചതാണ്. കാലാന്തരത്തിൽ അതു് തീൎന്നുപോയിയെന്നാണ് അറിയുന്നതു്.

എന്നാൽ അന്നും ഇന്നും പിശാചുബാധിതരായ അനവധി പേർ ഇവിടെ വന്ന് സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൂതബാധിതക്ക് സൌഖ്യം ലഭിക്കുന്നതു്. കൎത്താവായ യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസം ഒന്നുമാത്രം മൂലമാണ്. "പിതാവിൻേറയും പുത്രൻേറയും പ: റൂഹായുടേയും നാമത്തിൽ ഇവനെ ഇവളെ വിട്ടുപോകുവാൻ കല്പിക്കുന്നു" എന്നാണ് പറയാറുള്ളതു്. കൈകാലുകളിൽ വീലങ്ങിട്ടുകൊണ്ടുവന്ന അനവധി രോഗികൾ സൌഖ്യം പ്രാപിച്ച് കൎത്താവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തി തിരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ കൎത്താവ് തൻെറ ശിഷ്യന്മാൎക്ക് കൊടുത്ത കല്പന "ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിപ്പിൻ, രോഗികളെ സൌഖ്യമാക്കുവിൻ, ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുവിൻ" എന്നാണ

ല്ലോ. ഇക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചറിയുവാനിടയായ കോട്ടയം സി എം. എസ് കോളേജിലെ പ്രിൻസിപ്പൽ പറഞ്ഞതു് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു "Our Churches should realise that this too is the mission of our Lord" പിശാച് ബാധിതരെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതും കത്താവിൻെറ വേലയാണെന്നു് നമ്മുടെ സഭകൾ അറിയേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. പിശാച് ബാധിതരെപ്പോലെത്തന്നെ കലഹങ്ങളാലോ, ധനനഷ്ടം മൂലമോ മററ് അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളാലൊമാനസികമായ തകർച്ച ഭവിച്ചവരും, ഇവിടെ വന്നു് ആശ്വാസം പ്രാപിച്ചവരുന്നു

എന്നാൽ ചിലർ ഈ ദുശപ്രവൃത്തികളെ തെററിദ്ധരിച്ച് നമ്മുടെ കത്താവിൻെറ അതിശയങ്ങളെക്കുറിച്ച്, "ഇവൻ ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനെക്കൊണ്ടു് ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു" എന്നു ദൂഷിച്ചു പറഞ്ഞതുപോലെ ചില അപശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്രകാരം ക്രിസ്തു ഇവിടെ പ്രവത്തിയ്ക്കുമോ എന്നു് ചോദിയ്ക്കുന്ന സംശയാലുക്കളോടു് ഇതൊന്നു മാത്രം പറയുവാൻ ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു. "വന്നുകാണുക" ഇവിടെ നടക്കുന്ന പ്രാത്ഥനകളും, ആരാധനകളും, ഭജനവും, ഉപവാസവും ക്രിസ്തീയമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ തന്നെ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു ഏവക്കും കാണാവുന്നതാണു്. കത്താവിനെത്തന്നെ വിമർശിച്ചവർ ഉണങ്ങിയവൃക്ഷത്തെ വെറുതെ വിടുമൊ? ഇവിടെവന്നു ഈ ദിവ്യശക്തി അനുഭവിക്കുന്നിടവന്നവർ പോയികണ്ടതു് മററുള്ളവരോടു് പറയട്ടെ "പിശാച് ബാധിതർ സൌഖ്യപ്പെടുന്നു. അവർ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചും കൊണ്ടു് മടങ്ങിപ്പോകുന്നു.

അദ്ധ്യായം ഒമ്പതു്

പീലക്സിനോസ് രണ്ടാമൻ
1811—1829

(അധികാരം സേവനത്തിനു്)

"മനുഷ്യർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ല് തന്നെ മൂലക്കല്ലായിതീർന്നു."

ഇദ്ദേഹം കുന്നംകുളം കിഴക്കെ അങ്ങാടിയിൽ കിടങ്ങൻ എന്നു് വിളിച്ചുവരുന്ന ഒരു കുലീന കുടുംബത്തിലാണു് ജനിച്ചതു്. ആത്താററ് പള്ളിയിലെ ഒരു വികാരിയും, മലങ്കരയിലെ പട്ടക്കാരിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിന്നിരുന്നവനുമായ അദ്ദേഹത്തെ ചീരൻസ്ക്കറിയാ മാർ പീലക്സിനോസ് 1811ൽ പീലക്സിനോസ് എന്ന അഭിധാനത്തിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു (1) ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനാഭിഷേകം ചാട്ടുകുളങ്ങര (ആത്താററ്) പഴഞ്ഞി, കുന്നംകുളം, മുതലായ ഇടവകകളിലെ വൈദീകരുടേയും ജനങ്ങളുടേയും സാന്നിദ്ധ്യത്തിലാണു് നടന്നതു് (2)

ഇക്കാലത്തു് മലങ്കരയെ ഭരിച്ചിരുന്നതു് മാർ തോമ ഒമ്പതാമനായിരുന്നു. പേരിനു് മാത്രം മെത്രാനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ മലങ്കരയിലെ നല്ലൊരു ഭാഗം ജനങ്ങളും ആദരിച്ചാതെയായി. സത്യവിശ്വാസികളും അപ്പോസ്തോലീക കൈവെപ്പിൽ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരുമായ മലങ്കര സഭാംഗങ്ങളുടെ അപേക്ഷയനുസരിച്ച് കുന്നംകുളത്തുകാരനായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ മാർ പീലക്സിനോസ് 991

---

(1) ഇട്ടൂപ്പ് റൈറ്റർ പുറം 174, 175.
(2) G. B. Howard പുറം 64

991
825
1816

മീനം 9-ാംനു (1816) ദീവന്നാസിയോസ് എന്ന സ്ഥാന നാമത്തിൽ പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ വെച്ച് മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. ഇതു് ഒരു നാല്പതാം വെള്ളിയാഴ്ചയായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു കാലത്തു, നിരസിക്കപ്പെട്ട ആ കല്ല് (കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ പിതാക്കന്മാരും അവരുടെ പിൻഗാമികളും) കോണിന്റെ തലക്കല്ലായി. പ്രകൃത്യാ ശാന്തനും, പ്രാർത്ഥന നിരതനും, അധികാരമോഹം അല്പം പോലും തീണ്ടിയിട്ടില്ലാത്തവനുമായ മാർ പീലക്സിനോസ് രണ്ടാമന്റെ കാലം ഈ എളിയ സഭയുടെ സുവർണ്ണ ദശയായിരുന്നു.

മാർ ദീവന്നാസിയോസിനു് കൊച്ചി മഹാരാജാക്കന്മാർ അംഗീകാരവും നല്കി. ഇദ്ദേഹമാണു് കോട്ടയത്തു് പഴയ സെമിനാരി സ്ഥാപിച്ചതു്. മലങ്കരയുടെ ഭരണം പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് ഏറ്റെടുത്തുവെങ്കിലും അഞ്ചൂരെ മാർ പീലക്സിനോസിന്റെ ആലോചനയും പിന്തുണയും തനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. "പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് മെത്രാൻ ഏതാനും ശെമ്മാശന്മാരെ വരുത്തി പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങിയും അഞ്ചൂരു് നിന്നും അഞ്ചാമനായ കിടങ്ങൻ മെത്രാൻ വന്നു് അന്വേഷിച്ചും വന്നിരുന്നു." ഇട്ടൂപ്പ് റൈററർ പു. 193

ഈ ദീവന്നാസിയോസ് വൃശ്ചികം 12-ാംനു കാലം ചെയ്തു. ഇന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ കുന്നംകുളം പുത്തൻപള്ളിയിൽ വൃശ്ചികം 12-ാംനു കൊണ്ടാടി വരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ മലങ്കരയിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മിഷനറി മി:നോർട്ടൺ കൊച്ചിയിൽ ചെന്നു് മാർ ദീവന്നാസിയോസിന്റെ മരണവൃത്താന്തം റസിഡണ്ടിനെ അറിയിച്ചു ഇതു് സംബന്ധിച്ചു് നോട്ടൺ 1816 ഡിസംബർ 14-ാംനു എഴുതിയ ഒരു കത്തിലെ സംഗതമായ ഭാഗത്തിന്റെ സംക്ഷേപം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു. 'കാലം ചെയ്ത മെത്രാനെ വാഴിച്ച സുറിയാനി മെത്രാൻ കോഴിക്കോടിനു് സമീപത്തുണ്ടു്. ഏകാന്ത ജീവിതം ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന അദ്ദേഹത്തെ നിയമിക്കുണമെന്നാണു് റസിഡണ്ടിന്റെ ആഗ്രഹം. എന്റെ അറിവിൽ

പെട്ടിടത്തോളം അദ്ദേഹം അതിന്ന് യോഗ്യനാണ്. കത്ത നാരന്മാരെല്ലാം ബഹുമാനിക്കുന്ന അദ്ദേഹം ദൈവഭയമുള്ള ആളാണെന്നാണ് നസ്രാണികൾ പറയുന്നത്.,

വീണ്ടും 1817 ഫെബ്രുവരി 28-ാംനു നോട്ടൻ തന്നെ എഴുതിയ കത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. 'ഞങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോ ൾ ഒരു പുതിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആണുള്ളതെന്ന് റസിഡ ണ്ടിൽ നിന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ. കാലം ചെയ്ത മെത്രാ പ്പോലീത്താ[ദിവന്നാസ്യോസ്] യുടെ മരണത്തിന് മുൻപ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ [പീലക്സിനോസ്] കോട്ടയത്തു് വെച്ച് കണ്ടു. പെരുമാററം എനിയ്ക്ക വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ഏകാന്ത ജീവിത രീതി ഉപേക്ഷിച്ച് മുന്നാട്ടിറങ്ങി പ്രവർത്തനാന്ത രതനാകണമെന്നും ഞങ്ങളുടെ സംരംഭത്തിന്ന് വേണ്ട സഹ കരണം നൽകണമെന്നും അന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. മെത്രാപ്പോ ലീത്താ മരിച്ച ഉടൻ തന്നെ ഞാൻ കൊച്ചിയിൽപോയി റ സിഡണ്ടിനെകണ്ടു വിവരം അറിയിയ്ക്കയും പീലക്സിനോ സിനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമിയായി നിയോഗിയ്ക്കു ന്നതു് കൊള്ളാമെന്ന് ധരിപ്പിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹ ത്തെപ്പററി കുറെയൊക്കെ അറിയാമായിരുന്ന റസിഡണ്ടി ൻെറ ആഗ്രഹവും അതു് തന്നെയായിരുന്നു. മെത്രാനെക്കണ്ട് അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞ് കത്തനാരന്മാക്ക് പൊതുവെ അനുകൂ ലാഭിപ്രായമാണെങ്കിൽ, പീലക്സിനോസിനെ മെത്രാനായി നിയമിയ്ക്കുന്നതിന്ന് അവരോട് അഭിപ്രായപ്പെടാൻ റസി ഡണ്ട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. 'പ്രാർത്ഥന മനുഷ്യൻ ആയ പീലക്സി നോസിനെ മെത്രാനായി കിട്ടണമെന്നായിരുന്നു കത്തനാര ന്മാരുടെ ആഗ്രഹം. സഭയുടെയാഗാർത്ഥ നന്മയ്ക്ക് പീലക്സി നോസ് പററിയ ആളെന്ന് എനിയ്ക്കും ബോധ്യമായി. റ സിഡണ്ടിൻെറ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ച് ആലപ്പുഴ വരണമെ ന്ന് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. റസിഡണ്ടും ഞങ്ങളും എല്ലാവിധത്തിലും സഹകരിക്കുമെങ്കിൽ മലങ്കര മെ ത്രാൻ പദം സ്വീകരിയ്ക്കാമെന്നും ഞങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളും

അഭിപ്രായങ്ങളും കലവറകൂടാതെ സ്വീകരിക്കുന്നതു് തൻെറ ധമ്മമായി ഗണിക്കുന്നതാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു'' [1]

മാർ പീലക്സിനോസ് റസിഡണ്ടിൻെറയു മിഷ്യനറിമാരുടേയും അഭിലാഷമനുസരിച്ച് തൊഴിയൂര് നിന്നു് ആലപ്പുഴയ്ക്കു് പുറപ്പെട്ടു. ഉടൻ തന്നെ മാർ പീലക്സിനോസിൻെറ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു വാദം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. എന്നാൽ നസ്രാണിവർഗ്ഗത്തോട് സ്നേഹമുള്ള മൺട്രൊ, അധികാരമുത്തിയായി ഉണ്ടായിരുന്നതു് കൊണ്ടു്, കുഴപ്പങ്ങൾക്കു് വേഗം തന്നെ പരിഹരമുണ്ടായി. എറണാകുളത്ത് പേഞ്ഞിക്കര ദ്വീപിലുള്ള റസിഡണ്ടിൻെറ ബങ്കളാവിൽ വെച്ച്, മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ ഒരു സുന്നഹദോസ് നടത്തി. റസിഡണ്ട്, തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ, പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, ജോസഫ് റമ്പാൻ, വൈദീകർ എന്നിവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ മാർ പീലക്സിനോസിൻെറ സ്ഥാന പ്രാപ്തിയെപ്പററി പരിചിന്തനം ചെയ്തു. ഒരു മെത്രാൻ തനിച്ച് സ്ഥാനം കൊടുത്തതു്കൊണ്ടു്, അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്ഥാനം സാധു അല്ലെന്നു്, ഒരു വാദം ഉന്നയിയ്ക്കപ്പെട്ടു. ചാട്ടകുളങ്ങര, പഴഞ്ഞികുന്നംകുളം ഈ ഇടവകകളിലെ വൈദീകരുടേയും ജനങ്ങളുടേയും, സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നടന്ന വൈദീക കമ്മത്തിനു് കോട്ടം ഒന്നും ഇല്ലെന്നു് സുന്നഹദോസ് തീരുമാനിച്ചു. [2]

ഈ വിധമാണു് തൊഴിയൂരെ മാർ പീലക്സിനോസ് മലങ്കര മെത്രാൻ പദത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഇടയായതു്. ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ചരിത്രകാരനായ ഇ. എം. പീലിപ്പോസ് എഴുതിയിട്ടുള്ളതു് ഇപ്രകാരമാണു്. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ 1816 വൃശ്ചികം 12-ാംനു പരലോക പ്രാപ്തനാവുകയും, സിമ്മനാരി ചാപ്പലിൽ സംസ്കരിയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തൽക്ഷണം തൊഴിയൂരെ മാർ പീലക്സിനോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനംസ്വയം സ്വീ

(1) Missioary register 1813 p 104 quoted by P. Cheriyan

(2) G. B. Howard P. 64

കരിക്കുകയും .....എന്നാൽ ഈ സ്ഥാനം അധിക കാലത്തേക്ക് അനുഭവിക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിച്ചില്ല. അടുത്ത തുലാം 26ാംനു വികാരി ജനറൽ ഗീവറുഗീസിനെ ദീവന്നാസിയോസ് മൂന്നാമനായി അഭിഷേകം ചെയ്തശേഷം ആ ശ്രവണ സുഖദായകമായ 'മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ ഉപേക്ഷിക്കാതെ തന്നെ തൊഴിയൂരുള്ള വാസസ്ഥലത്തേക്ക് അദ്ദേഹം പിൻവാങ്ങേണ്ടതായിവന്നു (1) ഈ പ്രസ്താവന അടിസ്ഥാനരഹിതവും, പക്ഷപാതപരവും, ദുരുപദിഷ്ടവുമാണെന്നു് മേലുദ്ധരിച്ച നോട്ടിൻെറ കത്തുകകളിൽനിന്നു് ഏതൊരു നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിക്കും കാണാവുന്നതാണ്.

മിഷനറിമാരുടെയും, റസിഡണ്ടിൻെറയും വൈദികരുടേയും നിർബ്ബന്ധത്താൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം മാർ പീലക്സിനോസ് ഏറെറടുത്തപ്പോൾ താഴെ എഴുതിയപ്രകാരം ഒരു രാജകീയ വിളമ്പരം പുറപ്പെടുവിച്ചു "മാർ ദീവാന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ചരമം പ്രാപിക്കയും, ചാവക്കാട്ട് ഇരിക്കും പീലക്സിനോസ് മെത്രാനെ പകരം നിയമിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ മലങ്കര ഇടവകയിലെ പുത്തൻകൂർ നസ്രാണികൾ എല്ലാവരും മേൽപറഞ്ഞ പീലക്സിനോസ് മെത്രാൻെറ ആജ്ഞകൾ അനുസരിക്കേണ്ടതാണ് എന്നു് ഇതിനാൽ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. 992 ധനു 26-ാംനു" (2)

അധികാരഭ്രമം ഒട്ടും തന്നെ തീണ്ടിയിട്ടില്ലാത്ത മാർ പീലക്സിനോസ് പുന്നത്ര ഗീവർഗ്ഗീസ് കത്തനാരെ അർക്കദിയാക്കോനായി (Arch Deacon) നിയമിച്ചു. ഏതാണ്ട് എട്ട് മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷം പുന്നത്രകത്തനാരെ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് എന്ന നാമത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി 1817 തുലാമാസം 26-ാംനു അഭിഷേകം ചെയ്തു. മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അധികാരം അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ച് തൊഴിയൂക്ക് മടങ്ങി.

---

(1) മാർത്തോമ ശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സഭ: 213
(2) Seminary case Book Part 2 P 232

പുന്നത്ര മാർ ദീവന്നാസിയോസ്, എട്ട് വർഷക്കാലം മലങ്കരയെ ഭരിച്ചു. തൻെറ നാല്പാതാമത്തെ വയസ്സിൽ കോളറാ പിടിപ്പെട്ട് കാലംചെയ്തു. അതിനാൽ മാർ പീലക്സിനോസിൻെറ സേവനം മലങ്കരയ്ക്കു ഒരിക്കൽകൂടി ആവശ്യമായി വന്നു. ഇത്തവണ ചേപ്പാട്ട് പീലിപ്പോസ് മല്പാനെ കോട്ടയം ചെറിയ പള്ളിയിൽ വെച്ച് ദീവന്നാസിയോസ് (നാലാമൻ) എന്ന പേരിൽ 1825 ചിങ്ങം 15-ാംനു വാഴിച്ചു. സ്ഥാനാഭിഷേകാനന്തരം, സഭാ ഭരണം ഏല്പിച്ച് കൊടുത്തു്, തൊഴിയൂക്ക് മടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

മാർ പീലക്സിനോസ് തൊഴിയൂക്ക് മടങ്ങിയെങ്കിലും, മാർ ദീവന്നാസിയോസും മാർ പീലക്സിനോസും ഉററ മൈത്രിയിലാണ് കഴിഞ്ഞിരുന്നതു്. മാർ ദീവന്നാസിയോസ് മാർ പീലക്സിനോസിൻെറ സഹായകനൊ സഹ്രഗനൊ ആണെന്നു് വരെയും രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു. മാർ പീലക്സിനോസിൻെറ മരണത്തിനുശേഷം മാത്രമേ മാർ ദീവാന്നാസിയോസിന്രാജകീയ വിളമ്പരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള എന്ന വസ്തുത മേൽ പറഞ്ഞസംഗതിക്കു ഉപോൽബലകമാണ്.

പീലക്സിനോസും അന്ത്യോഖ്യ പ്രതിനിധിയായ മാർ അത്താനാസിയോസും

1825ൽ അന്ത്യോഖ്യ പാത്രിയക്കീസ് അത്താനാസിയോസ് എന്നൊരു മെത്രാനെ മലങ്കരയിലേയ്ക്കയച്ചു.

മാർ അത്താനാസിയോസിൻെറ സ്ഥാത്തിക്കോനും മററ് അധികാരപത്രങ്ങളും പരസ്യമായി വായിച്ചുകേൾപ്പിയ്ക്കുന്നതിനു് എല്ലാപള്ളികളുടേയും പ്രതിനിധികളെ കോട്ടയത്തു് വിളിച്ചു. കൂട്ടന്നരിലേക്ക് മാർ പീലക്സിനോസ് ഒരു നോട്ടീസ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് തദനുസാരം 1825 ധനു 29-ാംനു മാർ പീലക്സിനോസിൻെറ മേ

ധാവിതപത്തിൽ ഒരു യോഗവും നടന്നു (1) ചിലർ അത്താനാസിയോസിൻെറ പക്ഷവും മററു പലരും മാർ പീലക്സിനോസിൻേറയും മാർ ദീവന്നാസിയോസിൻെറയും പക്ഷത്തുമുണ്ടായിരുന്നു. മാർ പീലക്സിനോസും മാർ ദീവന്നാസ്യോസും അവരുടെ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് വീണ്ടും പട്ടമേല്ക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. കാരണം അന്തോഖ്യ പാത്രിയക്കീസിൻെറ അറിവോ, അനുമതിയൊ കൂടാതെയാണ് ഇവർ മെത്രാന്മാരായിട്ടുള്ളതത്രെ. മലങ്കരയിൽ ഇങ്ങനെ മെത്രാന്മാരായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തവർ ഇതിനു് മുൻപും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ഒരു പക്ഷേ മാർ അത്താനാസിയോസ് അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല (2) അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ കാലം ചെയ്തവരെ തിരികെവിളിച്ച് അവരുടെ ചുവന്നളോഹയും വടിയും മുടിയും, പിടിച്ചു പറിക്കുവാൻ സാധിക്കാഞ്ഞിട്ടായിരിക്കും ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള മാർ പീലക്സിനോസിൻെറയും മാർ ദീവന്നാസിയോസിൻെറയും നേരെ വാളെടുത്തത്. നാട്ടുമെത്രാന്മാരുടെ ചുവപ്പുകുപ്പായങ്ങൾ താൻ തന്നെ ഊരിക്കളഞ്ഞ് അവരുടെ കുരിശും വടിയും കഷണംകഷണമായി ഒടിച്ചുകളയുമെന്നും മാർ അത്താനാസിയോസ് ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. മാർ പീലക്സിനോസിനെ അപമാനിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യക്ഷമായ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി താനൊന്നിച്ചുവന്ന ശീമറമ്പാനും കുറെ ആളുകളുംകൂടി ഒരു ദിവസം പഴയ സിമ്മനാരിയിൽ ചെന്നുവെങ്കിലും മിഃ ഫെൻ ഇടപെട്ടതിനാൽ കുഴപ്പമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല.

മഹാ അഹങ്കാരിയായ അത്താനാസിയോസ്, മാർ ദിവന്നാസിയോസിനോടും സൌമ്യനായ മാർ പീലക്സിനോസിനോടും തുറന്ന് എതിരായി പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങി. സെമിനാരി ബലമായി കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനു് മുതിന്നപ്പോൾ ഗവർമ്മേണ്ട് അധികാരികൾക്ക് ഇടപെടാതെ തരമില്ലെന്ന് വന്നു ചുരുക്കത്തിൽ അത്താനാസിയോസിനെ 1826ൽ ഒരുതുക്കി കപ്പലിൽകേററി നാടുകടത്തി. ഇങ്ങനെ തൊഴിയൂരെ മെത്രാ

---

(1) മാർത്തോമശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സഭ p- 220

(2) The Indian Churches of St. Thomas p. 54

ന്മാരുടെ സ്ഥാന ചിഹ്നങ്ങൾ എടുത്തു് മാററി അവരെ താഴ്ത്തിക്കെട്ടുവാനുള്ള രണ്ടാമത്തെ ശ്രമവും നിഷ്ഫലമായി.

തൊഴിയൂരെ മാർ പീലക്സിനോസ് രണ്ടു പ്രാവശ്യം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തയായി ഭരണം നിർവ്വഹിച്ചും, മലങ്കരയ്ക്കു് മൂന്നു് മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെ വാഴിച്ചും മലങ്കരസഭയെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് Christianity in India And the Mar Thoma Church എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഇപ്രകാരമാണു് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിയ്ക്കുന്നതു്.

This action of Philexinos II Consecrating bishops for The Malankara Church and claiming no jurisdiction or authority over the Bishops or the Church is highly commendable "If the Patriarch Sees of the East had followed this principle, how great a blessing it would have been for the growth of indigenous churches "മലങ്കരയ്ക്കുമെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചു കൊടുക്കുകയും അതേ സമയം പട്ടക്കാരുടേയൊ, പള്ളികളുടേയൊ മേൽ അധികാരം അവകാശപ്പെടാതിരിയ്ക്കയും ചെയ്ത പീലക്സിനോസ് രണ്ടാമന്റെ ഈദൃശമായ പ്രവൃത്തി ഏററവും ശ്ലാഘനീയമാണു്. പൌരസ്ത്യ പാത്രിയർക്കീസിംഹാസനങ്ങൾ ഈതത്വം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു് തദ്ദേശസഭകളുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് എത്ര മാത്രം സഹായകമാവുമായിരുന്നു.

മാർ പീലക്സീനോസ് 1829 ഫെബ്രുവരി 7-ാംനു കാലംചെയ്തു. പിതാക്കന്മാരുടെ കല്ലറയിൽ അടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം പത്ത്

ചർച്ച് മിഷൻ സൊസൈററി മിഷനറിമാർ

കണ്ണൽ മക്കോളെ തിരുവിതാംകൂറിലേയും കൊച്ചിയിലേയും റസിഡണ്ടായി വന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്ന് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പേരിൽ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നതു് നിമിത്തം, അവരെപ്പററി എഴുതിയയച്ചതിൻെറ ഫലമായി മദ്രാസ് ഗവ: ഡോ. 'കരി'നെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ച് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുവാൻ കേരളത്തിലേയ്ക്കയച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ തന്നെയാണ് വേദപുസ്തകം നാട്ടുഭാഷയിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്ന ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന ഡോ. ബുക്കാനൻ മലങ്കരയിലെത്തിയിരുന്നതു്.

ദിവന്നാസിയോസ് ഒന്നാമൻ ബൈബിളിൻെറ സുറിയാനിയിലുള്ള ഒരു കയ്യെഴുത്ത് പ്രതി ബുക്കാനന്ന് കൊടുത്തതായും അതു് ഇന്നും കേബ്രിഡ്ജ് ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതായും പറയപ്പെടുന്നു. ഇദ്ദേഹം തന്നെയാണ് സുറിയാനിയിൽ വേദപുസ്തകം അച്ചടിച്ച് മലങ്കരയിലുള്ള പള്ളികൾക്ക് വിതരണം ചെയ്തതും.

മലങ്കരസഭയുടെ മറെറാരു ഗുണകാംക്ഷിയായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതു് കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂർ റസിഡണ്ടായിരുന്ന 'മൺറോ'യായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉദാരമായ സംഭാവന അദ്ദേഹത്തെ മലങ്കര സഭയുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയാക്കി

ത്തീത്തു. കോട്ടയത്തു് സിമ്മനാരിക്കുവേണ്ടി കൊടുത്ത 16 ഏക്കറും രണ്ടായിരം ഏക്കർ വരുന്ന മൺറോ തുരുത്തും ഇതിലുൾപ്പെടുന്നു.

ഇതിനിടെ ചർച്ച് മിഷനറി സൊസൈററിയുടെ ഒരു ശാഖ മദ്രാസിലാരംഭിച്ചിരുന്നു. സുറിയാനിക്കാരുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനായി, സിമ്മനാരിയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും, ഇടവകകളിൽ സഞ്ചരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുമായി മിഷനറിമാരെ അയച്ചു തരുന്നതിനുവേണ്ട ഏർപ്പാടു് ചെയ്യണമെന്നു് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവന്നാസിയോസ് റമ്പാനായിരിക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ മൺറോ സായ്പിനോടപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. മൺറോയുടെ അപേക്ഷയനുസരിച്ച് അവർ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു് മിഷനറിമാരെ അയച്ചു. ഇവരിൽ ആദ്യമായി വന്നതു് തോമസ് നോട്ടാണു്. ഇദ്ദേഹം എത്തി അധികം താമസിയാതെ മററു 3 പേരും കൂടി വന്നുചേർന്നു. അവർ ബെയ്ലി, ഫെൻ, ബേക്കർ എന്നിവരായിരുന്നു. ഇവരിൽ ബെയ്ലിയാണു് പിന്നീടു് പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച സി. എം. എസ് അച്ചുകൂടം സ്ഥാപിച്ചതും വേദപുസ്തകം മലയാളത്തിലേക്കു് തർജ്ജമ ചെയ്തതും, രണ്ടു മലയാള നിഘണ്ടുക്കൾ ചമച്ചതും. ബേക്കറുടെ അഭിരുചി വിദ്യാഭ്യാസത്തിലായിരുന്നു. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ നിവസിക്കുന്നിടങ്ങളിൽ പള്ളിക്കൂടങ്ങളാരംഭിക്കയും, ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഓരോ സ്കൂൾ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഫെൻ ആകട്ടെ കോട്ടയത്തെ വൈദീക സിമ്മനാരിയുടെ ചുമതല ഏറെറടുത്തു.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ഈ മിഷനറിമാർക്കു് പള്ളികളിൽ പ്രസംഗിക്കുവാൻ അനുവാദം നല്കിയിരുന്നു. ആദ്യകാലത്തെ മിഷനറിമാർ അവർക്കു് ലഭിച്ച ഈ അനുവാദം വളരെ കരുതലോടെയാണു് കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നതു്. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചില ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെങ്കിലും അവയെ പരസ്യമായി വിമർശിച്ചിരുന്നില്ല. മിഷനറിമാരുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിൻെറ ഫലമായി സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആരാധനയിൽ സുറിയാനിക്കു പകരം മലയാളം ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. മിഷനറിമാ

ങ്ങമായുള്ള ഈ വേഴ്ച അതിൻെറ ശുക്രദശയിലെത്തിയതു് പുന്നത്ര മാർ ദീവന്നാസിയോസിൻെറ കാലത്താണു്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിൻഗാമിയായി വാഴിക്കപ്പെട്ട ചേപ്പാട്ടു് മാർ ദീവന്നാസിയോസിൻെറ കാലമായപ്പോഴേക്കും കാററ് മിഷനറിമാക്കെതിരായി വീശിത്തുടങ്ങി ശാന്തരും നയജ്ഞരുമായ ബേയ്‌ലി, ബേക്കർ, ഫെൻ എന്നീ മൂവരും നാട്ടിലേക്കു് മടങ്ങിയിരുന്നു. പകരം അയക്കപ്പെട്ട വൃദ്ധ്കോക്കും, പീററും സന്ദർഭത്തിനൊത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ക്ഷമയില്ലാത്തവരാകയാൽ മിഷനറിമാരും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന വിടവ് നാൾക്കുനാൾ വർദ്ധിച്ചുകയാണുണ്ടായതു്. നവീകരണത്തിനായുള്ള മിഷനറിമാരുടെ നിദ്ദേശങ്ങൾ അപ്പാടെ സ്വീകരിക്കുവാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ തയ്യാറായില്ല.

ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ മലങ്കര സഭയുടെ ഇംഗിതമറിയുന്നതിനു് മാവേലിക്കരയിൽ ഒരു പൊതുയോഗം ചേരുവാൻ ഏപ്പാട്ടു് ചെയ്തു. ഈ യോഗത്തിൽ തൊഴിയൂര്നിന്നും ഗീവറുഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു മാവേലിക്കര വെച്ചു് നടന്ന പൊതുയോഗത്തിലെ നിശ്ചയങ്ങളുടെ ങ്ങിയ രേഖക്കു് മാവേലിക്കരെ പടിയോല എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഇതനുസരിച്ചു് മിഷനറിമാരായുള്ള ബന്ധത്തിന്നു് ഒരു പൂർണ്ണവിരാമമിട്ടു.

മലങ്കരയിലെ ക്രൈസ്തവ സഭകളുടെ വളർച്ചക്കു് മിഷനറിമാർ നല്കിയ സംഭാവന ഒരുകാലത്തും മറക്കാവതല്ല. ആരാധന നാട്ടുഭാഷയിൽ നടത്തുക, സുവിശേഷം ഘോഷിക്കുക, സാക്ഷരത്വം പ്രചരിപ്പിക്കുക, വൈദീക സിമ്മനാരികൾ നടത്തുക, ആതുരാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുക തുടങ്ങിയ സംരംഭങ്ങൾക്കു് പ്രചോദനം നല്കിയതു് മിഷനറിമാരാണെന്ന വസ്തുത എക്കാലവും സ്മരണാർഹമാണു്, മാവേലിക്കര പൊതുയോഗത്തിനുശേഷം യാക്കോബായ സഭയെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞ മിഷനറിമാരെ പിന്നീടു് സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു് മത്തോമാ സഭ അതിൻെറ നവീകരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു് മിഷനറിമാരോടു് വളരെയധികം കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. കേരളത്തിൽ സുവി

ശേഷവേല ചെയ്ത മിസ്സീസ് നിക്കാംസൺ; മിസ്സ്:മെക്കബീൻ, മിസ്സ്:നൈററ്, മിസ്സ്:മേർസി, റവ: ബവർ, റവ:ഷേക്കൽ എന്നിവരുടെ പേരുകളും പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമത്രെ.

അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നു്

ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറീലോസ് (കൂത്തൂരെ വലിയ തിരുമേനി) 1829-1856

കിടങ്ങൻ സ്ക്കറിയാ മാർ പീലക്സിനോസ് തൊഴിയൂക്ക് ഒരു പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കാതെ കാലംചെയ്തു. വൈധവ്യം നേരിട്ട ഈ കൊച്ചു സഭയെ സഹായിക്കുവാൻ ചേപ്പാട്ടെ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് തൊഴിയൂരെത്തി. തനിക്കു സ്ഥാനം നൽകിയ മാർ പീലക്സിനോസ് കാലം ചെയ്യുന്നതിനു് മുൻപ് കൊടുത്ത നിദ്ദേശമനുസരിച്ചും, സഭാംഗങ്ങളുടെ അപേക്ഷയനുസരിച്ചും കൂത്തൂരെ ഗീവർഗ്ഗീസ് കശീശ്ശയെ (1829ൽ) 1004 മീനം 15-ാംനു- മാർ കൂറീലോസ് എന്ന അഭിധാനത്തിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു സ്ഥാത്തിക്കോനും നൽകി

തൊഴിയൂരെ മാർ പീലക്സിനോസും മലങ്കരയുടെ മാർ ദീവന്നാസിയോസും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന സാഹോദര്യവും മൈത്രി ബന്ധവും, മാർ പീലക്സിനോസിൻെറ പിൻഗാമിയായ

മാർ കൂറിലോസും പാലിച്ചുപോന്നു. മിഷ്യനറിമാരും മലങ്ക രമെത്രാപ്പോലീത്തയായ ചേപ്പാട്ടെ മാർ ദീവന്നാസിയോസും തമ്മിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ വദ്ധിച്ചു. മിഷ്യനറിമാർ നൽകിയ നിദ്ദേശങ്ങൾ സഭയ്ക്ക് സ്വീകാര്യമാണൊഎന്നറി യുന്നതിന് 1836 ജനുവരി 16-ാംനു (1011-മകരം 5-ാംനു) മാവേലിക്കര പുതിയ കാവ് പള്ളിയിൽ ഒരു പള്ളിപ്രതി നിധിയോഗം ചേരുന്നതിന് മെത്രാപ്പോലീത്താ കല്പനയ യച്ചു. ഈ യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി തൊഴി യൂര് മാർ കൂറിലോസും പോയിരുന്നു. മാർ ദീവന്നാസിയോ സിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേന്നയോഗത്തിൽ മിഷ്യനറി മാരും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ബിഷപ്പ് വിൽസന്റെ നിദ്ദേ ശങ്ങൾ യോഗത്തിന് വിവരിച്ചുകൊടുത്തത് തൊഴിയൂരെ മാർ കൂറിലോസായിരുന്നു എന്ന് ചേപ്പാട്ടെ മാർ ദീവന്നാസി യോസ് എന്ന ചരിത്രപുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (1) ഈ യോഗത്തിലെ തീരുമാനങ്ങളടങ്ങിയ രേഖയാണ് സഭാ ചരിത്രത്തിലെ സുപ്രസിദ്ധമായ 'മാവേലിക്കര പടിയോല'

തിരുമേനിയുടെ അനാഡംബരമായ ജീവിതത്താലും വ്യയലഘൂകരണത്താലും മിച്ചം വന്ന തുകകൊണ്ട് തൊഴി യൂർ ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയോട് ചേന്ന് വടക്കും പടിഞ്ഞാറും കി ടക്കുന്ന ഏതാനും നന്ത്ര് തെങ്ങിൻ തോപ്പുകൾ സമ്പാദിക്ക വാൻ കഴിഞ്ഞു.

26 കൊല്ലത്തെ ഭരണത്തിന് ശേഷം 1031ൽ തിരുമേ നി കാലംചെയ്തു. തൊഴിയൂർ ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയിൽ ക്കബറട യപ്പെട്ടു.

---

(1) Page 54

മലബാർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനി സഭയും മാർത്തോമ സഭയും

അദ്ധ്യായം ഒന്നു്

യൌസേഫ് മാർ കൂറിലോസ് 1857—1888

1856 ജൂൺ 16-ാംനു തൊഴിയൂരെ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് ഒരു പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കാതെ കാലം ചെയ്തു. മലങ്കരയിലാണെങ്കിൽ പാലംകുന്നത്തെ മത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസും, 1846ൽ അന്ത്യോഖ്യായുടെ പ്രതിനിധിയായി വന്ന യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തിനു് അവകാശവാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നു. 1027 കർക്കിടകം 15-ാംനു (1852ൽ) തിരുവിതാംകൂർ ഗവമ്മേണ്ടു്, മത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസിനെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തയായി അംഗീകരിച്ചു് വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിനു് തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും പ്രവേശനവും നിരോധിച്ചു. ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭത്തിലാണു് തൊഴിയൂരു് ഒരു മെത്രാനെ വാഴിക്കേണ്ട ആവശ്യം നേരിട്ടതു്.

അക്കാലത്തു് കുന്നംകുളത്തു് കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്ന രണ്ടു തറവാട്ടുകാരാണു് പനക്കൽ വീട്ടുകാരും പാറമേൽ വീട്ടുകാരും. പാറമേൽ വീട്ടുകാർ ആത്താററ് പള്ളിവികാരിയായിരുന്ന ആലത്തൂരെ യോസേഫ് കത്തനാർക്കു്, പാലംകുന്നത്തെ മത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസിനെക്കൊണ്ടു മെത്രാപ്പട്ടം കൊടുപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ പനക്കൽ വീട്ടുകാർ യൂയാക്കീം മാർ

കൂറിലോസിനെക്കൊണ്ടു് കുന്നംകുളത്തെ കോലാടി ചാക്കുണ്ണി കശീശയ്ക്കു് മെത്രാൻ സ്ഥാനം കൊടുപ്പിയ്ക്കുവാനാണു് മുതിന്നതു്. മത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസിൻെറ നവീകരണ പ്രസ്ഥാനത്തോടു് യോജിയ്ക്കാത്ത ചിലരുടെ പിന്തുണയോടു കൂടി തൻെറ എതിരാളിയായ മാർ അത്താനാസിയോസുമായി ഒരിയ്ക്കൽ കൂടി ഏററുമുട്ടുവാൻ ബ്രീട്ടീഷ് മലബാറിലുള്ള തൊഴിയൂരെ മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകം നല്ലൊരവസരമായി യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് കരുതി.

തൊഴിയൂരിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് കാലം ചെയ്തതായി അറിവ് കിട്ടുകയാൽ മാർ അത്താനാസിയോസ് തൊഴിയൂരേയ്ക്കു് പുറപ്പെട്ടു. അതേ സമയത്തു് തൊഴിയൂർ എത്തണമെന്നു് അന്ത്യോഖ്യ പ്രതിനിധിയായ യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിനും താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹോദരൻ ഗബ്രിയേൽ മക്കുദിശായുടെ വിവാഹം അടുത്ത ഞായറാഴ്ചയ്ക്കു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഉടനെ പുറപ്പെടുവാൻ സാധിച്ചില്ല. മാർ അത്താനാസിയോസ് തൊഴിയൂരിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടത്തെ ഭണ്ഡാരം, മുറി മുതലായവ മുദ്രവെച്ചു് ബന്ധിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതായി കണ്ടു. മാർ അത്താനാസിയോസ് മുദ്ര പൊട്ടിച്ചു് കതകു് തുറന്നു് അകത്തു് പ്രവേശിച്ചു. ഭാവി നടപടികളെപ്പററി ആലോചിച്ചു കൊണ്ടിരിയ്ക്കുമ്പോൾ മാർ കൂറിലോസും വന്നുചേർന്നു. പനക്കൽ ഇയ്യപ്പൻെറ പ്രേരണയാൽ മാർ അത്താനാസിയോസിനേയും പരിവാരങ്ങളേയും ഉപദ്രവിയ്ക്കുന്നതിനായി ഒരു ദിവസം വൈകീട്ടു് അഞ്ചു് മണി സമയം, ആയുധപാണികളായ ഒട്ടുവളരെ പേർ തൊഴിയൂർ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്തയോടു കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന അടഞ്ഞപ്പുറത്തു് യൌസേഫ് കശീശ്ശാ, വാതിൽ അടച്ചു കളഞ്ഞതിനാൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇരുന്ന മാളികമുറിയിൽ കയറുന്നതിനു് അവക്കു് സാധിച്ചില്ല. കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ധീരനായ വെങ്കടത്തു് ശെമ്മാശൻ ഒരെഴുത്തും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് രാത്രിയിൽ കനറു് വഴി താഴത്തിറങ്ങി ചാവക്കാട്ടെത്തി. അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്നേഹിതനായിരുന്ന പു

ത്തൻകാവ് സ്വദേശിയും ആലുംമൂട്ടിൽ കുടുംബാംഗവുമായ ജോർജ്ജ് മുൻസിഫ് മജിസ്ട്രേട്ടിന് ആ കത്ത് കൊടുത്തു. തൽഫലമായി പ്രഭാതമായപ്പോഴക്കും പോലീസുകാരും പിന്നാലെ മജിസ്ട്രേട്ടും എത്തി. പള്ളിയകത്ത് പതിയിരുന്നവരെ വിലങ്ങു വെച്ചു.

ഇങ്ങനെ മജിസ്ട്രേട്ട് നടപടി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുവെ മുൻപറഞ്ഞ പനക്കൽ ഇയ്യപ്പൻ ആയിരത്തിൽ പരം ആളുകളോടുകൂടി തൊഴിയൂക്കു' വരവായി. മജിസ്ട്രേട്ട് തന്നെയും അല്പം പരിഭ്രമിക്കാതിരുന്നില്ല. കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരുഗുമസ്തൻ ധീരതയോടെ മുമ്പോട്ടു, കടന്നുചെന്നു ഒരു വരവരച്ചുകൊണ്ടു്, "കമ്പിനിയാരുടെ (ഈസ്റ്റ് ഇൻഡ്യാ കമ്പനി) നാമത്തിൽ ഞാൻ ഈ വരവരക്കുന്നു. ഇതിനെ നിങ്ങൾ കടന്നാൽ....." എന്നു് അധികാരത്തോടുകൂടെ പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ വരുതിയെ ലംഘിക്കുന്നതിനു് ആർക്കും ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. ഇവരിൽ പ്രധാനികളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. കേസ് കമ്മിറ്റ് ചെയ്തു. ഈ ക്രിമിനൽ കേസിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസിനു് അനുകൂലമായ തീരുമാനമുണ്ടായി. ✡

ദൈവകൃപയാൽ പാറമേൽ വീട്ടുകാരുടെ സ്ഥാനാർത്ഥിയായ പനക്കൽ യൌസേഫ് കശീശ്ശയെ, നിശ്ചയിച്ച ദിവസം തന്നെ, മാർ കൂറിലോസ് എന്ന സ്ഥാന നാമത്തിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു.

യൌസേഫ് മാർ കൂറിലോസിനെ ആലത്തൂരെ വലിയ തിരുമേനി എന്ന പേരിലാണു് ഇവിടത്തുകാർ അറിയുന്നതു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടുകാർ ഒരു കാലത്തു് കുന്നംകുളത്തു് നിന്നും ഒരു മൈൽ പടിഞ്ഞാറായി ആലത്തൂർ (ചിററഞ്ഞൂർ) എന്ന സ്ഥലത്തു് താമസിച്ചിരുന്നതിനാലാണത്രെ ഈ പേരുണ്ടായതു്. തിരുമേനി ഏററവും ലളിതമായ ഒരു ജീവിതരീതിയാണു് സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു്. ജീവൻ നിലനില്ക്കുന്നതിനാവശ്യമായ ഭക്ഷണം മാത്രം കഴിച്ചും യാമംതോറുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ മുടക്കു് കൂടാതെ നിർവ്വഹിച്ചും കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ഒരു സത്യ

✡മാർത്തോമാസഭാ ചരിത്രം by T. C. Chacko Part II pages 7,8,9.

ഇടയനായിരുന്നു അദ്ദേഹം പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനക്കായി 4 മണിക്കു് എഴുന്നേല്ക്കും പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞാൽ അരമന മുതൽ പടിപ്പുരവരെ പള്ളിനടയിൽ ഉലാത്തിക്കൊണ്ടു്, ശെമ്മാശന്മാക്കു് സുറിയാനി ഗീതങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കൊടുക്കും വിശുദ്ധ കുറുബാനയുടെ സമയത്തു് മദ്ബഹായിലുള്ള ശുശ്രൂഷക്കാർ, ഉദാസീനമായൊ, ക്രമവിരുദ്ധമായൊ പ്രവർത്തിച്ചാൽ ശിക്ഷ ഉടൻ തന്നെയാണു്. തന്മൂലം ശെമ്മാശന്മാരും മററു ശുശ്രൂഷക്കാരും വളരെ ഭയഭക്തിയോടെയാണു് ശുശ്രൂഷകളിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നതു്.

പ്രാർത്ഥനാ നിരതനും ദൈവഭക്തനുമായിരുന്ന തിരുമേനിയുടെ കാലത്തു് പല അതിശയങ്ങളും ഇവിടെ നടന്നതായി പറയപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഒരിക്കൽ ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പട്ടക്കാരനെ ഇവിടെ വളർത്തിയിരുന്ന ഒരു പട്ടി കടിക്കുകയുണ്ടായി. അക്കാര്യംതീരെ ഗണ്യമാക്കാതിരുന്നതിനാൽ തൊണ്ണൂറ് ദിവസങ്ങൾ തികയുന്നതിനു് മുൻപ് പേയിളകി. പേപ്പട്ടി വിഷമേററവരെ സൌഖ്യമാക്കുന്ന ദേവാലയത്തിലെ ഒരു പട്ടക്കാരൻ പേപ്പട്ടി വിഷം മൂലം മരിക്കാനിടവരുന്നതു തിരുമേനിയ്ക്കു വലിയ മനോവേദനയുളവാക്കി. സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിൽ അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസമുള്ള തിരുമേനി ഉടൻ തന്നെ പള്ളിയകത്ത് പ്രവേശിച്ചു. രണ്ടു് ദിവസം പുറത്തു് വന്നതേയില്ല. മൂന്നാം ദിവസം അതിരാവിലെ വി: കുറുബാനയ്ക്കൊരുങ്ങുകയും കൈകാലുകൾ ബന്ധിച്ചിരുന്ന പട്ടക്കാരനെ പള്ളിയകത്ത് കൊണ്ടു്വരുവാൻ കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വി: കുറുബാന അനുഭവിയ്ക്കുണ്ട സമയമായപ്പോഴെയ്ക്കും പട്ടക്കാരനു് സൌഖ്യപ്രാപിക്കയും നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ തിരുമേനി വിശു: കുറുബാനകൊടുക്കയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹമാണു് യൌസേഫ് മാർ കൂറീലോസിനെ പിന്തുടർന്ന യൌസേഫ്മാർ അത്താനാസിയോസ് (മാളിയേയ്ക്കൽ) പേപ്പട്ടി വിഷം മൂലം പേയിളകിയവരെ സൌഖ്യമാക്കുന്നതു് എളുപ്പമല്ലെന്നു് തിരുമേനി അന്നു തന്നെ കല്പിക്കുകയുണ്ടായി.

പള്ളിവ്യവഹാരം

മത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസിനേയും യൌസേഫ് മാർ കൂറിലോസിനേയും മററും പ്രതികളാക്കി യൂയാക്കിം മാർ കൂറിലോസ് 1857ൽ ഒരു വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്തു. പാത്രിയർക്കീസ് പാലംകുന്നത്തെ മാർ അത്താനാസിയോസിനെ മുടക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അന്യായക്കാരനായ യൂയാക്കിം മാർ കൂറിലോസ് ബാവയാണ് ശരിയായ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തയെന്നും അതിനാൽ തൊഴിയൂർ പള്ളിയും സ്വത്തുക്കളും അന്യായക്കാരന് ഒഴിഞ്ഞുകിട്ടണമെന്നുമായിരുന്നു അന്യായത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം. ടി. പള്ളിയും സ്വത്തുക്കളും അഞ്ഞൂര് മെത്രാന്റേയും യോഗക്കാരുടേയും ആണെന്നും ആ ഇടവക സ്വതന്ത്രമായി നില്ക്കുന്ന ഒരു സഭയാണെന്നും അന്തോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനൊ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനികൾക്കൊ അതിന്മേൽയാതൊരു അധികാരവും കർത്തൃത്വവും ഇല്ലെന്നുമായിരുന്നുപത്രിക. 1857-ൽ ആരംഭിച്ച ആ വ്യവഹാരം 1862 മാർച്ച് 21ാംനു തള്ളി വിധി കല്പിച്ചു. ഇതുകൊണ്ടും അവരുടെ അരിശം അടങ്ങിയില്ല. വീണ്ടും 1037-ൽ മദ്രാസ് ഹൈക്കോർട്ടിൽ R A 22/1862-ാം നമ്പ്രായി അപ്പീൽ ബോധിപ്പിച്ചു. അവിടേയും കീഴ്ക്കോടതി വിധി ശരിവെച്ചു. മേല്പറഞ്ഞ അന്യായം നടത്തിയിരുന്നതു് യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിനുവേണ്ടി കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ യോസേഫ് കത്തനാരും (പിന്നീട് യൌസേഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ്) തൊഴിയൂരെ മാർ കൂറിലോസിനുവേണ്ടി തദ്ദേശവാസിയായ മണ്ടമ്പാൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് കത്തനാരുമായിരുന്നു. ഈ അന്യായം തള്ളിക്കൊണ്ടാണ്ടായ വിധിയിൽ പ്രതികൾക്ക് കോടതിച്ചിലവ് കൊടുക്കുവാനും വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വ്യവഹാരത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിനു് പാലംകുന്നത്തെ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനിയും, ചാവക്കാട്ടെ മുൻസിഫ് ആലിമുട്ടിൽ ഭോജ്ജ് അവർകളും, ചാവക്കാട്ട് താമസം കുരിയൻ റൈട്ടർ അവർകളും ചെയ്തതന്ന സഹായം ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമത്രെ.

ഈ വ്യവഹാരം മലങ്കര യാക്കോബായ സഭയുമായി

തൊഴിയൂക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന സഖ്യത്തിന്ന് പൂർണ്ണവിരാമമിട്ടു.

യൌസേഫ് മാർ കൂറിലോസ് പള്ളികളും പള്ളി മേടകളും പണിയിയ്ക്കുന്നതിൽ അതീവ തല്പരനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്താണ് ചാലിശ്ശേരിയിലും, പോക്കളത്തും കുന്നംകുളത്തും പള്ളികളുണ്ടായത്. തിരുമേനി ആത്താററ് പള്ളി വികാരിയായിരുന്ന കാലത്താണ് ആത്താററ് പള്ളി പടിപ്പുരയുടെ തെക്കു ഭാഗത്ത് കാണുന്ന മുളിക പണി ചെയ്യിച്ചിട്ടുള്ളത്. തൊഴിയൂരും ഭദ്രാസന പള്ളിയോടു ചേർന്ന് അരമന പണികഴിപ്പിച്ചതും ഇദ്ദേഹം തന്നെയാണ്. ഈ കെട്ടിടത്തിന് കോട്ടയത്തെ പഴയ സിമ്മനാരിയുമായി ഏറെക്കുറെ സാമ്യമുള്ളതായി കാണാം.

യൌസേഫ് മാർ കൂറിലോസിന്റെ പിൻഗാമിയായി തൊഴിയൂർ ഇടവകക്കാരനായ ചൊവ്വല്ലൂർ (മാളിയേക്കൽ) യൌസേഫ് കത്തനാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കയും, ഈ സഭയുടെ 8-ാമത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി മാർ അത്താനാസിയോസ് എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ 1883 ഒക്ടോബർ 14-ാംനു മത്തോമ സഭയിലെ തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസിന്റെ സഹകരണത്തോടുകൂടി വാഴിക്കയും ചെയ്തു. പാലംകുന്നത്തെ മത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് തന്റെ പിൻഗാമിയായി തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസിനെ വാഴിച്ചതു് തൊഴിയൂര് യൌസേഫ് മാർ കൂറിലോസിന്റെ സഹകരണത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു. തനിക്ക് മെത്രാൻ സ്ഥാനം നല്കിയ പാലംകുന്നത്തെ മത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസിന്റെ രോഗശയ്യയിൽ തന്നെ സന്ദർശിയ്ക്കുവാനായി വീണ്ടും തിരുമേനി മാരാമണ്ണ് പോവുകയുണ്ടായി. രോഗം മൂർഛിച്ചപ്പോൾ തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസൊന്നിച്ച്, അന്ത്യകൂദാശ നടത്തി. കൊല്ലവർഷം 1052 കർക്കിടകം 2-ാംനു മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് കാലംചെയ്തു. മൃതദേഹം യഥാവിധി മാരാമണ്ണ് പള്ളിയിൽ അടക്കുകയും ചെയ്തു.

ആരോഗ്യം കുറഞ്ഞുവന്നതോടുകൂടി തന്റെ പിൻഗാമിയായ യൌസേഫ് മാർ ഈത്താനാസിയോസിനെ ഭരണമേ

ല്പിച്ചും താൻ ആസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും, ആരംഭിച്ചതുമായ സദ്ദുദ്യമങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുവാനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ നല്കിയും ഒരു മരണപത്രം 1883 നവമ്പർ 2-ാംനു എഴുതി റജിസ്ട്രാക്കി. വാർദ്ധക്യസഹജമായ സുഖക്കേടുമൂലം 1888 മകരം 20-ാംനു തിരുമേനി കാലം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ജനിച്ചതും സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തതും മകരം 20-ാംനു തന്നെയാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ മുൻകൂട്ടിയുള്ള നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയുടെ തെക്കുവശത്തുള്ള വരാന്തയിൽ പ്രത്യേകം തയ്യാർ ചെയ്ത കല്ലറയിലാണ് മൃതദേഹം അടക്കിയതു്. ഇവിടത്തെ തിരുമേനിമാരെ ഇന്നും ആ കല്ലറയിലാണ് അടക്കി വരുന്നതു്.

ചാലിശ്ശേരി പള്ളി

ചാലിശ്ശേരി പള്ളി, പരിസരങ്ങളിലുള്ള മറ്റേതൊരു ദേവാലയത്തിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിലാണ് പണിതീർത്തിട്ടുള്ളതു്. ഇതിന്റെ മദ്ബഹാ അർദ്ധവൃത്താകൃതിയിലും മദ്ബഹായുടെ മേൽത്തട്ട് കല്ലുകൊണ്ടുതന്നെ അർദ്ധഗോളാകൃതിയിലുമാണ് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതു്. വാതായനങ്ങൾക്ക് പറയത്തക്ക വലിപ്പമില്ലാത്തതിനാൽ വായുവിന്റേയും വെളിച്ചത്തിന്റേയും കുറവുണ്ടെന്നുള്ളതല്ലാതെ മറ്റൊരു ന്യൂനതയും കാണുന്നില്ല. ഇലകൾടിക്ക് പങ്കുകളും വിളക്കുകളും ലഭിച്ചതോടുകൂടി ഈ കുറവും പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. നടപ്പള്ളി (മദ്ബഹായുടേയും പോർട്ടിക്കോയുടേയും ഇടയ്ക്കുള്ളതു്) യുടെ മേൽത്തട്ടും കല്ലുകൊണ്ടുതന്നെ കമാനാകൃതിയിൽ നിർമ്മിയ്ക്കുവാനാണ് പ്ലാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു് അതിന്റെ ചുമരുകളും മററും പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എന്തായാലും ഈ ദേവാലയം ആധുനിക ശില്പകലാകാരന്മാർക്കും, ചരിത്രഗവേഷകന്മാർക്കും ഒരു കൌതുക വസ്തുവായിത്തന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. നടപ്പള്ളിയുടെ തന്നെ ജനലകൾ തറയിൽനിന്നും ആറ്റോ, ആറോ അടി ഉയരത്തിലാകയാൽ ആരാധകരുടെ ശ്രദ്ധ ദേവാലയത്തിനു പുറത്തു് നടക്കുന്ന സംഗതികളാൽ ആകർഷിക്കപ്പെടുവാൻ ഇടയാകുന്നതുമില്ല. ഇതു് ദേവാലയ നിർമ്മിതിയിൽ അനുകരണീയമത്രെ

പോർക്കളം പള്ളി

ഒരുകാലത്ത് ബ്രിട്ടീഷ് ശീമയിൽപെട്ട പോക്കളത്ത് ആദ്യമായി ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചത് 1846-ൽ മലങ്കരയിൽ വന്ന യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് ആയിരുന്നു. ആ പള്ളി ഇന്നുള്ള പള്ളിക്കുന്നിന്റെ കിഴക്കെ ചെരിവിലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ആ സ്ഥലത്ത് പള്ളിവക പള്ളിക്കൂടമാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഏതു് ആണ്ടിലാണ് പള്ളി ഈ സ്ഥലത്തു നിന്നും പൊളിച്ചു നീക്കിയതെന്ന് വ്യക്തമായി അറിയുന്നില്ല

ഇപ്പോൾ കുന്നിൻ മുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദേവാലയം തൊഴിയൂരെ യൌസേഫ് മാർ കൂറിലോസ് (ആലത്തൂരെ തിരുമേനി) സമ്പാദിച്ചതും പണിതീർത്തതുമാണ്. 1060 ചിങ്ങമാസം 15-ാംതിയ്യതി പണി ആരംഭിക്കുകയും 1062ൽ പണി തീർത്ത് തുലാംമാസം 1-ാംനു കൂദാശ നടത്തുകയും ചെയ്തു. പള്ളിപ്പണിക്ക് പോക്കളത്തിന്റെ അയൽ പ്രദേശങ്ങളായ കുന്നംകുളം, പഴഞ്ഞി, പെങ്ങാമുക്ക് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും സംഭാവന ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതായി തൊഴിയൂരുള്ള രേഖകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഉദ്ദേശം 60 കൊല്ലം മുമ്പ് മദ്ബഹാ ഉയർത്തി ഓടുമേഞ്ഞു. മദ്ബഹായുടെ മുകളിൽ കല്ലുകൊണ്ട് കമാനാകൃതിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന തട്ട് കുന്നംകുളത്ത് ശ്രീ. പാറമേൽ ചാക്കുണ്ണി തനിച്ച് ചിലവ് ചെയ്ത് പണിയിച്ചതാണ്. എന്നാൽ പിന്നീടുണ്ടായ ഒരു ഭൂമി കുലുക്കത്തിൽ 24 അടി ഉയരമുള്ള മദ്ബഹായുടെ ഭിത്തിയിൽ ഒരു വിള്ളലുണ്ടാകയും കാലാന്തരത്തിൽ ആ വിള്ളൽ വലുതായി 1968-ൽ അപായകരമായ നിലയിലെത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ അതു് പൊളിച്ച് ഇന്നു കാണുന്ന രീതിയിൽ പുതുക്കി പണിതു. 1970 മാർച്ച് 2-ാംനു കൂദാശ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ പണിക്ക് ചിലവായ പതിനായിരത്തിൽപരം രൂപയിൽ നല്ലൊരു പങ്ക് സഭാടസ്റ്റിൽ നിന്നും ലഭിച്ചതാണ്. ഇടവകക്കാരും മററു സുഹൃത്തുക്കളും നല്കിയ ഉദാരമായ സംഭാവനകളും വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. പട്ട

ണത്തിൽനിന്നും പ്രധാനപ്പെട്ട റോഡുകളിൽനിന്നും അകന്നു് ഉയർന്നു് നില്ക്കുന്ന കുന്നിൻമുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ ദേവാലയത്തിൽ, പ്രകൃതിയുടെ പ്രശാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ, ആരാധനയും പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനവും നടത്തുന്നതു് പല ദൈവമക്കൾക്കും തികച്ചും സന്തോഷപ്രദമത്രെ

അദ്ധ്യായം രണ്ടു്

യൌസേഫ് മാർ അത്താനാസിയോസ്
1883-1898

തൊഴിയൂരിൽ വാണ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെ ശൃംഖലയിൽ തദ്ദേശവാസിയായ ഒരു ആത്മീയ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന നിലയിൽ വാഴുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച ഒന്നാമത്തെ തിരുമേനിയാണു് യൗസേഫ് മാർ അത്താനാസിയോസ്.

തൊഴിയൂർ ഇടവകയിൽ ഒരു പട്ടക്കാരനായി ജോലി ചെയ്യുമ്പോൾ പേപ്പട്ടി വിഷമേററു് പേയിളകി. മരണത്തോടു് സമീപിച്ച അവസരത്തിൽ അന്നത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായിരുന്ന യൗസേഫ് മാർ കൂറിലോസ് തിരുമനസ്സിലെ ഉപവാസത്താലും പ്രാർത്ഥനയാലും മാത്രം ഇദ്ദേഹം സൌഖ്യം പ്രാപിച്ച വിവരം മുൻ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. മേൽപറഞ്ഞ സംഭവത്തിൽനിന്നും ഇദ്ദേഹത്തെ ദൈവം ഈ ഇടയസ്ഥാനത്തേക്കു് മുൻകൂട്ടി വിളിച്ചു് വേർതിരിച്ചിരുന്നു

എന്നും തൻെറ ദിവ്യകരുതലിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നും കാണാവുന്നതാണ്.

ശത്രുക്കളുടെ ഭീഷണിയും വൈരാഗ്യവും തുണവൽഗണിച്ച്, മാർത്തോമ സഭയിലെ തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസിൻെറ മരണത്താൽ വൈധവ്യം പൂണ്ട മാർത്തോമ സഭക്കുവേണ്ടി, കോട്ടയം ചെറിയ പള്ളിയിൽവെച്ച് ദത്തോസ് അച്ചനെ (തീത്തൂസ്ഒന്നാമൻ) മെത്രാനായി വാഴിച്ച് ആ ധർമ്മസങ്കടത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചതു് ഈ യൌസേഫ് മാർ അത്താനാസിയോസ് തന്നെയാണ് ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് മാർത്തോമ സഭാചരിത്രകർത്താവായ ശ്രീ ററി. സി. ചാക്കോ എഴുതിയിട്ടുള്ളതു് ഇപ്രകാരമാണ്.

"1393ൽ മാർത്തോമ സഭയിലെ തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് ഒരു പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കാതെ കാലംചെയ്തു. 1069 കന്നിമാസം 21-ം 22-ം തിയ്യതികളിൽ നിരണം പുത്തൻപള്ളിയിൽ കൂടിയ മാർത്തോമ സഭയിലെ ആലോചനാ സംഘം അബ്രഹാം മല്പാനച്ചൻെറ കനിഷ്ഠപുത്രൻ ദത്തോസച്ചനെ എപ്പിസ്കോപ്പ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഏകാഭിപ്രായമായി തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും മകരം 2-ാംനു റമ്പാനായും 6-ാംനു മെത്രാനായും അഭിഷേകം ചെയ്യണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സ്ഥാനാഭിഷേകം കോട്ടയം ചെറിയ പള്ളിയിൽവെച്ച് നടത്തുവാനാണ് തീരുമാനിച്ചിരുന്നതു്. സ്ഥാനാഭിഷേകം നടത്തുന്നതിനു് തൊഴിയൂര് നിന്നും തിരുമേനിമാരെ അയക്കാതിരിക്കുന്നതിനു് മാർത്തോമാ സഭയുടെ ശത്രുക്കൾ സർവ്വശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് ശ്രമവും തുടങ്ങി. തിരുമേനിമാരെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ തൊഴിയൂര് വന്നതു് താഴത്തെ ചാണ്ടിപ്പിള്ള കത്തനാരും—തൊഴിയൂര് കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സിനോസ് മലങ്കരയ്ക്കു വാഴിച്ചുകൊടുത്ത പുന്നത്ര മാർ ദീവന്നാസിയോസിൻെറ അനന്തിരവൻ— കിഴക്കേത്തലയ്ക്കൽ മാത്തൻ കത്തനാരും പാലക്കുന്നത്തു് ദത്തോസച്ചനും (പിന്നീട് തിത്തൂസ് ദ്വിതിയൻ) ആയിരുന്നു. ഇവരോടുകൂടി കുന്നംകുളത്തു് നിന്നു് പാറമേൽ ഇയ്യ ഉട്ടൂപ്പ്

അവരുടെ കാര്യം നേടുന്നതിൽ വളരെയധികം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. സകലവിധ ഭീഷണികളെയും അവഗണിച്ച് തൊഴിയൂര് നിന്നു് യൗസേഫ് മാർ അത്താനാസ്യോസും (മാളിയേക്കൽ തിരുമേനി) സഫ്റഗൻ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസും (കരുമാംകുഴി) പരിവാരസമേതം 1069 ധനു 17-ാം നു- കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ എത്തിച്ചേന്നു. അന്നു് കോട്ടയം ചെറിയപള്ളി താഴത്തു് ചാണ്ടിപ്പിള്ള കത്തനാരുടെ കൈവശത്തിലായിരുന്നു.

തക്ക സമയത്തുതന്നെ സ്ഥാനാഭിഷേകം സംബന്ധിച്ച വികാരി ജനറൽ കോവൂർ അയ്പു തോമ കത്തനാരുടെ സക്കലവും തൊഴിയൂരെ യൗസേഫ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കല്പനയും എല്ലാ പള്ളികളിലും എത്തിയിരുന്നു മത്തോമ സഭയുടെ ശത്രുക്കൾ കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ച്, ബഹളമുണ്ടാക്കി സ്ഥാനാഭിഷേകം തടയണമെന്നു് തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ ചാണ്ടിപ്പിള്ള കത്തനാരുടെ അപേക്ഷയനുസരിച്ച് ഒരു വലിയ സംഘം പോലീസും സ്ഥലത്തെത്തിയിരുന്നു. നിശ്ചിത ദിവസം തന്നെ തൊഴിയൂരെ രണ്ടു തിരുമേനിമാരും ചേന്നു് തിത്തൂസ് അച്ചനെ 1069 മകരം 2-ാംനു- ഞായറാഴ്ച റമ്പാനായും 6-ാംനു- വ്യാഴാഴ്ച റമ്പാനെ തിത്തൂസ് മാത്തോമ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരോടുകൂടി മെത്രാപ്പോലീത്തയായും അഭിഷേകം ചെയ്തു. ശുശ്രൂഷയെല്ലാം വളരെ ഭംഗിയായും, ഭയഭക്തിയോടുംകൂടെ നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടു. ഈ മഹൽ കർമ്മത്തിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന ഇതര സഭാവിഭാഗങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന നാട്ടുകാരും യൂറോപ്യന്മാരുമായ മഹതീമഹാന്മാക്കു് അഭിഷേകകർമ്മം സംബന്ധിച്ച പൌരസ്ത്യ സഭാ നടപടികളുടെ പരിപൂർണ്ണമായ മാതൃകയും എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭകളുടെ ശരിയായ മാഹാത്മ്യവും നല്ലവണ്ണം അനുഭവപ്പെടുത്തി എന്നു പറയാം. ഡോ: യുഹാനോൻ മാത്തോമ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചെഴുതിയിട്ടുള്ളതു് ഇപ്രകാരമാണു്. "അതു് സാദ്ധ്യമായത് ദൈവകരുണകൊണ്ടും മനുഷ്യപ്രകാരം പറയുമ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട താഴത്തച്ചനേറയും ചക്കാ

ലയിൽ ദേവരാച്ചൻെറയും അക്ഷീണ പരിശ്രമത്താലുമായി രുന്നു.''

കുന്നംകുളത്തു് മാർത്തോമ സഭയ്ക്കു് പാറമേൽ വീട്ടുകാരുടെ ഉദ്യമത്താൽ പണിത ക്രിസ്തോസ് പള്ളിയുടെ കൂദാശ തൊഴിയൂരെ യൌസേഫ് മാർ അത്താനാസിയോസും മാർത്തോമ സഭയിലെ തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസും ചേർന്നു് 1063 മീനം 25-ാംനു നിർവ്വഹിക്കുകയുണ്ടായി.

1898 മാർച്ച് മാസം 4-ാംനു യൌസേഫ് മാർ അത്താനാസിയോസ് കാലംചെയ്തു. പിതാക്കന്മാരുടെ കല്ലറയിൽ അടക്കപ്പെട്ടു.

അദ്ധ്യായം മൂന്നു്

ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസ്

(കരുമാംകുഴി പുലിക്കോട്ടിൽ)

1892—1935

തൊഴിയൂരിൽ വാണ മെത്രാപ്പോലീത്തമാരിൽ 9-ാമനായ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് പലപ്രകാരത്തിലും പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച ഒരു ആത്മീയ മേലദ്ധ്യക്ഷനും ഭരണകർത്താവുമായിരുന്നു. പഴഞ്ഞിയിലുള്ള പുലിക്കോട്ടിൽ തറവാട്ടിലാണു് ജനനം. പിതാവായ വറിയതിൻെറയും മാതാവായ മറിയത്തിൻേറയും പന്ത്രണ്ടാമത്തെ സന്താനമായിരുന്നു. എന്നാൽ പതിനൊന്നു സഹജരും ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ മ

തീയടഞ്ഞു. അമ്മയുടെ ലാളനയും വാത്സല്യവും തിരുമേനിക്കുഅധികകാലം അനുഭവിയ്ക്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹം ബാലനായിരിയ്ക്കുമ്പോൾതന്നെ അമ്മയും ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. പിതാവ് സ്ഥാനാരോഹണത്തിനു ശേഷവും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. മാധുര്യമേറിയ ശബ്ദം, പവിഴനിറം, മഹാമനസ്കത, ദീനാനുകമ്പ, സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള അപാരമായ പാണ്ഡിത്യം കൃത്യനിഷ്ഠ, പ്രാർത്ഥനാനിരതമായ ജീവിതം ഇവയെല്ലാം തിരുമേനിയിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന ഗുണഗണങ്ങളിൽ ചിലതു മാത്രമാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ സുദീർഘമായ ഭരണകാലം ഈ കൊച്ചുസഭയുടെ സുവർണ്ണദശയായിരുന്നു എന്നുതന്നെ .പറയാം. ഇദ്ദേഹം യൌസേഫ് മാർ കൂറീലോസിൻെറ (ആലത്തൂരെ) വത്സലശിഷ്യനായാരുന്നു. ആ തിരുമേനിയുടെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ചാണ് തൻെറ പിൻഗാമിയായ യൌസേഫ് മാർ അത്താനാസിയോസ് (മാളിയേക്കൽ) മാർത്തോമ സഭയിലെ തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസിൻെറ സഹകരണത്തോടുകൂടി പുലിക്കോട്ടിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് റബ്ബാനെ 1882 മാർച്ച് 20-ാം നു മാർ കൂറിലോസ് എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ചത്. സ്ഥാനാരോഹണ സമയത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് 26 വയസ്സ് മാത്രമേ പ്രായമായിരുന്നുള്ളു.

പഴഞ്ഞി പള്ളി

സ്വദേശമായ പഴഞ്ഞിയിൽ ഒരു ദേവാലയം സ്ഥാപിക്കുവാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം ആദ്യം ശ്രമിച്ചത്. അക്കാലത്തു് ഗവർമ്മേണ്ടിൽനിന്നും അനുമതി ലഭിച്ചശേഷം മാത്രമേ ഒരു ദേവാലയം സ്ഥാപിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമായിരുന്നുള്ളു. സിമിററിയ്ക്ക അനുവാദം ലഭിക്കുന്നതു് ഒട്ടും തന്നെ എളുപ്പവുമല്ലായിരുന്നു. സ്ഥലമാണെങ്കിൽ ജന്മാവകാശമുള്ളതായിരിക്കണം 1087ൽ പഴഞ്ഞി പട്ടണത്തിൻെറ ഹൃദയഭാഗത്തു് തന്നെ ഒരു പള്ളിക്കും സിമിററിയ്ക്കും ആവശ്യമായ സ്ഥലം ശ്രീമാൻ മണ്ടമ്പാൽ ഉതിപ്പു കുഞ്ഞിക്കാക്കുവിൻെറ പക്കൽനിന്നും ലഭിച്ചു. ഏറെത്താമസിയാതെ പള്ളി പണിതു് കൂദാശ നടത്തി.

കല്ലംപുറം പള്ളി

അടുത്തതായി അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞതു് പഴഞ്ഞിയിൽനിന്നും രണ്ടു് മൈൽ വടക്കു് 'കല്ലംപുറം' എന്ന ഗ്രാമത്തിലേയ്ക്കാണു്. യാതൊരു ദേവാലയവും ഇല്ലാതിരുന്ന ആ ഗ്രാമവാസികൾ ഞായറാഴ്ച തോറും രണ്ടു് മൈൽ നടന്നാണു് പഴഞ്ഞിയിലെത്തി വി. കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നതു്. അക്കാലത്തു് കല്ലംപുറത്തു് നിന്നു് പഴഞ്ഞിയിലേയ്ക്കു് ഒരു നിരത്തു്പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്മൂലം ആരെങ്കിലും മരണപ്പെട്ടാൽ മൃതദേഹം പഴഞ്ഞിയിലെത്തിക്കുവാൻ വളരെയധികം പ്രയാസങ്ങൾ അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടിയും വന്നിരുന്നു. 1096ൽ ഒരു ദേവാലയത്തിനും സെമിററിയ്ക്കും ആവശ്യമായ സ്ഥലം ലഭിയ്ക്കുകയും ഉടൻ തന്നെ പള്ളിപ്പണി ആരംഭിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. പണിപൂർത്തിയാക്കി സ്ലീഹാൻ പൌലൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് ഒന്നിച്ചു് കൂദാശ നടത്തി ഒരു പള്ളി പുതിയതായി പണിതീർത്തു് കൂദാശ നടത്തുമ്പോൾ അന്നേ ദിവസം ഒരു മാമൂദീസ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു് മുൻകാലങ്ങളിൽ നിർബ്ബന്ധമുള്ളതായ് കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. കല്ലംപുറം പള്ളി കൂദാശ ചെയ്തപ്പോൾ കല്ലംപുറത്തു് കൊള്ളന്നൂരു് പാത്തു മകൻ ഉക്ര (കുഞ്ഞൻ) വിനേയും, പോക്കളത്തു് പള്ളി കൂദാശ നടത്തിയ അവസരത്തിൽ കൊങ്ങന്നൂരു് ആലിംഗൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഉക്ര ഭാര്യ ചെച്ചിയെയുമാണു് മാമൂദീസാ മുക്കിയതു്. ഇക്കാര്യം ഇവരിൽ നിന്നുതന്നെ കേട്ടിട്ടുള്ളതാണു്. ഇതുപോലെത്തന്നെ ഒരു പട്ടക്കാൻ ആദ്യമായ് വി: കുർബ്ബാന ചൊല്ലുമ്പോൾ, വി: കുർബ്ബാന കൈക്കൊള്ളുവാനായി ആരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിയ്ക്കണമെന്നും നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു് സമ്പ്രദായങ്ങളും പള്ളി പണിയുന്നതിൻെറ ആവശ്യവും പട്ടക്കാരെ നിയമിയ്ക്കുന്നതിൻെറ ലക്ഷ്യവും എന്തായിരിയ്ക്കണമെന്നു് നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിയ്ക്കുന്നു. ഓലമേഞ്ഞ കല്ലംപുറം ദേവാലയം പിന്നീടു് അഗ്നിബാധയ്ക്കിരയാകയും അതിനാൽ മേൽപ്പുര പുതുക്കി പണിതു് ഓടു് മേയുകയും ചെയ്തു.

പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ

സഭയുടെ വിദ്യാഭ്യാസ വികസനത്തിന് ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് നിർവ്വഹിച്ച സേവനങ്ങൾ നിസ്തുലമെന്ന് തന്നെ പറയാം. ചാലിശ്ശേരിയിലും തൊഴിയൂരും ഓരോ ഹയർ എലിമണ്ടറി സ്കൂളും (അപ്പർ പ്രൈമറി) പഴഞ്ഞിയിലും പോക്കളത്തും ഓരോ ലോവർ പ്രൈമറി സ്കൂളും ആരംഭിച്ചത് ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു. പഴഞ്ഞിയിലെ പള്ളിക്കൂടം പിന്നീട് സോദരീ സഭയായ മാർത്തോമ സഭയ്ക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. തൊഴിയൂർ സ്കൂളിന് അംഗീകാരം ലഭിയ്ക്കുവാൻ. അടുത്തുള്ള ഹയർ എലിമണ്ടറി സ്കൂൾ മാനേജരിൽ നിന്നു, നേരിടേണ്ടി വന്ന ശക്തിയായ എതിർപ്പ് മൂലം വളരെയേറെ ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. രണ്ട് മൂന്ന് വർഷങ്ങളോളം അംഗീകരണവും തന്മൂലം ഗ്രാണ്ടും ലഭിയ്ക്കാതിരുന്നതിനാൽ സ്വന്തം കൈയിൽനിന്ന് അദ്ധ്യാപകക്ക് ശമ്പളം കൊടുക്കേണ്ടി വന്നു. ഒടുവിൽ വാദ്ധ്യത്തെ അവഗണിച്ച് മദ്രാസിൽ പോയി വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടറായിരുന്ന മി: സ്കാത്താമിനെ നേരിൽകണ്ട് അംഗീകാരം വാങ്ങി മടങ്ങി. ഈ യാത്രയിൽ, മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് വിദ്യാഭ്യാസ ബോർഡിൽ തിരുമേനിയുടെ നോമിനിയായിരുന്ന ശ്രീ. ആലിൻമൂട്ടിൽ ജോർജ്ജും അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു.

ദീനബന്ധു

കൂറിലോസ് തിരുമനസ്സിലെ ദീനാനുകമ്പ സ്വന്തം സഭയിലോ, സ്വജനങ്ങളിലൊ ഒതുങ്ങി നില്ക്കുന്ന ഒന്നല്ലായിരുന്നു. ജാതി മതചിന്ത ഇക്കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ തീണ്ടിയിട്ടുപോലുമില്ല. നിർദ്ധനരും സമർത്ഥന്മാരുമായ വിദ്യാർത്ഥികളെ സഹായിയ്ക്കുവാൻ ലഭിയ്ക്കുന്ന അവസരങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഒരിയ്ക്കലും നഷ്ടപ്പെടുത്താറില്ല. ഒരിയ്ക്കൽ പഠിപ്പ് തുടരുവാൻ സഹായമപേക്ഷിച്ച് വന്ന ഒരു ഹിന്ദു ബാലന് സ്കൂളിൽ അടക്കേണ്ട ഫീസ് മാസംതോറും നല്കാമെന്ന് കല്പിച്ചിരുന്നു. എല്ലാ മാസവും 10-ാംനു- രാവിലെ അരമനയിലെ വരാന്തയുടെ

മുമ്പിൽ എത്തി തൊഴുകയ്യുമായ് നില്ക്കുന്ന ബാലനെ കണ്ടയുടൻ ഫീസ് കൊടുക്കുവാൻ സിക്രട്ടറിയോടു കല്പിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു മാസം 10-ാംനു പതിവുപോലെ സിക്രട്ടറിയായിരുന്ന ശെമ്മാശ്ശനെ (പിന്നീട് ചീരൻ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർക്കുറിലോസ്) വിളിച്ച് ഫീസ് കൊടുക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. 'ഇന്ന് ഇവിടെ പണമില്ല' എന്നായിരുന്നു ശെമ്മാശ്ശൻ ഉണർത്തിച്ചതു്. ഇതു് കേട്ട തിരുമേനി അല്പം ശബ്ദമുയർത്തിക്കൊണ്ടു് 'ഇവിടെ ഒന്നുമില്ലേ?' എന്നു ചോദിച്ചു. 'ഇന്ന് ഗോതമ്പു വാങ്ങുവാനായി കരുതിവെച്ച 3 രൂപ മാത്രം ഇവിടെയുണ്ടു്. ഇന്നുച്ചക്ക് മേശയ്ക്ക് (തിരുമേനിയുടെ ഭക്ഷണത്തിനു് ബഹുമാനസൂചകമായ് പറയുന്ന പദം) ഗോതമ്പ് വാങ്ങികൊണ്ടുവന്നിട്ടുവേണം. ഇവിടെ ഒട്ടും തന്നെ ഇല്ലെന്നാണു് കുശിനിക്കാരൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്' എന്ന മറുപടി കേട്ട് 'ആ 3 രൂപ ആ കുട്ടിയ്ക്ക് കൊടുക്കുക. ഇന്ന് നിങ്ങളൊക്കെ കഴിയ്ക്കുന്ന ചോറ് തന്നെ എനിയ്ക്കും മതി. ഗോതമ്പില്ലാഞ്ഞാൽ ഞാൻ മരിയ്ക്കുകയൊന്നുമില്ല' എന്നു് കല്പിച്ചു. ഒരു പ്രമേഹ രോഗിയായ തിരുമേനി നാലഞ്ചു വർഷങ്ങളായി അരിഭക്ഷണം വർജ്ജിച്ചിരിയ്ക്കുകയായിരുന്നു. ശെമ്മാശ്ശൻ ഉടൻ തന്നെ രൂപയെടുത്തു് ആ ബാലനു് കൊടുത്തു. കിട്ടിയ രൂപ വാങ്ങി തല കുനിച്ചാദരിച്ച ബലനോടു് പറിച്ചു് മിടുക്കനാകു എന്നും കല്പിച്ച ധനസമൃദ്ധിയിൽ നിന്നുവാരിക്കോരി ഭണ്ഡാരത്തിൽ ചൊരിഞ്ഞ ധനവന്മാരുടെ നേരെ കണ്ണടച്ചു് തനിയ്ക്കുള്ളതു് മുഴുവനും കൊടുത്ത വിധവയെ വാഴ്ത്തി പുകഴ്ത്തിയ മശിഹായുടെ ഒരു യഥാർത്ഥ പ്രതിപുരുഷൻ. സഭവക എസ്റ്റേററിലെ പ്രധാന ധനാഗമമാർഗ്ഗമായ നാളികേരത്തിൻെറ വിലയിടിവുമൂലം ദാരിദ്ര്യത്തിൻെറ നെല്ലിപ്പടി കണ്ട ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അതു്.

തിരുമനസ്സിലെ വിദ്യാഭ്യാസ തല്പരതയ്ക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിയ്ക്കുന്ന മറെറാരു സംഭവം, ഈ പുസ്തകം എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ അറിയുവാനിടയായതും കൂടെ ചേർത്തു കൊള്ളട്ടെ. അതു് മററാരെക്കുറിച്ചുമല്ല. ഇന്നും മാതൃഭൂമി പത്രത്തിൻെറ മാനേജരായിരി

സ്സ്സ്

ഹെഡ്മാസ്റ്റരുടെ പ്രീതിസമ്പാദിയ്ക്കുവാൻ അധികനാൾ വേണ്ടി വന്നില്ല. ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനാവശ്യമായ സർവ്വചിലവുകളും ബിഷപ്പ് തിരുമേനിതന്നെയാണ് വഹിച്ചതു്. ഇക്കാര്യങ്ങളത്രയും ശ്രീമാൻ കൃഷ്ണനായർ തന്നെയാണ് ഈ എഴുത്തുകാരനോട് ഈയിടെ പറയുവാനിടയായതു്.

ശ്രീ കൃഷ്ണൻ നായർ ഇന്നും ആ തിരുമേനിയെ മറന്നിട്ടില്ല. അല്പമായിട്ടെങ്കിലും ആ കടം വീട്ടുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നൊരവസരം ലഭിക്കയുണ്ടായി. 1952ൽ അദ്ദേഹം പഠിച്ച ആ പ്രാഥമികപള്ളിക്കൂടം ഹൈസ്കൂളാക്കി ഉയർത്തിയെന്ന സന്തോഷവാർത്ത അറിഞ്ഞയുടൻ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയ്ക്ക് 8, 9, 10 ഈ മൂന്നുതരങ്ങളിലെ വിദ്യാഭ്യാസ ചിലവിന്ന് മതിയായ ഒരു തുക (Merit cum poor Scholarship) അയച്ചു തരികയുണ്ടായി. ഈ സ്കോളർഷിപ്പിന്നർഹനായ സി. പി. ജോർജ്ജ് ഇന്ന് ബേംഗ്ളൂരിൽ ഭാരത ഇലക്ട്രോണിക്സിൽ ജോലി നോക്കിവരുന്നു. "Light enkindleth light" ഒരു വിളക്കിൽനിന്ന് മറെറാരു വിളക്ക് കൊളുത്തുന്നു.

വൈദീക വിദ്യാഭ്യാസത്തിലു, തിരുമേനി അതിരററ തല്പരൃം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്ന സഭയുടെ പുരോഗതിക്ക് വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള പട്ടക്കാർ ആവശ്യമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ തിരുമേനി ചിലരെ കോട്ടയത്തെ Cambridge National Institute ലേയ്ക്കും മറെറാരു ശമ്മാശ്ശനെ സെറാമ്പൂർ വൈദീക കോളേജിലേയ്ക്കും അയയ്ക്കുകയുണ്ടായി. പട്ടക്കാർക്ക് ശമ്പളം കൊടുക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഇടവകകളിലെ വികാരിമാരെ, സഭവക പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ജോലി ചെയ്ത് ശമ്പളം വാങ്ങുന്നതിന്ന് അനുവദിച്ചിരുന്നു. ദീർഘദൃഷ്ടിയും സംസ്കാരസമ്പന്നനുമായ തിരുമേനിക്ക് ഈ സഭയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ഏറിയ ത്യാഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടതായും സഭയുടെ വക ചില വസ്തുക്കൾ അന്യാധീനപ്പെടുത്തേണ്ടതായും വന്നിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അദ്ദേഹം പടുത്തുയർത്തിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ട വസ്തുക്കളുടെ എത്രയോ ഇരട്ടി വിലപിടിപ്പുള്ളവയത്രെ.

ആത്മീയ ശുശ്രൂഷയിലും പ്രാർത്ഥനയിലും അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്ന നിഷ്ഠ ഇവിടെ എടുത്തു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനക്കായി 4 മണിക്ക് എഴുന്നേല്ക്കും. അലാറത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. 6 മണിയോടുകൂടി മാത്രമേ പ്രാർത്ഥന അവസാനിക്കയുള്ളു. പിന്നീട് 7 മണിവരെ ധ്യാനത്തിന്നുള്ള സമയമാണ്. അതിനുപയോഗിച്ചിരുന്നതു് സുറിയാനി മസമൂറ (സങ്കീർത്തനം)യാണ്. തീരുമേനിയുടെ ജന്മദിനം ചിങ്ങം 15-ാംതിയ്യതിയാണ്. (പതിനഞ്ചുനയമ്പ് അവസാനിയ്ക്കുന്ന ദിവസം) ആ 15 ദിവസവും വിശുദ്ധ കുർബാന അനുഷ്ഠിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പറയത്തക്ക വിദ്യാഭ്യാസമൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന് ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ഭരണകാര്യങ്ങളിലും റിക്കാർഡുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നകാര്യത്തിലും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പ്രാപ്തി ഏവരേയും അതിശയിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു് അയച്ച കത്തുകളുടേയും പള്ളികൾക്ക് അയച്ച കല്പനകളുടേയും എഴുതിക്കൊടുത്ത ആധാരങ്ങളുടേയും പകർപ്പുകൾ ഉൾടങ്ങിയ പുസ്തകങ്ങളും പള്ളിവക വസ്തുക്കൾ ഓരോന്നിന്റേയും സർട്ടിഫൈചെയ്ത പ്ലാനുകളും പ്രശസ്താതിഥികൾ തിരുമേനിയെ സന്ദർശിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള 'വിസിറേറഴ്സ് ബുക്കും' ഇവിടെ ഇന്നും കാണാകുന്നതാണ്. ഒരു പരിചയ സമ്പന്നനായ ഓഫീസറെപ്പോലെ സന്ദർശകരെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്ന് പ്രത്യേക സമയങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ആഫീസ് കാര്യങ്ങളിൽ ഇത്രയും ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിട്ടില്ലെന്നു ഖേദപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രഗത്ഭനും സഭയുടെ പുരോഗമന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സദാവ്യാപൃതനുമായിരുന്ന തിരുമേനിയ്ക്കു് ശാരീരികമായി ചില അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. വാതരോഗപീഡയാൽ ഒൈകവിരലുകളിൽ ചിലതു് യഥേഷ്ടം മടക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കൂടാതെ തന്റെ 51-ാമത്തെ വയസ്സിൽ കുറച്ചു മാസങ്ങൾ അതിവേദനയനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് ശയ്യാവലംബിയായി കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതായും വന്നുചേർന്നു.

മിക്കദിവസവം വൈകുന്നേരം കുതിരവണ്ടിയിൽ സവാരി ചെയ്യുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം നിർഭാഗ്യവശാൽ വണ്ടി മറിഞ്ഞു് അദ്ദേഹം റോഡരികിലുള്ള വയലിലേക്ക് വീണു. ഇതിനെത്തുടന്നു് ഇടത്തെ പാദത്തിന്നു് വേദന അനുഭവപ്പെടുകയും ക്രമേണ പഴപ്പ് തുടങ്ങുകയും ഒടുവിൽ ഒരു ശസ്ത്രക്രിയക്കുതന്നെ വിധേയനാകേണ്ടി വരികയും ചെയ്തു. പഴപ്പ് ക്രമാതീതമായി വദ്ധിച്ചതിനാൽ കാൽമുട്ടിനുതാഴെ വെച്ചു മുറിച്ചു കളയണമെന്നാണു് ഡോക്ടർമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. പക്ഷേ അദ്ദേഹം അതിനു ഒട്ടും തന്നെ അനുകൂലിച്ചില്ല. ഒരു കാൽ മാത്രമുള്ളവനായി ജീവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മരിച്ചുപോകുന്നതാണു് നല്ലതെന്നു് അദ്ദേഹം ദൃഢമായി പറഞ്ഞു. പിന്നീടു് കൊച്ചി ഡർബാർ ഫിസിഷ്യൻ ജർമ്മൻകാരനായ ഡോ: ക്ലംസിനെ വരുത്തി ശസ്ത്രക്രിയ അരമനയിൽവെച്ചുതന്നെയാണു് നടത്തിയതു്. കാലിൻെറ അടിയിൽ 8 ഇഞ്ചോളം നീളത്തിൽ കീറേണ്ടതായിവന്നു. കാലിന്നടിയിലുള്ള "സ്റ്റിച്ച്" പഴയ പുസ്തകം തുന്നിക്കെട്ടിയപോലെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മരണംവരേയും തെളിഞ്ഞു കാണാമായിരുന്നു. കാലിലെ പഴപ്പ് ക്രമാതീതമായി വദ്ധിച്ച് തിരുമേനിയുടെ ജീവൻ തന്നേയും അപകടത്തിലെത്തിയ ആ ദുർഘടസന്ധിയെ തരണം ചെയ്തതിൽ സന്തോഷിച്ച ഇടവകാംഗങ്ങൾ വലിയ ആഘോഷത്തോടു കൂടിയാണു് അദ്ദേഹത്തെ ഇടവക പള്ളികളിലേക്കു് പിന്നീടു് എതിരേററു കൊണ്ടു് പോയതു്.

ഒരു ക്രാന്തദശിയും കൂടിയായ തിരുമേനി അടുത്തതായി ശ്രമിച്ചതു് ഒരു സഹായ മെത്രാനെ വാഴിക്കുന്നതിനായിരുന്നു.

പൌലൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ്

സഫ്രഗൻ 1917—1927

സ്ഥാനാത്ഥികളായി രണ്ടുപേരുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതു് പനക്കൽ വറിയ്ക്കു് മകൻ പൌലൂസ് കത്തനാരെയായിരുന്നു. ഇതിനു തക്കതായ കാ

രണവുമില്ലാതില്ല. ഇദ്ദേഹം ശാന്തനും ദൈവഭക്തനുമായിരുന്നു. കോട്ടയത്തെ Cambridge National Institute-ൽ നിന്നു് വേദശാസ്ത്രജ്ഞാനം നേടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. കൂടതെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഗുരുവായ ആലത്തൂരെ മെത്രാച്ചന്റെ സഹോദര പുത്രൻ വറിയതിന്റെ മകനായിരുന്നു, മുൻപറഞ്ഞ പൌലൂസ് കത്തനാർ. 1907-ൽതന്നെ ഇദ്ദേഹത്തിനു് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നല്കിയിരുന്നു. 1917 ഡിസംബർ 9-ാംനു-ക്കു് 1093 വൃശ്ചികം 24-ാംനു പൌലൂസ് റമ്പാനെ അത്താനാസ്യോസ് എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്തു. സ്ഥാനമേററശേഷം മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആജ്ഞാനുസാരം പള്ളികൾ കൂദാശ ചെയ്കയും പട്ടംകൊട ശുശ്രൂഷ നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു എന്നാൽ സ്വഗൻ തിരുമനസ്സിലെ സേവനം, അധികകാലം അനുഭവിക്കുവാൻ ഈ സഭയ്ക്കു് ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുപം കേവലം ആകസ്മികമായിരുന്നു.

1927 മേയ്മാസാരംഭത്തോടുകൂടി അല്പമായ അസുഖം (ആസ്തമ) അനുഭവപ്പെട്ടു. ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയിൽ പെരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞ ദിവസം രാത്രി 10 മണിയ്ക്കു് പെട്ടെന്നു് സുഖക്കേടു് മൂർഛരിക്കുകയാണു് ഉണ്ടായതു്. ഉടൻതന്നെ മെത്രാപ്പോലീത്താ അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനിയുടെ മുറിയിലെത്തി സംസാരിക്കുവാൻപോലും കഴിയാതെ കട്ടിലിൽ നിന്നു് കസേലയിലേക്കും, കസേലയിൽനിന്നു് കട്ടിലിലേയ്ക്കും മാറി മാറി ഇരുന്ന തിരുമേനി മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കണ്ടയുടൻ കന്തീല ശുശ്രൂഷ നടത്തണമെന്നു് ആംഗ്യം കാട്ടി ആവശ്യപ്പെട്ടു. സഭയെ തന്റെ പിൻഗാമിയെ ഏല്പിച്ചംവച്ച് അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കണ്ണുനീർ പൊഴിച്ച് നില്ക്കുന്നതിനല്ലാതെ ശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭമായി "ശുബ്ഹൊ....." എന്നു ചൊല്ലുവാൻ പോലും കഴിയാതെ, പ്രാർത്ഥനയാരംഭിക്കുവാൻ മററു പട്ടക്കാരോടു് ആജ്ഞാപിക്കുകയാണുണ്ടായതു്. അർദ്ധരാത്രിയോടുകൂടി കോട്ടപ്പടി കുരിയാക്കോസസ് അച്ചന്റെ (പിന്നീടു് കുരിയാക്കോസ് മാർ കൂറിലോ

സ്) മാർവ്വിൽ ചാരിയിരുന്ന് അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ചു. പിറന്നാൾ അഞ്ചുമണിയോടുകൂടി തന്റെ പൂർവ്വീകനും കുടുംബാംഗവുമായിരുന്ന ആലത്തൂരെ വലിയ തിരുമേനി അടങ്ങിയ കല്ലറയിൽ തന്നെ അടക്കുകയും ചെയ്തു.

ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മാർത്തോമ സഭയിലെ സ്ഥാനാഭിഷേകം ശുശ്രൂഷകളിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമതായി തന്റെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന യൌസേഫ് മാർ അത്താനാസിയോസ് ഒന്നിച്ച് ഉത്തോസ് അച്ചനെ തിത്തുസ് മാർ തോമ എന്ന പേരിൽ കോട്ടയം ചെറിയ പള്ളിയിൽ വെച്ച് 1893-ൽ വാഴിച്ചു. വളരെ അധികം പ്രതിബന്ധങ്ങളും എതിർപ്പുകളും സധൈര്യം അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ സ്ഥാനാരോഹണം നിർവഹിച്ചത്. രണ്ടാമതായി 1074 വൃശ്ചികം 20-ാംനു മാരാമൺ പള്ളിയിൽവെച്ച് പാലക്കുന്നത്ത് തിത്തുസ് കശീശ്ശ അവർകളെ റമ്പാനായി വാഴിക്കുകയും തിത്തുസ് ഒന്നാമനോടുകൂടി 1074 വൃശ്ചികം 25-ാംനു പുത്തൻകാവ് പഴയ പള്ളിയിൽവെച്ച് എപ്പിസ്കോപ്പയായി (തിത്തുസ് ദ്വിതീയൻ) അഭിഷേകം ചെയ്കയും ചെയ്തു. 1917-ൽ (1093 ധനു 10-ാംനു ഞായറാഴ്ച) മാർത്തോമാ സഭയിലെ ദിവ്യ എ. എൻ ഏബ്രഹാം കശീശ്ശയെ റമ്പാനായും 14-ാംനു വ്യാഴാഴ്ച മെത്രാനായും വാഴിച്ചു.

ഇതിനും പുറമെ മാർത്തോമ സിമ്മനാരിയുടേയും തിത്തുസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിന്റേയും ഏകോപിച്ചുള്ള രജതജൂബിലി 1099 വൃശ്ചികം26-ാംനു കോട്ടയത്തുവെച്ച ആഘോഷിച്ച അവസരത്തിലും, തൊഴിയൂരെ മാർ കൂറിലോസ് സംബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതു് സംബന്ധിച്ച് തൊഴിയൂർ നിന്നും മെത്രാപ്പോലീത്താ തലേദിവസം തന്നെ കോട്ടയത്തെ പഴയ ചന്ത സെന്തോമസ് പള്ളിയിൽ എത്തി. പിറ്റേദിവസം തിത്തുസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സെന്തോമസ് പള്ളിയിലും,

---

*മർത്തോമ സഭാ ചരിത്രം Part III Pages 37, 39, 39

തൊഴിയൂരെ മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ യതുശ ലേം പള്ളിയിലും വി: കുർബ്ബാന അണയ്ക്കയും സ്തോത്രശുശ്രൂ ഷ നടത്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് പഴയ ചന്തപ്പള്ളിയിൽ നിന്നും മാർത്തോമ സിമ്മനാരിയിലേക്കുള്ള വർണ്ണശബളമായ എതിരേല്പിൽ രണ്ടു കുതിരകളെ പൂട്ടിയ വണ്ടിയിൽ ജൂബി ലേറിയൻ തിരുമേനിയോടും അബ്രഹാം മാർത്തോമാ എപ്പി സ്കോപ്പയോടുംകൂടി കൂറിലോസ് തിരുമേനിയും ആസന സ്ഥനായിരുന്നു. ഡോ: ഗിൽ അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷത യിൽ നടന്ന പൊതുസമ്മേളനത്തിലും തിരുമേനി സംബ ന്ധിക്കുകയുണ്ടായി.

1929-ൽ അക്കാലത്തെ തിരുവിതാംകൂർ വിദ്യാഭ്യാസ ഡയരക്ടർ യാക്കോബായ സഭയിലെ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ദീവന്നാസിയോസിനെ ആക്ഷേപിച്ച് സംസാരിച്ചതിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് കോട്ടയത്ത് ചേർന്ന പ്രതിഷേധമഹായോ ഗത്തിൽ തൊഴിയൂരെ ഗീവറുഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് അ ദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുകയും യോഗാനന്തരം മാർ ദീവന്നാസി യോസിന്റെ അതിഥി യായി പഴയ സിമ്മനാരിയിൽ താമ സിക്കുകയുമുണ്ടായി.

ഗീവറുഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് 1935 ഏപ്രിൽ 21-ാം ന് ശനിയാഴ്ച രാവിലെ 7 മണിക്ക് തന്റെ 69-ാമത്തെ വ യസ്സിൽ ഹൃദയസ്തംഭനംമൂലം നിര്യാതനായി. തിരുമേനി മാർത്തോമ സഭയിലേയ്ക്ക് വാഴിച്ചുകൊടുത്ത തിത്തുസ് മാ ർത്തോമ ദ്വിതീയൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ കമ്പി സന്ദേശം ല ഭിച്ചയുടൻ എത്തിച്ചേർന്നു. കബറടക്ക ശുശ്രൂഷ യഥാവിധി നിർവ്വഹിച്ചു. അതു് ഒരു ഓശാന ഞായറാഴ്ചയായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം നാലു്

കുരിയാക്കോസ് മാർ കൂറീലോസ്

1935_1947

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസിന്റെ കബറടക്ക ശുശ്രൂഷ നടത്തിയ തീത്തുസ് ദ്വിതീയൻ മാർത്തോമ മെത്രാപ്പോലീത്താ, ഭരണകാര്യങ്ങൾ താല്ക്കാലികമായി ഒരു കമ്മററിയെ ഏല്പിച്ചുവെച്ച് അധികം താമസിയാതെ തിരിച്ചുവരുന്നതാണെന്നു് പറഞ്ഞു് മടങ്ങി. കമ്മററിയുടെ പ്രസിഡണ്ടു് എന്ന നിലയിലും Administrator എന്ന നിലയിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് അന്നത്തെ പട്ടക്കാരിൽ സീനിയറായ ദിവ്യ: കെ. എം. കുരിയാക്കോസ് കശീശ്ശയെ അധികാരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

അധികം താമസിയാതെ തീത്തുസ് ദ്വിതീയൻ അഞ്ചൂര് വീണ്ടും വന്നു. മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിലേക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുവാൻ ഇടവകപ്പള്ളികൾക്കു് കല്പനയയച്ചു. നിശ്ചിത ദിവസം (ഒരു ഞായറാഴ്ച) പള്ളി പ്രതിപുരുഷന്മാർ ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയിൽ യോഗം ചേർന്നു. സ്ഥാനാർത്ഥികളായി രണ്ടുപേരാണു് ഉണ്ടായിരുന്നതു് (1) ദിവ്യ; കെ. എം. കുരിയാക്കോസ് കശീശ്ശ (2) ദിവ്യ: സി. ജെ. വർഗ്ഗീസ് കശീശ്ശ യോഗത്തിൽ വോട്ടെടുപ്പ് നടത്തേണ്ടിവരും എന്നുതന്നെപലക്കും തോന്നി. എങ്കിലും ദൈവം അവിടെ അതിശയമായി പ്രവർത്തിക്കുകയാണുണ്ടായതു് പള്ളിയകത്തു്തിരുമനസ്സിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ യോഗമാരംഭിച്ചു. മുഖവുരയായി മർത്തോമ സഭയും, മലബാർ സ്വതന്ത്രസുറിയാനി സഭയും തമ്മിലുള്ള വേഴ്ചയും, സ്ഥാനാഭിഷേക കർമ്മങ്ങളിലുണ്ടായിട്ടുള്ള സഹകരണവും

പരമാർശിച്ച് സംസാരിച്ചു. പ്രത്യേകാൽ തിരുമനസ്സിലെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന തിത്തുസ് ഒന്നാമന്റെ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിന് ശക്തിയായ എതിർപ്പുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവയൊന്നും വകവെയ്ക്കാതെ, കോട്ടയത്തെത്തി തൊഴിയൂരെ തിരുമേനിമാർ സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷ നടത്തിയതും അദ്ദേഹം നന്ദിപൂർവ്വം അനുസ്മരിച്ചു എന്ന്തന്നെയല്ല തൊഴിയൂര് ഒരു മെത്രാനെ വാഴിയ്ക്കുവാൻ താൻ കടപ്പെട്ടവനാണെന്നും ആയതിന് യാതൊരു തരത്തിലും കാലവിളംബം ഉണ്ടാകരുത് എന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചു. അതിനാൽ ആരെ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടു എന്ന് അറിയുവാൻ ഇടവകാംഗങ്ങളുടെ ഹിതമറിയുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അല്പസമയം എല്ലാവരും മൌനമായിരുന്നു. ഈ മൗനത്തെ ആദ്യം ഭഞ്ജിച്ചത് ചാലിശ്ശേരി ഇടവകയിൽനിന്നും ഉള്ള ശ്രീ. സി. പി. ചുമ്മാരായിരുന്നു. താൻ എഴുന്നേററ് "തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ആക്കു് മെത്രാൻ സ്ഥാനം കൊടുക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവോ അതു് ഞങ്ങൾക്കു് സമ്മതമാണെന്നു്" സവിനയം ഉണർത്തിച്ചു. അതിനെത്തുടന്ന് മററിടവകകളും ഇതേ അഭിപ്രായംതന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഒടുവിൽ തിരുമനസ്സ് കൊണ്ടു് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായ് എഴുന്നേററു. പ്രാർത്ഥനാനന്തരം കണ്ണുനീരോടെ ഇപ്രകാരം കല്പിച്ചു "പ്രായം കൂടിയത് കുരിയാക്കോസ് അച്ചനാണല്ലോ (ഉദ്ദേശം 52 വയസ്സ്) വർഗ്ഗീസ് അച്ചന് (ഉദ്ദേശം 28 വയസ്സ്) ഇനിയും ഒരവസരം ഉണ്ടായ്കൂടെന്നില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് കുരിയാക്കോസ് അച്ചനെ മെത്രാനായി വാഴിയ്ക്കുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു" തിരുമനസ്സിലെ തീർപ്പിൽ എല്ലാവരും സന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം പ്രവചിച്ചതു് പോലെത്തന്നെ, കുരിയാക്കോസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലശേഷം സി.ജെ. വർഗ്ഗീസ് കശീശ 1948 ൽ മെത്രാനായി വാഴിയ്ക്കപ്പെട്ടു.

'കുരിയാക്കോസ് കശീശ തൊഴിയൂരിന് 2 മൈൽ തെക്ക് കോട്ടപ്പടിയിൽ കുത്തൂരെ മാത്തുഎന്നവരുടെ 2-ാമത്തെ പുത്രനാണ്. ഇദ്ദേഹം മുൻപ് തൊഴിയൂര് വാണിട്ടുള്ള (ചേപ്പാട്ടെ മാർ ദീവന്നാസിയോസിനാൽ വാഴിയ്ക്കപ്പെട്ട)

ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസിൻെറ കുടുംബാംഗവുമാണ്. പറയത്തക്ക ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസമില്ലെങ്കിലും സുറിയാനി ഭാഷ നല്ലവശമായിരുന്നു.

1111 ചിങ്ങം 20-ാംനു തിത്തൂസ് ദ്വിതീയൻ മാർത്തോമ മെത്രാപ്പോലീത്തയും സഫ്രഗൻ ഏബ്രഹാം മാർത്തോമ തിരുമനസ്സും കൂടി കുരിയാക്കോസ് കശീശ്ശയ്ക്കു റമ്പാൻപട്ടവും 23-ാംനു ഞായറാഴ്ച കൂറിലോസ് എന്ന അഭിധാനത്തിൽ മെത്രാൻ പട്ടവും നൽകി. സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷ ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്ത് പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയ മദ്ബഹായിൽവെച്ചാണ് നടത്തിയത്. ഇതിനു മുൻപ് പള്ളിയകത്ത്വെച്ച് തന്നെ സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷ നടത്താറാണ് പതിവ്. ഇദംപ്രഥമമായിട്ടാണ് എല്ലാവക്കും സൌകര്യപൂർവ്വം സംബന്ധിയ്ക്കുന്നതിനു് പള്ളിക്കു പുറത്തുവെച്ച് സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷ നടത്തിയത്. സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷയിൽ മാർത്തോമ സഭയിലേയും മലബാർ സ്വതന്ത്ര സഭയിലേയും നിരവധി വൈദീകരും, ഇതര സഭാംഗങ്ങളായ ഒരു വലിയ ജനസമൂഹവും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷയിൽ ഏബ്രഹാം മാർതോമ എപ്പിസ്കോപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടായിരുന്നു പ്രസംഗിച്ചത്

കുരിയാക്കോസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഏററവും ലളിതവും അനാഡംബരവുമായ ജീവിതമാണ് നയിച്ചിരുന്നത്. അതിൽ അദ്ദേഹം സംതൃപ്തനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭരണകാലത്ത് മുൻപുണ്ടായ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വിലയിടിവ് കാരണം, അന്യാധീനപ്പെട്ട ചില വസ്തുക്കൾ വീണ്ടെടുക്കുകയും, മററ് ചിലതു് വിററ് ഋണബാദ്ധ്യത ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തു.

കുന്നംകുളത്തിനു് വടക്ക് അകതീയൂർ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു പള്ളി 1935ൽ പുതുതായി സ്ഥാപിച്ചതും കുന്നംകുളത്തുണ്ടായിരുന്ന ചാപ്പൽ ഇന്നു കാണുന്നപ്രകാരം ഒരു മനോഹര ദേ

വാലയമായി 1940ൽ പുതുക്കി പണിത കുരിയാക്കോസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലത്താണ്. കുന്നംകുളംപള്ളി പുതുക്കി പണിയുവാൻ കുന്നംകുളത്തുള്ള ഇതര സഭാംഗങ്ങൾ നല്കിയ ഉദാരമായ സംഭാവനകൾ ഞങ്ങൾ ഇന്നും നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു. പള്ളിപ്പണിയുടെ ചുമതല വഹിച്ച ശ്രീമാൻ ചെറുവത്തൂരെ (കൊട്ടിളിൽ) മാത്ത കുരിയാക്കുവിൻെറയും, മേൽനോട്ടം വഹിച്ച ശ്രീമാൻ കോലാടി അയ്പ്പ ഉക്രുവിൻെറയും നിസ്വാർത്ഥ സേവനം ഒരു കാലത്തും മറക്കാവതല്ല.

1112മകരം 3-ാംനു സോദരീ സഭയായ മാർത്തോമ സഭയിലെ ശുചീകരണ പ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ ശതവത്സരാഘോഷം പ്രമാണിച്ച് ലോകപ്രസിദ്ധനായ ജോൺ. ആർ. മോട്ടിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കോട്ടയത്ത് ചേർന്ന മഹായോഗത്തിലും അതിനോട് അനുബന്ധിച്ച് നടത്തിയ ഏബ്രഹാം മല്പാൻ മെമ്മോറിയൽ ചാപ്പലിൻെറ കൂദാശയിലും കുരിയാക്കോസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സംബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി.

1939ൽ യൂഹാനോൻ മാർത്തോമ തിരുമേനിയുടേയും, മത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനിയുടേയും സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷകളിലും അദ്ദേഹം സന്നിഹിതനായിരുന്നു.

രണ്ടുകൊല്ലത്തോളം രക്തസമ്മർദ്ദം മൂലം കിടപ്പിലാകയും ഒടുവിൽ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തശേഷം 1947 ഒക്ടോബർ 15-ാംനു 64-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം കാലംചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം അഞ്ച്

ഭരണക്രമം

കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ പിതാക്കന്മാരിൽനിന്ന് ലഭിച്ചതും അവരുടെ പിൻഗാമികൾ സമ്പാദിച്ചതുമായ സ്വത്തുക്കൾ അതാതു കാലം വാണിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തമാർ ഒരു ജനറൽ വികാരിയോടുകൂടി ക്രയവിക്രയം ചെയ്യുകയും കൈവശം വെച്ച് ആദായമെടുത്തു് അനുഭവിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇന്ന് ഇവിടെയുള്ള ചില ആധാരങ്ങളിൽനിന്നും താഴെ പറയുന്നവർ ഒരു കാലത്തു് ഈ സഭയുടെ ജനറൽ വികാരിമാരായിരുന്നു എന്നു് കാണാവുന്നതാണ്.

1 ചെമ്മണ്ണരു് വറിയതു് കത്തനാര്
2 വാഴപ്പള്ളി യാക്കോബ് കത്തനാര്
3 കോലാടി വടക്കുട്ടു് യാക്കോബ് കത്തനാര്
4 മണ്ണംപാൽ ഗീവർഗീസ് കത്തനാര്
5 ചൊവ്വല്ലൂര് യൗസേഫ് കത്തനാര്
6 കുണ്ടുകുളങ്ങരെ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാര്
7 അയ്യംകുളങ്ങരെ പൌലൂസ് കത്തനാര്
8 ചീരൻ ഇയ്യോബ് കത്തനാര്
9 ചെറുവത്തുരെ മത്തായി കത്തനാര്

അന്നന്ന് വാഴുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്റെ പിൻഗാമിക്കു് ഒരു മരണപത്രമെഴുതുന്ന സമ്പ്രദായവും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് (കുത്തൂരെ വലിയ തിരുമേനി) യൌസേഫ് മാർ കൂറിലോസ് (ആലത്തൂരെ വലിയ തിരുമേനി) യൌസേഫ് മാർ അത്താനാസിയോസ് (മാളിയേക്കൽ തിരുമേനി) എന്നീ തിരുമേനിമാർ എഴുതിയ പത്രങ്ങൾ ഇവിടെ കാണുന്നുണ്ട്.

എന്നാൽ 9-ാമത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായിരുന്ന ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസിന്റെ (കരുമാംകുഴി) കാലത്തെ ജനറൽ വികാരിയായിരുന്ന ചീരൻ ഇയ്യോബ് കത്തനാരുടെ (22-11-1099ൽ) പെട്ടെന്നുണ്ടായ മരണത്തെ തുടർന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്താതന്നെ സർവ്വാധികാരിയെന്ന നിലയിൽ സഭാവസ്തുക്കൾ ക്രയവിക്രയം ചെയ്തുതുടങ്ങി.

പ്രജാധിപത്യ മനസ്ഥിതി വളർന്നു തുടങ്ങിയ ഈ ഇരുപതാം നൂററാണ്ടിൽ ഈ സർവ്വാധികാര്യത്തിനെതിരായി ചില ശബ്ദങ്ങൾ ഉയരുവാനും തുടങ്ങി. എങ്കിലും തിരുമേനിയുടെ മരണത്തോടുകൂടി ആ എതിർപ്പ് താല്ക്കാലികമായി കെട്ടടങ്ങി. പിൻഗാമിയായ കുരിയാക്കോസ് മാർ കൂറിലോസും സ്വത്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സർവ്വാധികാരിയായിത്തന്നെ തുടർന്നു. എന്നാൽ തന്റെ മരണത്തിന് മുൻപ് തന്നെ ഇടവക പ്രതിനിധികളടങ്ങിയ ഒരുപദേശക സമിതി രൂപീകരിക്കുവാനുള്ള നീക്കങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അടുത്ത സ്ഥാനാരോഹണത്തിന് മുൻപ് ഒരു ഭരണക്രമം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് സഭയുടെ പുരോഗതിക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് സോദരീ സഭയിലെ ഏബ്രഹാം മാർത്തോമ മെത്രാപ്പോലീത്താ നിർദ്ദേശിക്കുകയും 1947 ജൂലൈ മാസത്തിൽ യൂഹാനാൻ മാർത്തോമ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇടവകകൾ സന്ദർശിച്ച് ഭരണക്രമത്തിന്റെ ആവശ്യകത ജനങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളാരായുകയും ചെയ്തു. 1948 മെയ് മാസത്തിൽ എല്ലാ ഇടവകകളിൽ നിന്നും ഉള്ള പ്രതിനിധികൾ ആദ്യം കുന്നംകുളം പള്ളിയിലും പിന്നീട് മേയ് 14ന തൊഴിയൂർ ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയിലും യോഗം ചേർന്ന് ഭരണക്രമം അംഗീകരിച്ചു ഇപ്രകാരം വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഒരു ഭരണം കൈവരുവാൻ യൂഹന്നാൻ മാർത്തോമ മെത്രാപ്പോലീത്ത ചെയ്തതന്ന സഹായങ്ങൾ ഇന്നും കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഭരണക്രമത്തിന് ഭേദഗതി

എപ്പിസ്കോപ്പൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് 1965 ഡിസമ്പർ 31-ാംനു കൂടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സഭാമണ്ഡലത്തിലേക്ക് കുന്നംകളും ഇടവകയിൽനിന്ന് കമ്മററി അംഗങ്ങളേയും മണ്ഡലപ്രതിനിധികളേയും തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടില്ലെന്ന കാരണത്താൽ പൊട്ടി പുറപ്പെട്ട കേസിൽനിന്നു, ഉളവായ പ്രതിസന്ധിയെ തരണം ചെയ്യുവാൻ ഭരണക്രമം ഭേദഗതി ചെയ്യേണ്ടതു് ആവശ്യമായി വന്നു. അതിനാൽ 1967 നവമ്പർ 5-ാംനു സഭാമണ്ഡലം ചേരുകയും പട്ടണങ്ങളിൽ 10 വീടുകൾ കുറയാതെയുള്ള ഇടവകകൾക്ക് പരിമിതമായ തോതിൽ ഇടവക കമ്മററിയിലേക്കും സഭാ കൌൺസിലിലേക്കും, പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള അവകാശം അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഭരണക്രമവും പോർക്കളം ഇടകകയും

സഭയുടെ പുരോഗമനത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും ഒരു ഭരണക്രമം ആവശ്യമാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു് പോക്കളം ഇടവകയിലെ ചിലർ യോജിക്കായ്കയാൽ, ഈ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം വളന്ന് വളന്ന് ഒരു വ്യവഹാരത്തിന് ഇടയാക്കിത്തീർത്തും ഇടവകാംഗങ്ങളിൽ ചിലർ 1952ൽ 824-ാം നമ്പ്രായി വടക്കാഞ്ചേരി മുൻസിഫ് കോടതിയിൽ, സഭാമേലദ്ധ്യക്ഷനായ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും, പട്ടക്കാരേയും പോക്കളം ഇടവകാംഗങ്ങളായ ചിലരേയും പ്രതികളാക്കി ഒരു കേസ് ആരംഭിച്ചു. ഈ കേസ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുവെ 1957ൽ 74-ാം നമ്പ്രായി തൃശ്ശിവപേരൂർ സബോർഡിനേററ് ജഡ്ജിയുടെ കോടതിയിൽ മററൊരന്യായവും കൂടെ ഫയൽ ചെയ്തു. മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു പോക്കളം പള്ളിയിൽ ആത്മീകമൊ ലൌകികമോ ആയ യാതൊരധികാരവുമില്ലെന്നും, അന്നു വാഴുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായെത്തന്നെ തങ്ങൾ താല്ക്കാലികമായി സ്വീകരിച്ചതാ

ണെന്നും 1948ൽ സഭ അംഗീകരിച്ച 'ഭരണക്രമം' അവക്ക് ബാധകമല്ലെന്നും, മേൽപറഞ്ഞ 'ഭരണക്രമം' ഈ സഭയെ ചൂഷണം ചെയ്‌വാൻ മാർത്തോമാ സഭയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നും മററുമായിരുന്നു. വാദമുഖങ്ങൾ മേൽ പറഞ്ഞ രണ്ട് കേസുകളും തള്ളി. വിധിയായപ്പോൾ 1961ൽ 92-ാം നമ്പ്രായി ഡ്: ഡിസ്ട്രിക്ട് കോർട്ടിൽ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിച്ചു. 1962 ഡിസമ്പർ 19-ാംനു ഈ കേസും അന്യായക്കാക്ക് പ്രതികൂലമായി വിധി പറഞ്ഞു. വിധിയുടെ രത്നച്ചുരുക്കം താഴെ പറയും പ്രകാരമാണ്.

"The Porkulam Church and its properties are to be managed in accordance with the provisions of the constitution marked as Ex P. 3. in the case and the Piaintiffs' suit is dismissed in all other respects."

"പോക്കളം പള്ളിയും സ്വത്തുക്കളും അന്യായഭാഗത്തുനിന്ന് ഹാജരാക്കിയ രേഖകളിൽ 3-ാം നമ്പ്രായി അക്കമിട്ടിട്ടുള്ള ഭരണക്രമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച് ഭരിക്കേണ്ടതാണ്. അന്യായക്കാരുടെ മററെല്ലാ അപേക്ഷകളും തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു." മേൽപറഞ്ഞ വിധിക്കു ശേഷം ഇടവകയോഗം ചേർന്ന് സഭാ കൌൺസിലിലേക്കു പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുത്തയക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നു മുതൽ ഇന്നോളവും സഭാഭരണക്രമത്തിനു് വിധേയമായി ആ ഇടവക ഭരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ആറ്

ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസ്
1948—1967

1947 ഒക്ടോബർ 15-ാംനു കുരിയാക്കോസ് മാർ കൂറിലോസ് ഒരു പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കുവാൻ ഇടയാകാതെ കാലം ചെയ്തു. കബറടക്ക ശുശ്രൂഷയിൽ എത്തിച്ചേരുവാൻ മാർത്തോമ മെത്രാപ്പോലീത്താക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും പിറേറ ദിവസം എത്തിച്ചേർന്നു. സഭാ ഭരണം വീഴ്ചകൂടാതെ നടക്കുവാനാവശ്യമായ ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്ത് മടങ്ങിപ്പോയി. അധികം താമസിയാതെ വീണ്ടും തൊഴിയൂർ എത്തി. ഭരണക്രമം സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി. 1948 മേയ് 14-ാംനു ചേർന്ന പള്ളി പ്രതിപുരുഷന്മാരുടെ യോഗത്തിൽ ഭരണക്രമം പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീട് ഒരു മെത്രാനെ വാഴിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമമാരംഭിച്ചു. മാർത്തോമ സഭയിലെ മത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് തിരുമനസ്സിലെ സഹായത്തോടുകൂടി യൂഹന്നാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ ദിവ്യ: സി. ഒജ. വർഗ്ഗീസ് കശീശ്ശക്ക് 1948 ജൂലായ് 23-ാംനു വെള്ളിയാഴ്ച റമ്പാൻ പട്ടവും ജൂലൈ 25-ാംനു ഞായറാഴ്ച കൂറിലോസ് എന്ന അഭിധാനത്തിൽ മെത്രാൻ പട്ടവും നല്കി. ഇദ്ദേഹം തൊഴിയൂർ പള്ളിയിൽ ജനറൽ വികാരിയായിരുന്ന ദിവ്യ: ഇയ്യണ്ണി അച്ചൻെറ സീമന്തപുത്രനാണ്. ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം തൊഴിയൂർ ഹയർ എലിമണ്ടറി സ്കൂളിൽ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകനായും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പള്ളികളും പള്ളിക്കൂടങ്ങളും

ഇദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലത്താണ് ചാലിശ്ശേരിക്കടുത്ത പെരുമണ്ണൂരിൽ ഒരു പള്ളി പണിതീർത്തത്. സുവിശേഷസംഘവും, തൊഴിയൂർ സെൻറ് ജോർജ്ജ് ഹൈസ്കൂളും പഴഞ്ഞി അഗതിമന്ദിരവും ആരംഭിച്ചതും, പോക്കളം പ്രൈമറി സ്കൂൾ അപ്പർ പ്രൈമറിയായി ഉയർത്തിയതും ഈ കാലത്തു തന്നെ.

മാർത്തോമ സഭയിൽ അലക്സാണ്ടർ മാർ തെയോഫിലോസ്, തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ്, പീലിപ്പോസ് മാർ ക്രിസോസ്റ്റം എന്നീ എപ്പിസ്കോപ്പമാരുടെ സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷയിലും യൂഹന്നാൻ മാർത്തോമ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടേയും മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പയുടേയും സ്ഥാനാരോഹണ രജതജൂബിലി ആഘോഷാവസരത്തിലും ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് സന്നിഹിതനായിരുന്നു.

ഒരു ഉദ്യോഗിയായ തിരുമേനിക്ക് നാലഞ്ച് കൊല്ലത്തോളം അരമനയിൽത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്നു. ചികിത്സാർത്ഥം വെല്ലൂർ ആസ്പത്രിയിലും ഒന്ന് രണ്ട് മാസങ്ങൾ താമസിക്കയുണ്ടായി. 1966-ൽ സുഖക്കേട് മൂർഛിച്ചു. സോദരീ സഭയിലെ തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പ കുന്തീല ശുശ്രൂഷ നടത്തി. അല്പകാലം ആശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും 1967 ജൂൺ 8-ാംനു ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് 5 മണിയോടുകൂടി പെട്ടെന്ന് കാലം ചെയ്തു. പിററന്നാൾ മാർ അത്താനാസിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിലും ഇതര സഭകളിലെ പട്ടക്കാരുടേയും ഒരു വലിയ ജനാവലിയുടേയും സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും, കബറടക്കശുശ്രൂഷ നടത്തി. ശുശ്രൂഷാമദ്ധ്യേ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ

മത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് എത്തിച്ചേരുകയും ധൂപ പ്രാർത്ഥന നടത്തിയ ശേഷം, പ: കാതോലിക്കാ ബാവ തിരുമനസ്സിലെ അനുശോചനം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

പഴഞ്ഞി അഗതി മന്ദിരം (1951ൽ)

പഴഞ്ഞി വളർന്നു വരുന്ന ഒരു ക്രിസ്തീയ പട്ടണമാണ്. എന്നാൽ അഗതികൾക്കും, അനാഥർക്കും താമസിക്കുന്നതിന് ഒന്നോ രണ്ടോ അനാഥശാലകൾ മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഈ അനാഥർക്ക് എളുപ്പത്തിൽ സഹായമൊ, ഭക്ഷണമൊ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ എവർക്കും സൌകര്യപ്പെടത്തക്കവണ്ണം പട്ടണത്തിൻെറ ഹൃദയഭാഗത്ത് തന്നെ സഭവകയായി ഒരു അഗതി മന്ദിരം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ചിലർ ആഗ്രഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച്, അതിനുള്ള ഒരു ശ്രമമാരംഭിച്ചു. ഏറെതാമസിയാതെ തന്നെ ഉദാരമതിയായ ശ്രീമാൻ മണ്ടമ്പാൽ വറീകുട്ടി തൻെറ കൈവശത്തിലിരിക്കുന്നതും പഴഞ്ഞിയുടെ പേരുകേട്ട യരുശലേം റോഡിൻെറ സമീപം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുമായ ഒരു സ്ഥലം നാമമാത്രമായ വിലവാങ്ങി സഭയുടെ പേരിൽ 1135 ഇടവം 23-ാംനു (1950 ജൂൺ മാസം) തീറ് തന്നു.

ഉടൻതന്നെ മൂന്നു കുടുംബങ്ങൾക്ക് താമസിക്കാവുന്ന ഒരു കെട്ടിടത്തിൻെറ പണിയും ആരംഭിച്ചു. ഉദാരമതികളായ പല സഹോദര സഹോദരിമാരുടെയും സംഭാവനകളാൽ കെട്ടിടത്തിൻെറ പണി പൂർത്തിയായി. 1951 സെപ്തംബർ 23-ാംനു ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അതിൻെറ ഉൽഘാടനവും നിർവ്വഹിച്ചു. അതിൻെറ നടത്തിപ്പിനായി ഒരു ഉപദേശക സമിതി രൂപീകരിച്ചു. ആ സമിതിയിലേയ്ക്ക് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പഴഞ്ഞി ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകയിൽ നിന്നും മാർതോമ ഇടവകയിൽനിന്നും ഓരോ അംഗത്തെ നോമിനേററ് ചെയ്തു. കുറെ പേർക്ക് കൂടി താമസ സൌകര്യവും, അന്തേവാസികൾക്ക് സഹായവും ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണവും ഈ അഗതിമന്ദിരം വികസിപ്പിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ ഒരു ധർമ്മമാണ്.

സെൻറ് ജോർജ്ജ് ഹൈസ്കൂൾ തൊഴിയൂർ

തൊഴിയൂരിൽ സഭവകയായി പള്ളി പരിസരത്തിൽ ഒരു പ്രാഥമിക പള്ളിക്കൂടം മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനു് ശേഷം സഭവക എസ്റ്റേററിലെ പ്രധാന ഉല്പന്നമായനാളികേരത്തിൻെറ വില വദ്ധിച്ചതിനാൽ മുൻപുണ്ടായിരുന്ന കടം കൊടുത്തു് തീത്തു് ഒരു ചെറിയ തുക മിച്ചമുണ്ടായി. കഷകരായ ഇടവകക്കാക്കു് വായ്പയായി നൽകുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി സഭാകൌൺസിൽ ആവിഷ്കരിച്ച് അതിനുള്ള നടപടികളാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാര്യം സോദരീസഭയിലെ യൂഹന്നാൻ മാർതോമ മെത്രപ്പോലീത്താ അറിഞ്ഞപ്പോൾ, 'ഇപ്പോൾ തൊഴിയൂരിൻെറ ആവശ്യം ഒരു ഹൈസ്ക്കൂളാണെന്നുള്ള'നിദ്ദേശം കൌൺസിലിനെ അറിയിച്ചു അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായം കൌൺസിൽ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. 1951ൽ സഭാമണ്ഡലം ചേർന്ന അവസരത്തിലും തൊഴിയൂരിൽ ഒരു ഹൈസ്ക്കൂൾ ആരംഭിക്കേണ്ട കാര്യം ഉന്നയിക്കയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെയാണു് 1952ൽ സെൻറ് ജോർജ്ജ് ഹൈസ്കൂൾ ജന്മമെടുക്കുവാൻ ഇടയായതു്.

1952 മേയ് 5-ാംനു ഗീവർഗ്ഗീസ് സഹദായുടെ ഓമ്മപ്പെരുന്നാൾ ദിവസം വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞ ഉടൻ ഗവർഗ്ഗീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഹൈസ്കൂൾ കെട്ടിടത്തിൻെറ ശിലാസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചു. കെട്ടിടം പൂത്തിയാകുവാൻ എട്ടു മാസത്തോളം വേണ്ടിവന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കു് 1952 ജൂൺ ആരംഭത്തിൽതന്നെ സഭവക Coronation Memmorial Higher Elementary School കെട്ടിടത്തിലും ചില താല്ക്കാലികഷെഡ്ഡുകളിലുമായി, 5,6,7,8 എന്നീ തരങ്ങളാരംഭിച്ചു. 1953 February 2-ാംനു പുതിയ കെട്ടിടത്തിൽ ക്ലാസ്സുകളാരംഭിച്ചു. ഹൈസ്കൂളിൽ അംഗീകാരം ലഭിക്കുവാനായി മുപ്പതിനായിരം രൂപയു

ടെ ഒരു Endowment നൽകേണ്ടിയിരുന്നു. എന്നാൽ ആയതിനുള്ള സംഖ്യ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ മുപ്പതിനായിരം രൂപ വില വരുന്ന രണ്ട് മൂന്ന് നമ്പ്ര് പറമ്പുകൾ എഴുതി കൊടുക്കേണ്ടതായ്വന്നു. എങ്കിലും കേരളപ്പിറവിയോടുകൂടി, Madras Educational നിയമാവലിക്കു പകരം കേരളവിദ്യാഭ്യാസ ചട്ടങ്ങൾ നടപ്പിൽ വന്നപ്പോൾ Schoolനു് നൽകിയ endowment വിററ് സ്കൂൾ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ചിലവഴിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു. അതിനാൽ ആ സ്വത്തുക്കൾ സഭയിലേക്കുതന്നെ തിരിച്ചെടുക്കയും പകരം നൽകിയ സംഖ്യ കൊണ്ട് സ്കൂളിനു്വേണ്ടി പുതിയ കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. സഭാ കൌൺസിലിൽ നിന്നും തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഒരു സമിതിയാണ് സഭവക വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്തുന്നതു് കൗൺസിലിൻെറ ട്രസ്റ്റികളും സിക്രട്ടറിയും തന്നെയായിരിക്കും വിദ്യാഭ്യാസ സമിതിയുടെ ട്രസ്റ്റികളും, സിക്രട്ടറിയും ഈ ഹൈസ്ക്കൂളിൻെറ സ്ഥാപകനും, ഒന്നാമത്തെ മാനേജരുമായിരുന്ന ശ്രീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പൈതൃകമായ വാത്സല്യമാണ് ഇതിൻെറ ക്രമാനുഗതമായ വളർച്ചക്കു നിദാനമായ്തീർന്നതു്. വിദ്യാഭ്യാസ സമിതി, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഭരണ കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല സാമ്പത്തികമായി ക്ലേശമനുഭവിക്കുന്നവരുടെ കാര്യത്തിലും ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഓരോ ഇടവകയിൽനിന്നും സമർത്ഥരും നിർധനരുമായ ഹൈസ്ക്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് Merit-cum-poor Scholarship നൽകിയിരുന്നു.

പെരുമണ്ണൂർ പള്ളി

നിർധനരായവർക്ക് പാർപ്പിട സൌകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കേണ്ടതു് സഭയുടെ ചുമതലയാണെന്ന തത്വം കൌ

ൺസിൽ അംഗീകരിക്കുകയും പഴഞ്ഞിയിൽ ഒരു അഗതി മന്ദിരം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തതായി മുൻപ് വായിച്ചതോർക്കുമല്ലോ ഇക്കാര്യത്തിൽ അടുത്തതായി ശ്രദ്ധപതിച്ചത് ചാലശ്ശേരിയിലാണ്. സ്വന്തമായി വീടുകളില്ലാത്തവരും സഹായമർഹിക്കുന്നവരുമായവർക്ക് പത്ത് സെൻറ് വീതം ദാനം നൽകുന്നതിനായി, ചാലിശ്ശേരിയിൽനിന്നും ഒന്നര മൈൽ വടക്ക് കിഴക്കായി കിടക്കുന്ന കുന്നിൻ പുറത്ത് ഒരേക്കർ തരിശുഭൂമി ശ്രീമാൻ തെങ്ങുങ്ങൽ വറിയത് ചെറിയാക്കുവാനോട് സഭയുടെ പേരിൽ തീറ് വാങ്ങി. സ്ഥലത്തിനുള്ള അപേക്ഷകരിൽ രണ്ട് കുടുംബങ്ങൾക്ക് പത്തു സെൻറു വീതം സ്ഥലം ദാനമായി റജിസ്ട്രേ്ചെയ്തു കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

മേൽപറഞ്ഞ സ്ഥലം, വികസിച്ചുവരുന്ന ചാലിശ്ശേരിയുടെ ഒരു കോളനിയായി മാറി പല കുടുംബങ്ങളും ചെറിയ കിടപ്പിടങ്ങൾ വാങ്ങി, വീട് വെച്ചുതുടങ്ങി. ഒന്ന് രണ്ട് കൊല്ലത്തിനകം നമ്മുടെ ഇടവകയിൽ നിന്നുതന്നെ 25ഓളം കുടുംബങ്ങൾ അവിടെ പാർപ്പുറപ്പിച്ചു. അതോടുകൂടി അവിടെ ഒരു ദേവാലയം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ആവശ്യവും ഉയർന്നുവന്നു. സഭയുടെ ദ്രദാന പ്രസ്ഥാനമനുസരിച്ച് വാങ്ങിയ ഒരേക്കർ ഭൂമി സമീപനസ്ഥലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് വിശാലവും, ഉയർന്നതും ആണെന്ന് കാണുകയാൽ ആ സ്ഥലത്ത് കുടിയേറിപ്പാർത്തവരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി അവിടെ ഒരു ദേവാലയം സ്ഥാപിക്കുവാൻ നടപടിയാരംഭിച്ചു. മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു കുടുംബങ്ങൾക്ക് വേറെ സ്ഥലം വാങ്ങി വീടുവെക്കുവാൻ ധനസഹായം നല്കുകയും ചെയ്തു.

1966 ആഗസ്റ്റ് 15-ാംനു ഗീർവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ്പെരുമണ്ണൂർ പള്ളിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചു. ദിവ്യശ്രീ വി. വി. യോസഫ് കശീശ്ശയുടെ അത്യ

സഹത്താൽ മനോഹരമായ ഒരു ദേവാലയം ആ കുന്നിൻ പുറത്ത് ഉയർന്നുവന്നു. അപ്പോഴേയ്ക്കും മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് രക്തസമ്മർദ്ദം മൂലമുള്ള അപാസ്ഥ്യങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു തുടങ്ങിയതിനാൽ പള്ളിയുടെ കൂദാശ 1968 മേയ് 5-ാംനു തൻെറ പിൻഗാമിയായ പൌലൂസ് മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനിയാണ് നിർവ്വഹിച്ചത്.

സുവിശേഷ സംഘം

സണ്ടേസ്ക്കൂളുകളുടേയും സുവിശേഷയോഗങ്ങളുടേയും ആസൂത്രിതമായ നടത്തിപ്പിനു് വേണ്ടിയാണ് 1948-ൽ സുവിശേഷസംഘം ഉടലെടുത്തത്. പട്ടക്കാരുടേയും, സണ്ടേസ്ക്കൂൾ അദ്ധ്യാപകരുടേയും സുവിശേഷ വേലചെയ്യുന്നവരുടേയും, പ്രതിനിധികളായിരിക്കും ഈ സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങൾ. സംഘത്തിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷൻ പട്ടക്കാരിലൊരാളായിരിക്കും.

സഭാ കൌൺസിലിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന സഹായധനവും, ഇടവകകളിൽ നിന്നുള്ള കവർ പിരിവും, സംഭാവനകളുമാണ് സംഘത്തിൻെറ പ്രധാന ധനാഗമ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സണ്ടേസ്ക്കൂളുകളുടെ പ്രവർത്തനത്തിനും, പ്രത്യേകാൽ ഹരിജൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വേണ്ടിയും. ഇടവകകൾ തോറും സുവിശേഷയോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും സംഘത്തിൽ നിന്ന് സഹായധനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആണ്ടിൽ മൂന്നോ നാലോ പ്രാവശ്യം അംഗങ്ങൾ യോഗം ചേരുകയും പ്രവർത്തനപരിപാടി തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൊല്ലാവസാനത്തിൽ സംഘത്തിൻെറ വരവ് ചിലവ് കണക്ക് സഭാ കൌൺസിലിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുയും വേണം.

ഇടവകതോറും നടത്തിവരുന്ന സുവിശേഷയോഗങ്ങളിൽ, തടാകം ആശ്രമത്തിലെ പെക്കൻഹാം വാൾഷ് ബിഷപ്പ്, പാലക്കാട്ടെ ആശ്രമത്തിലെ ജോൺ വർഗ്ഗീസ് അച്ചൻ (പിന്നീട് ഇവാഞ്ചലിക്കൽ സഭയിലെ ബിഷപ്പ്); ഓതറ ദയറായിലെ മാത്യുസ് അച്ചൻ (നിയുക്ത കാതോലിക്ക); വി. സി. വർഗ്ഗീസ് അച്ചൻ മുതലായ പ്രഗത്ഭരായ പല പ്രാസംഗികരും പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സഭാംഗങ്ങളുടെ വേദവായന ക്രമീകരിക്കുന്നതിനു് ഒരാണ്ടത്തേക്കുള്ള വേദവായന ഭാഗങ്ങളടങ്ങിയ കാർഡ് സൌജന്യമായി വിതരണം ചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്. 1964-ൽ ആരംഭിച്ച ഈ പദ്ധതി, പലക്കും പ്രയോജനപ്പെടുന്നതായി അറിയുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

സണ്ടേസ്കൂളുകളുടെ പാഠപദ്ധതി ഏകീകരിക്കുകയും ആണ്ടാരംഭത്തിൽതന്നെ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ലഭ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ കൊല്ലവും ഡിസമ്പർ മാസത്തിൽ ഒരു പൊതുപരീക്ഷ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. സണ്ടേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകരേയും,വിദ്യാർത്ഥികളേയും ഉദ്ദേശിച്ച് ആണ്ടുതോറും ഒരു കേമ്പും നടത്തി വരുന്നുണ്ട്.

രോഗം മൂലം കഷ്ടപ്പെടുകയും, സാമ്പത്തികമായി ക്ലേശം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സുവിശേഷവേലക്കാരെ സഹായിക്കാനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയും ഈയിടെ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇത്രയും പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ട് മാത്രം അലംഭാവത്തോടിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല ഈ വേലയോട് താല്പര്യമുള്ള പലരേയും ഇനിയും ലഭിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമത്രെ. കൊയ്ത്തു വളരെയുണ്ട് വേലക്കാരൊ ചുരുക്കം.'

അദ്ധ്യായം ഏഴ്

പൌലൂസ് മാർ പീലക്സിനോസ് മൂന്നാമൻ

1967

ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറീലോസ് രോഗബാധിതനായ തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്തിനായി ഒരു മെത്രാനെ വാഴിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു് സഭാംഗങ്ങൾക്കു് തോന്നുകയാൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുന്നതിനു് ഭരണക്രമം അനുശാസിക്കുന്നതനുസരിച്ചു് സഭാ മണ്ഡലം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുകയും, അംഗങ്ങൾക്കു് നോട്ടീസ് അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. 1965 ഡിസംബർ 31-ാംനു സഭാമണ്ഡലം ചേരുവാനാണു് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്.

എന്നാൽ മേൽ പറഞ്ഞ സഭാമണ്ഡലത്തിലേക്കു കുന്നംകുളം ഇടവകയിൽനിന്നു പ്രതിനിധികളെ ക്ഷണിച്ചിട്ടില്ലെന്ന കാരണത്താൽ കുന്നംകുളം ഇടവകാംഗവും സഭാ കൗൺസിൽ മെമ്പറുമായിരുന്ന ശ്രീ പനക്കൽ മാണി വറിയതു് കേരള ഹൈക്കോട്ടിൽ ഒരു റിട്ട് ഹരജി ഫയൽ ചെയ്യുകയും കോടതിയിൽനിന്നും, 1965 ഡിസമ്പർ 31-ാംനു ചേരുവാനിരുന്ന സഭാമണ്ഡലയോഗം എപ്പിസ്കോപ്പൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുന്നതു് താല്ക്കാലികമായി സ്റ്റേ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. തുടർന്നു് ചാവക്കാട്ട് മുൻസിഫ് കോടതിയിൽ നടത്തിയ കേസിൽ അന്യായം തള്ളി സ്റ്റേറ്റ് റദ്ദാക്കി.

വാൻ അധികം താമസിയാതെ സഭാമണ്ഡലം വീണ്ടും വിളിച്ചുകൂട്ടി 1967 മേയ് 9-ാംനു എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തി. സ്ഥാനാർത്ഥികളായി ദിവ്യ, കെ. ഐ. മാത്തുകശീശയും, ദിവ്യ: പോൾ തോമസ് കശീശ്ശയും ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ ബഹു ഭൂരിപക്ഷം വോട്ടും പോലം തോമസ് കശീശ്ശക്ക് ലഭിക്കുകയാൽ അദ്ദേഹം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

ഈ സമയത്തു് ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് രോഗശയ്യയിലായിരുന്നതിനാൽ സോദരീ സഭയിലെ തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് തിരുമനസ്സിലെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണു് എപ്പിസ്കോപ്പൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തിയതു്.

എന്നാൽ 1967 നവമ്പർ 5-ാംനു വീണ്ടും സഭാ മണ്ഡലം ചേൎന്നു്, കുന്നംകുളം ഇടവകക്കുകൂടി പരിമിതമായ തോതിൽ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം ഭരണക്രമത്തിനാവശ്യമായ ഭേദഗതി വരുത്തുകയുണ്ടായി ദിവ്യ: പോൾ തോമസ് കശീശ്ശ മുൻ ജനറൽ വികാരിയായിരുന്ന ദിവ്യ: 'അയ്യംകുളം പൌലൂസ് കശീശ്ശയുടെ പൌത്രനും ചാലിശ്ശേരി ഇടവക വികാരിയും, ചാലിശ്ശേരി ഹയർ എലിമെണ്ടറിസ്കൂൾ ഹെഡ് മാസ്ററരുമായിരുന്ന ദിവ്യ: എ. പി. ജോബ് കശീശ്ശയുടെ സഹോദരപുത്രനുമാണു്. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം തൊഴിയൂർ. C. M. U. P. സ്കൂളിലും ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം കുന്നംകുളം ഗവമ്മേണ്ട് ഹൈസ്കൂളിലും കഴിഞ്ഞു് ഉപരിപഠനം പൂന. യൂനിവേഴ്സിററിയിലെ വില്ലിണ്ട്ടൺ കോളേജിലും നിർവ്വഹിച്ചു.

തുടൎന്നു് സഭാ സേവനാർത്ഥം ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറീലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നു് 1952-ൽ ശെ

മ്മാശുപട്ടവും 1961-ൽ കശീശ്ശ പട്ടവും സ്വീകരിച്ചു. സഭാ സുവിശേഷ സംഘത്തിന്റെ സിക്രട്ടറി, പ്രസിഡണ്ട്, സണ്ടേസ്ക്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടർ സഭാ കൌൺസിൽ സിക്രട്ടറി, വിദ്യാഭ്യാസ ബോർഡിന്റെ സിക്രട്ടറി എന്നീ നിലകളിലും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1967 ഡിസമ്പർ 9-ാംനു മാർത്തോമ സഭയിലെ മത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനിയും തോസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് തിരുമേനിയും ചേർന്ന് ദിവ്യ: പോലം തോമസ് കശീശ്ശക്ക് റമ്പാൻ സ്ഥാനംനല്കി. ഡിസമ്പർ 16-ാനു ശനിയാഴ്ച Dr: യൂഹന്നാൻ മാർത്തോമ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്, അലക്സാണ്ടർ മർ തിയോഫിലോസ് എപ്പിസ്കോപ്പായുടേയും തോമസ്മാർ അത്താനാസിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പയുടേയും സഹായത്തോടുകൂടി തൊഴിയൂർ ഭദ്രാസന ദേവാലയത്തിന്റെ മുൻവശത്ത് സജ്ജമാക്കിയ മദ്ബഹായിൽ വെച്ച്, മാർ പീലക്സിനോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാൻ പട്ടവും നൽകി. സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷയിൽ പൌരസ്ത്യ സഭയുടെ തോമൊധമ്മൊ മെത്രാപ്പോലീത്തയും ഉത്തര കേരള മഹാ ഇടവകയുടെ ബിഷപ്പ് ബഞ്ചമിൻ തിരുമേനിയും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. റോമൻ കത്തോലിക്കാ, മാർത്തോമ ഓർത്തഡോക്സ് എന്നീ സഭകളിലെ അനവധി പട്ടക്കാരും ശുശ്രൂഷയിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷാമദ്ധ്യേ പ്രസംഗിച്ചത് അലക്സാണ്ടർ മാർ തെയോഫീലോസ് എപ്പിസ്കോപ്പയായിരുന്നു.

അന്നേ ദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് 4 മണിക്ക് ഉത്തരകേരള മഹാ ഇടവകയുടെ ബിഷപ്പ് റൈററ് റവ: ബഞ്ചമിൻ തിരുമേനിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന അനുമോദന യോഗത്തിൽ യൂഹന്നാൻ മാർത്തോമ മെത്രാപ്പോലീത്തയും ശ്രീമാൻ

സി. പി. മേത്യു (Rtd; Principal, Union Christian College, Alwaye) വും Ex; M. L. A. ശ്രീ. കെ. ജി. കരുണാകര മേനോനും, B. D. O. ശ്രീ. ഹരിദാസും പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി.

പള്ളിക്കൂദാശകൾ

കാലം ചെയ്ത ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലത്ത് ചാലിശ്ശേരിക്കടുത്ത പെരുമണ്ണരിൽ പണിചെയ്ത ചാപ്പൽ 1968 മേയ് 5-ാനും കാട്ടമമങ്ങാട്ടെ പിതാക്കന്മാർക്ക് അഭയം നല്കിയ സ്ഥലമായ അഞ്ഞൂരു് അങ്ങാടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചാപ്പൽ പുതുക്കിപ്പണിചെയ്തത് 1968 ഫെബ്രുവരി 25-ാംനു-യും പോക്കളം ഇടവക പള്ളിയുടെ മദ്ബഹാ പുതുക്കിപണി ചെയ്തത് 1970 മാർച്ച് 1-ാംനു-യും മുൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലത്തു്തറക്കല്ലിട്ട കൊരട്ടിക്കര ചാപ്പൽ പണി പൂർത്തിയാക്കി 1971 ഒക്ടോബർ 15-ാനു-യും, കരിക്കാട്ടെ ചാപ്പൽ 1971 നവമ്പർ 24-ാംനു-യും പൌലൂസ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കൂദാശ ചെയ്തു. കൊരട്ടിക്കരയിലും കരിക്കാട്ടും ഉള്ള ചാപ്പലുകളുടെ കൂദാശയോടനുബന്ധിച്ച് ചേർന്ന ഉൽഘാടനയോഗങ്ങളിൽ കൽദായ സഭയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായ അപ്രേം തിരുമേനി അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു.

സെൻറ് തോമസ് പ്രസ്സ്

1969-ൽ സഭ വകയായി സെൻറ് തോമസ് പ്രസ്സ് എന്ന പേരിൽ ഒരു അച്ചടിശാല കുന്നംകുളം പള്ളിസ്ഥലത്തു് ആരംഭിച്ചു. സുവിശേഷസംബന്ധമായും സഭാ ആഫീ

സ് സംബന്ധിച്ചും, സഭ വക പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടേയും ഇടവക പള്ളികളുടെയും ആവശ്യാർത്ഥവുമുള്ള അച്ചടിവേലകൾ താമസംവിനാ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് സ്വന്തമായ ഒരു അച്ചടിശാല ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു് കുറെ കാലമായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഇത്തരത്തിലൊരു അച്ചടിശാല 1969 ഡിസമ്പർ 5-ാംനു- സ്ഥാപിതമായതു്. ഈ ചെറുപുസ്തകം സഭ വക പ്രസ്സിൽ തന്നെയാണ് അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

മാർ കൂറിലോസ് മിഷ്യൻ ആസ്പത്രി

തൊഴിയൂരും സമീപപ്രദേശങ്ങളും കുഗ്രാമങ്ങളാണ്. വൈദ്യസഹായം ലഭിക്കുന്നതിന്നു് ഒരു ആസ്പത്രിയൊ, ഡിസ്പെൻസറി പോലുമൊ ഇവിടെ ഇല്ല. ഇതിന്റെ അഭാവം അനുഭവപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയിട്ടു് കാലങ്ങളും കുറച്ചായി.

ഭക്തന്മാരായ കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും, അനുജൻ ഗീവർഗ്ഗീസ് റമ്പാനും അഞ്ഞൂരു് വരികയും പിന്നീട് അയൽ ദേശമായ തൊഴിയൂരിൽ ഒരു ദേവാലയം സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തിട്ടു് 1972 ലേക്ക് ഇരുന്നൂറുവർഷം തികയുകയാണ്. പ്രാർത്ഥന, ഉപവാസം, ആരാധന, സുവിശേഷഘോഷണം എന്നിവയോടൊപ്പം ആതുര ശുശ്രൂഷയിലും അതീവ തല്പരരായിരുന്ന ഈ സിദ്ധന്മാരുടെ പാവന- സ്മരണക്ക് ആ ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽ ഒരു ആസ്പത്രി ആരംഭിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായി മറ്റൊന്നില്ല.

ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയുടെ കിഴക്കുള്ള തെങ്ങിൻ തോപ്പിൽ മാർ കൂറീലോസ് മിഷ്യൻ ആശുപത്രിക്ക് 1971 ഫബ്രുവരി 7-ാംനു- തറക്കല്ലിട്ടു. സഭാകൌൺസിൽ നൽകിയ സഹായധനത്താലും പൊതുജനങ്ങളിൽ നിന്നു് ലഭിച്ച സം

ഭാവനകളാലും ആസ്പത്രി കെട്ടിടത്തിൻെറ ആദ്യഘട്ടം പണി തീർത്തു. അതോടൊന്നിച്ച് ഡോക്ടർക്ക് താമസിക്കുന്നതിനുള്ള കെട്ടിടവും നിർമ്മിച്ചു.

തൊഴിയൂർ ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയുടെ രണ്ടാം ശതവത്സരാഘോഷം

ഭദ്രാസന ദേവാലയത്തിന് തറക്കല്ലിട്ട് ഇരുന്നൂറ് വർഷങ്ങൾ തികയുന്ന 1972 മേയ് 28-ാംനു- വി: കുറുബാനയും ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് 3 മണിക്കു സമ്മേളനവും നടത്തപ്പെട്ടു.

തെഴിയൂരിലെ ഒന്നാമത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായിരുന്ന കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ മാർ കൂറിലോസ് ബാവായുടെ സ്മരണക്കായി പണിത മാർ കൂറിലോസ് മിഷ്യൻ ആശുപത്രി കേരള മന്ത്രി ശ്രീ. പോക്കർ. പി. മാണി ഉൽഘാടനം ചെയ്തു. ആസ്പത്രിയുടെ എക്സറെ വാർഡിൻെറ ശിലാസ്ഥാപനം അഭിവന്ദ്യ നിയുക്ത കാതോലിക്കാ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും നിർവ്വഹിച്ചു.

തുടർന്ന് ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയുടെ വടക്കുവശത്ത് പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട പന്തലിൽ സമ്മേളനം ആരംഭിച്ചു. Dr; യൂഹന്നാൻ മാർത്തോമ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. അഭിവന്ദ്യ ബനഡിക്ററ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത സമ്മേളനം ഉൽഘാടനം ചെയ്തു. നിയുക്ത കാതോലിക്കാ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തയും കൽദായ സഭയുടെ അപ്രേം മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഉത്തരകേരള മഹായിടവകയുടെ ബിഷപ്പ് റൈററ് റവ: ററി, ബി. ബഞ്ചമിൻ തിരുമേനിയും തദവസരത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സമ്മേളന

ത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ മലബാർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനി സഭയുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്ത ചരിത്രം ഇദാപ്രഥമമായി പ്രകാശനം ചെയ്തു.

സഭാകൌൺസിൽ തയ്യാറാക്കിയ ഭരണക്രമമനുസരിച്ച് ഏഴംഗങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു മെഡിക്കൽ ബോർഡ് മാർ കൂറിലോസ് മിഷ്യൻ ആസ്പത്രിയുടെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചുവരുന്നു.

ചാലിശ്ശേരി അഗതിമന്ദിരം

പാർപ്പിടമില്ലാത്തവരെ ഉദ്ദേശിച്ച് പഴഞ്ഞിയിൽ 1951-ൽ പണിചെയ്തപോലെ ഒരു അഗതി മന്ദിരം ചാലിശ്ശേരിയിലും പണിയാൻ സുവിശേഷസംഘം തീരുമാനിച്ചു. ചാലിശ്ശേരി ഹെൽത്ത് സെൻററിന് സമീപം സഭവക പറമ്പിൽ നിന്ന് ഒരു അഗതിമന്ദിരത്തിനാവശ്യമായ സ്ഥലം സഭാകൌൺസിൽ അനുവദിച്ചു തന്നു. 1975 ജനുവരി 19-ാംനു ഞായറാഴ്ച പെരുമണ്ണൂർ പള്ളിയിൽ നടത്തിയ സണ്ടേസ്ക്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികേമ്പിൻെറ സമാപന സമ്മേളനാനന്തരം ചാലിശ്ശേരി അഗതിമന്ദിരത്തിന് തറക്കല്ലിട്ടു—സഭാടസ്ററിൽ നിന്നും നൽകിയ സഹായ ധനത്താലും പൊതുജനങ്ങൾ നൽകിയ സംഭാവനകളാലും പണി തീർത്ത അഗതി മന്ദിരം 1976 ഓഗസ്ററ് 15-ാംനു ഉൽഘാടനം ചെയ്തു. ചാലിശ്ശേരിയിലും പരിസരങ്ങളിലുമുള്ള നിർധരായ വിധവകൾക്കും അനാഥക്കും സഭാവ്യത്യാസമെന്യ ഈ സസ്ഥപനം ഒരു ആശ്വാസകേന്ദ്രമായി സ്ഥതിചെയ്യുന്നു.

അഞ്ഞൂരെ കുരിശുപള്ളി

(ബഹാനം ചാപ്പൽ)

കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ പിതാക്കന്മാർ കൊച്ചിയും തിരുവിതാം

കൂറ്റ വീട്ടു പോരേണ്ടിവന്നപ്പോൾ അവർക്ക് അഭയം നൽകിയ കുഗ്രാമമാണ് അഞ്ചൂ് എന്ന പേരിനാൽ അറിയപ്പെടുന്ന ദേശം. കുന്നംകുളത്ത് നിന്നും രണ്ടര മൈൽ തെക്കുപടിഞ്ഞാറായി മലബാറിൽ കൊച്ചിരാജ്യത്തിൻെറ അതിർത്തിയിലാണ് ഈ സ്ഥലം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. വെയിലും, മഴയും ഏല്ക്കാതിരിക്കുവാൻ നാട്ടുകാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി നിർമ്മിച്ച കുടിലിനകത്ത് രണ്ടു വർഷത്തോളം അവർ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പിന്നീട് അയൽഗ്രാമമായ തൊഴുയൂര് ഒരു ദേവാലയവും, പാർപ്പിട സൌകര്യവും ലഭിച്ചപ്പോൾ ഇതു് ഒരു കുരിശുപള്ളിയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. എന്നാലും അവരുടെ പിൻഗാമികളായ തിരുമേനിമാർ ഈ കുരിശുപള്ളിയെ പ്രത്യേക ഭക്തിയാദരവുകളോടെയാണ് കരുതിയിരുന്നതെന്ന് അവരിൽ ചിലരെഴുതിയ മരണപത്രങ്ങളിൽനിന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. കാലപ്പഴക്കത്താൽ കേടുവന്ന ആ കുരിശുപള്ളി 1895-ൽ ഗീവർഗ്ഗീസ്മാർ കൂറിലോസ് (കരുമാം കുഴി) പുതുക്കിപ്പണിതു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജന്മദിനമായ ചിങ്ങം 15ന ആ പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹംതന്നെ വി: കുർബ്ബാന അനുഷ്ഠിക്കുക പതിവായിരുന്നു.

കാട്ടുമങ്ങാട്ടു പിതാക്കന്മാരുടെ ആദ്യത്തെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന ആ കൊച്ചു ദേവാലയം നവീന രീതിയിൽ പുതുക്കി പണിയണമെന്ന് ചീരൻ ഗീവറുഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് ആഗ്രഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച്, 1967-ൽ സഭാ കൌൺസിൽ തൽ ആവശ്യാർത്ഥം ആദ്യഗഡുവായി പതിനായിരം രൂപ അനുവദിച്ചു. എങ്കിലും ദേവാലയത്തിൻെറ പണി ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് 1967 ജൂൺ 8-ാംനു അദ്ദേഹം കാലംചെയ്തു. 1967 നവമ്പർ 22-ാംനു പുതിയ ചാപ്പലിൻെറ ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി. 1970 ഫിബ്രുവരി 2-ാനു യോടുകൂടി പണി പൂർത്തിയാക്കുകയും

പൌലൂസ് മാർ പീലിക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അതിന്റെ കൂദാശ നടത്തുകയും ചെയ്തു. നവീന രീതിയിൽ പണി തീർത്ത ഈ ചാപ്പലിന്നു മുപ്പതിനായിരത്തിൽപരം രൂപ ചിലവായിട്ടുള്ളതിൽ നല്ലൊരു സംഖ്യ സംഭാവനയായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ പിതാക്കന്മാർ ഭജനമാരുന്ന തേവനൽ വനത്തിലെ ദയറാ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിലായിരുന്നുവെന്ന് അവരെഴുതിയ പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നും കാണുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ സ്മാരകമായിട്ടാണ് അവക്ക് അഭയം നൽകിയ ഈ സ്ഥലത്ത് പണിചെയ്ത ചാപ്പൽ ബഹനാൻ സഹദായുടെ നാമത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിതമായത്.

അദ്ധ്യായം എട്ട്

മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത

1957 മുതൽ മലബാർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനി സഭയുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന പൌലൂസ് മാർ പീലക്സീനോസ് മൂന്നാമൻ 1977 ഓഗസ്റ്റ് 28-ാംനു- ഞായറാഴ്ച രാവിലെ 8. 15ന് അരമനയിൽ നിന്നിറങ്ങി. കാത്തുനിന്ന റോമൻ കത്തോലിക്കരോട് ചേർന്നു. തന്മൂലം അനാഥയായിത്തീർന്ന സഭക്കു ഒരു മേലദ്ധ്യക്ഷനെ തെരഞ്ഞെടുക്കു

വൻ 1977 ഡിസംബർ 11-ാംനു ഞായറാഴ്ച മാർത്തോമ സഭയിലെ അഭിവന്ദ്യ തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഭദ്രാസനപ്പള്ളിയിൽ സഭാമണ്ഡലം ചേർന്നു. ആ സഭാമണ്ഡലം ദിവ്യശ്രീ കുത്തൂരെ ഇട്ടീശൻ മകൻ മാത്തു കശീശ്ശയെ സഭാമേലദ്ധ്യക്ഷനായി തെരഞ്ഞെടുത്തു.

1978 ജനവരി 18-ാനു ബുധനാഴ്ച അഭിവന്ദ്യ ഡോ: അലക്സാണ്ടർ മാർത്തോമ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്, എപ്പിസ്കോപ്പമാരായ തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ്, ജോസഫ് മാർ ഐറേനിയസ്. ഈശൊമാർ തീമോഥെയൂസ് എന്നിവരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ദിവ്യ: മാത്തൂറമ്പാനെ കൂറിലോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി അഭിഷേകം ചെയ്തു. സ്ഥാനാഭിഷേക ശുശ്രൂഷാമദ്ധ്യേ "ഞാൻ ചങ്ങലധരിച്ച് സ്ഥാനാപതിയായി സേവിക്കുന്നു.....എഫേ 6-19" ആധാരമാക്കി തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പ പ്രസംഗിച്ചു. ശുശ്രൂഷയിൽ ഇതര സഭകളിലെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും ഒട്ടേറെ പട്ടക്കാരും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് 4 മണിക്ക് ഡോ. അലക്സാണ്ടർ മാർത്തോമ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന അനുമോദന സമ്മേളനത്തിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ പൌലൂസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും കൽദായ സഭയിലെ പൌലൂസ് മാർ പൌലൂസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ദിവ്യ കാട്ടമങ്ങാട്ടെ ഒ. സി. കുരിയാക്കോസ് കശീശ്ശയും പാർളിമെണ്ടംഗമായ ശ്രീ സ്കറിയാ തോമസും ആശംസാപ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തു.

മദ്രാസ് സെൻറ് ജോർജ്ജ് ദേവാലയം

കച്ചവടത്തിനും ഉദ്യോഗം പ്രമാണിച്ചും മദ്രാസിൽ സ്ഥിരതാമസക്കാരായ സഭാംഗങ്ങളുടെ നിരന്തര പരിശ്രമ

ഫലമായി ഒരു ദേവാലയത്തിനാവശ്യമായ സ്ഥലം പെരമ്പൂർ B. & C. മില്ലിന് സമീപം 1974 ജൂൺ 26-ാംനു വിലക്ക് വാങ്ങി, 1976 ഫെബ്രുവരി 24-ാംനു ദേവാലയത്തിനു് തറക്കല്ലിടുകയും ചെയ്തു. തുടർന്നുണ്ടായ അടിയന്തിരാവസ്ഥമൂലം മദ്രാസ് കോർപറേഷനിൽനിന്നു് അനുമതി ലഭിക്കുന്നതിനു് കാലതാമസം നേരിട്ടതിനാൽ ദേവാലയത്തിൻെറ പണി 1980ൽ മാത്രമാണു് ആരംഭിച്ചതു. തമിഴ് നാടിൻെറ തലസ്ഥാന നഗരിയായ മദ്രാസ്സ് പട്ടണത്തിൽ ചെറിയ തോതിലെങ്കിലും ഒരു ദേവാലയം പണിയുവാൻ മതിയായ ഫണ്ടില്ലാതെ വിഷമിച്ചിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലാണു് സഭയുടെ ഒരുസുഹൃത്തും നമ്മുടെ കുറീലോസ് മിഷൻ ആസ്പത്രി, അഞ്ചൂരെ ബഹനാൻ ചാപ്പൽ എന്നീസ്ഥാപനങ്ങളുടെ പണിക്ക് ഉദാരസംഭാവന നൽകി സഹായിച്ച ദേഹവുമായ ശ്രീ. ജോൺപീററർ (Spynax Chemical Industries Ambathur) സ്വന്തം ചിലവിൽ സഭക്കു് വേണ്ടി ദേവാലയം പണിയുവാൻ മുന്നോട്ട് വന്നതു. അദ്ദേഹം 1980ൽ തന്നെ ദേവാലയത്തിൻെറ പണിപൂർത്തിയാക്കുകയും 1981 ജനുവരി 11ാംനു് ഞായറാഴ്ച അഭിവന്ദ്യ മത്യൂസ് മാർ കുറീലോസ് മെത്രാപോലീത്താ പള്ളി കൂദാശ ചെയ്കയും ചെയ്തു. കൂദാശ കഴിഞ്ഞ് ചേന്ന സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് ശ്രീ. ജോൺപീററർ പള്ളിയുടെ തക്കോലും രേഖകളും സഭക്കു് വേണ്ടി മെത്രാപ്പോലിത്താ തിരുമേനിയെ ഏൽപിക്കുയും ചെയ്തു.

എപ്പിസ്കോപ്പൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പ്

അഭിവന്ദ്യ മത്യൂസ് മാർ കുറീലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താക്കു് ഇടക്കിടെ നേരിട്ട രോഗത്താലും തന്മൂലമുള്ള ക്ഷീണത്താലും സഭാകാര്യങ്ങൾ വിഴ്ചകൂടാതെ നടത്തുവാൻ

സാധിക്കാതെ വന്നതിനാൽ ഒരു സ്വ്രഗൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വാഴിക്കണമെന്നു് അദ്ദേഹം തന്നെ സഭാ കൌൺസിലിനു് നിർദ്ദേശം നൽകി. അതനുസരിച്ച് 1981 ഡിസംബർ 20–ാംനു ഞായറാഴ്ച സഭാമണ്ഡലം ചേൎന്നു. ദിവ്യ. പനയ്ക്കൽ മാത്തുകുട്ടി മകൻ ജോസഫ് കശീശ്ശ. ബി.എ.ബി എഡ് അവർകളെ തെരെഞ്ഞെടുത്തു. നിയുക്ത മെത്രാപ്പോലീത്താ കുന്നംകുളം ഇടവകയിലെ പനയ്ക്കൽ കുടുംബംഗമാണ് 1857 മുതൽ 1888 വരെ സഭാ നൌകയെ നിരവധി പങ്കീണ്ണങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങളഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടു് നയിച്ച വിജയ ശ്രീലാളിതനായ യൌസേഫ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും (വലിയ ആലത്തൂരെ മെത്രാച്ചൻ) 1927ൽ കാലം ചെയ്ത സ്വ്രഗൻ പൌലൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് തീരുമേനിയും, നിയുക്ത മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ പൂർവ്വീകന്മാരാണ്. ബിരുദമെടുത്തതിനു് ശേഷം സഭവക ഹൈസ്കൂളിൽ ഒരദ്ധ്യാപകനായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു വരികയാണ് ഇദ്ദേഹം.

മലബാർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനി സഭ ഭരിച്ച മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ഭരണകാലം

1. അബ്രഹാം മാർ കൂറിലോസ് (കാട്ടുമങ്ങാട്ടെ)
   1771 - 1802
2. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് (,,)
   1802 - 1808
3. മാർ ഈവാനിയോസ്
   അകാല ചരമം പ്രാപിച്ച
4. സ്കറിയാ മാർ പീലക്സീനോസ് നാമൻ (ചീരൻ)
   1808—1811

5. സ്കറിയാ മാർ പീലക്സീനോസ് രണ്ടാമൻ (കിടങ്ങൻ
1811—1829

6. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറീലോസ് (കുത്തൂരെ
1829—1856

7. യൌസേഫ് മാർ കൂറിലോസ് (ആലത്തൂരെ)
1856—1888

8. യൌസേഫ് മാർ അത്താനാസിയോസ് (മാളിയേക്കൽ)
1883—1898

9. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് (കരുമാംകുഴി)
1898—1935 ?

10. പൌലൂസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് (ആലത്തൂരെ)
അകാലചരമം പ്രാപിച്ചു

11. കുരിയാക്കോസ് മാർ കൂറിലോസ് (കുത്തൂരെ)
1935—1947

12. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കൂറിലോസ് (ചീരൻ)
1948—1967

13. പൌലൂസ് മാർ പീലക്സീനോസ്. സഭവിട്ടുപോയി
1967—77

14. മത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ് (കുത്തൂരെ)
1978—1986

ജോസഫ് കുത്തൂരിലോസ്
1986— (പ്രസന്റ്)

P.C. JAMES

മലബാർ സ്വതന്ത്രസുറിയാനി സഭാചരിത്രം

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org